

»Pričakujte velike stvari od Boga.
Poskusite doseči velike stvari za Boga.«
William Carey

Koraki
DO OSEBNEGA
prebujenja

*Napolnjeni
s Svetim Duhom*

H E L M U T   H A U B E I L

Helmut Haubeil: *KORAKI DO OSEBNEGA PREBUJENJA*
Prevod: Zvonko Virtič
Grafični koncept: *Simon Eitzenberger, agentur@desim.de*
Fotografije: *Henry Stober*
Oblikovanje: *Krešimir Godina, www.plstudio.hr*

Naslov izvirnika: *Schritte Zur Persönlichen Erweckung*
© Helmut Haubeil
D-83043 Bad Aibling, Rosenheimer Str. 49
Tel. +49-(0)8061-4900712
E-naslov: *helmut@haubeil.net*
Prvič naslov izdala založba TOP LIFE Wegweiser-Verlag GmbH,
Dunaj.
Vse pravice pridržane.

Založnik 1. slovenske izdaje:
Krščanska adventistična cerkev, Njegoševa cesta 15, 1000 Ljubljana
© za slovensko izdajo: *Krščanska adventistična cerkev, Ljubljana, 2017*

Svetopisemska besedila brez oznak ali z oznako SSP so vzeta iz
Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright ©
1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem.
Vse pravice pridržane.

Svetopisemska besedila z oznako JUB so vzeta
iz Jubilejne izdaje Nove zaveze, 1984
Svetopisemska besedila z oznako EKU so vzeta
iz Ekumenske izdaje 1974
Svetopisemska besedila z oznako CHR so vzeta
iz Chraskovega prevoda, pravopisno prenovljena izdaja 2017
Svetopisemsko besedilo z oznako TRB je vzeto
iz Trubarjeve Nove zaveze in Psalmov 2008

KORAKI
DO OSEBNEGA
PREBUJENJA

Prevodi

Knjiga je v izvorniku na voljo v nemščini. Prevodi so na voljo v naslednjih jezikih: angleški, ruski, češki, madžarski, danski, srbski, francoski, romunski, hrvaški, poljski, španski, portugalski, švedski ter več afriških in azijskih jezikih.

Na spletnih naslovih <https://schritte-zur-persönlichen-erweckung.info/> in <https://steps-to-personal-revival.info/> so dostopni vsi prevodi, ki so na voljo za branje, tisk in nadaljnje širjenje. V meniju lahko najdete pomembne napotke in navedke za prevajalce in bralce.

Knjigo Koraki do osebnega prebujenja lahko brezplačno naročite na naslovu Krščanska adventistična cerkev, Njegoševa cesta 15, 1000 Ljubljana. Stroški pošiljanja se zaračunavajo skladno s cenikom Pošte Slovenije.

Knjiga je v vseh prevodih v določeni količini na voljo brezplačno. Molitev avtorja in založnikov je, da knjiga pride v vse cerkvene skupnosti. Iskreno se zahvaljujemo za molitve in podporo globalnemu širjenju knjige kot tudi za osebna pričevanja o življenju v Božji moči.

Koraki
DO OSEBNEGA
prebujenja

*Napolnjeni s
Svetim Duhom*

HELMUT HAUBEIL

KAZALO

7

UVOD

KORAKI DO OSEBNEGA PREBUJENJA

Napolnjeni s Svetim Duhom

9

1. POGlavJE

JEZUSOV NAJDRAGOCENEJŠI DAR

Kaj je Jezus učil o Svetem Duhu?

Ali poznate Jezusovo najvplivnejše sporočilo?

19

2. POGlavJE

KAJ JE SREDIŠČE NAŠIH TEŽAV?

Ali obstaja duhovni vzrok za naše težave?

Ali je vzrok pomanjkanje Svetega Duha?

43

3. POGlavJE

NAŠE TEŽAVE SO REŠLJIVE

Kako lahko postanemo srečni in močni kristjani?

Kako lahko Sveti Duh napolni naše življenje?

KAZALO

57

4. POGlavJE

KAKŠNE SPREMEMBE LAHKO PRIČAKUJEMO?

Kakšno prednost imamo v življenju, ki ga napolnjuje Sveti Duh?

Kaj izgubljam, če ne molimo zanj?

79

5. POGlavJE

KLJUČ DO UPORABNE IZKUŠNJE

Kako lahko udejanjim in doživim Božjo rešitev zame?

Kako naj molim, da bom prepričan, da sem napolnjen s Svetim Duhom?

93

6. POGlavJE

KAKŠNE IZKUŠNJE LAHKO DOŽIVIMO?

Osebne izkušnje, kot tudi izkušnje krajevnih cerkev, konferenc in unij

104

DODATEK

Priporočilo za nadaljnje proučevanje

Literatura o tej temi

Navodila za uporabo 40 dni

Nove izkušnje življenja s Svetim Duhom

SAM NAŠ GOSPOD JE NAROČIL¹

DOPUSTITE SVETEMU DUHU,
DA VAS VZTRAJNO IN VEDNO
ZNOVA NAPOLNJUJE!²

---

¹ Ellen G. White, *Mount of Blessing*, str. 20

² Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes* (Lüneburg 1999), str. 101

KORAKI DO OSEBNEGA PREBUJENJA

Napolnjeni s Svetim Duhom

*Zakaj sem se nenadoma
intenzivno ukvarjal z življenjem
v Svetem Duhu?*

14. avgusta 2011, ko sem obiskal Kandergrund v švicarskem Bernskem višavju, mi je na lepem postala jasna pomembna povezava. Spoznal sem duhovni vzrok, zakaj v cerkvi izgubljam del naše mladine. Bil sem zelo presunjen. Pomislil sem na otroke in vnuke. Od takrat se poglobljeno ukvarjam s to temo.

Zdaj sem prepričan, da isti duhovni vzrok leži za mnogimi našimi težavami – še posebno osebnimi težavami, težavami v krajevnih cerkvah in v cerkvi po vsem svetu. To je pomanjkanje Svetega Duha.

Če je to vzrok, potem moramo nujno obravnavati to vprašanje. Če bi lahko vzrok odpravili ali ga bistveno zmanjšali, potem bi veliko težav rešili ali pa jih sploh ne bi imeli.

Kaj so drugi izjavili o tem pomanjkanju:

- ▶ **Emil Brunner**, *evangeličanski reformirani teolog, je zapisal, da je bil Sveti Duh »vedno bolj ali manj pastorek teologije«*.³
- ▶ Dr. **David Martin Lloyd-Jones**: *»Če lahko pošteno povem, kar mislim, potem ni teme svetopisemskega verovanja, ki bi bila v preteklosti ali sedanjosti tako zanemarjena, kakor je tema o Svetem Duhu. ... Prepričan sem, da je to vzrok za šibkost evangeličanske vere.«*⁴
- ▶ **LeRoy E. Froom**: *»Prepričan sem, da je pomanjkanje Svetega Duha naša najhujša težava.«*⁵
- ▶ **Dwight Nelson**: *»Naša cerkev je do najmanjše podrobnosti razvila občudovanja vredne modele, načrte in programe. Če pa si končno ne bomo priznali duhovnega stečaja [pomanjkanje Svetega Duha], ki je zajel mnoge od nas pastorjev in voditeljev, potem se nikoli ne bomo mogli izviti iz formalnega krščanstva.«*⁶
- ▶ **Garrie F. Williams**: *»Zdi se, da ima Sveti Duh v glavnem majhno, nepomembno vlogo, če sploh kakšno, v vsakdanjem življenju mnogih adventistov in v cerkvenem življenju. In vendar je to temelj za radostno, privlačno in plodovito življenje v Kristusu.«*⁷
- ▶ **Aiden Wilson Tozer**: *»Če bi bil Sveti Duh danes odvzet iz naše cerkve, bi se 95 % tega, kar počnemo, še naprej odvijalo in nihče ne bi opazil razlike. Če bi se Sveti Duh umaknil iz prve cerkve, potem bi se ustavilo 95 % tega, kar so počeli, in vsi bi opazili razliko.«*⁸

Najprej si bomo ogledali nekaj nasvetov, ki nam jih je dal sam Gospod Jezus o Svetem Duhu.

³ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes* (Lüneburg 1999), ovitek

⁴ Dr. David Martin Lloyd-Jones, *Vollmacht, Telos-Taschenbuch* št. 385 (Marburg 1984), str. 72

⁵ LeRoy E. Froom, *The Coming of the Comforter* (Hagerstown 1949), str. 94

⁶ Helmut Haubeil, urednik, *Missionsbrief* št. 34 (Bad Aibling 2011), str. 3

⁷ Garrie F. Williams, *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know It* (Lüneburg 2007), ovitek

⁸ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP diapozitiv 2

JEZUSOV NAJDRAGOCENEJŠI DAR KAJ JE JEZUS UČIL O SVETEM DUHU?

Ali poznate Jezusovo najvplivnejše sporočilo?

Nekaj prvih osebnih pričevanj

Nazaj k naši »prvi ljubezni«. Neka sestra mi je pisala: »S prijateljico proučujeva knjigo *Štirideset dni molitve in priprave za drugi Jezusov prihod* že tretjič izmenično s knjižico *Koraki do osebnega prebujenja*. Preden sva odkrili to snov, najina verska izkušnja in molitveno življenje nista bila takšna kakor nekoč. Hrepeneli sva po tem, da zopet najdeva svojo »prvo ljubezen«. Našli sva jo, za kar se zahvaljujeva Bogu iz dna srca. Čudovito je, kako naš ljubeči Bog odgovarja na molitve in odkriva, kako deluje njegov Duh na nas in na ljudi, za katere molimo.« M. S.

Jezus je vstopil v naše življenje. Nekdo drug je o teh knjigah napisal: »Postale so velik in dolgo pričakovani blagoslov v mojem življenju. Prav

kakor so doživeli mnogi drugi verniki iz naše cerkve, je nekaj vedno manjkalo v naši verski izkušnji, sedaj pa smo imeli prednost doživeti, kako je Jezus vstopil v naše življenje in nas začel spreminjati. On še vedno deluje na nas in nas postopoma priteguje bliže k sebi.« S. K.

Jezusovi učenci so se spraševali: Od kod Jezusu tako velik vpliv?

Ali je bilo to povezano z njegovim molitvenim življenjem? Zato so ga prosili: »*Gospod, nauči nas moliti.*« Jezus se je odzval na njihovo prošnjo.

Njegov molitveni pouk v Luku 11,1-13 ima tri dele: molitev Očenaš, prilika o človeku, ki pride sredi noči, in kot vrhunec stalna prošnja za Svetega Duha.

V priliki (Luka 11,5-8) obiskovalec pride k človeku domov pozno zvečer. **Nima ničesar**, kar bi mu ponudil. Zaradi nuje gre takoj k svojemu sosedu. Pojasni mu, da »nima kaj« (EKU), in prosi za kruh. Prosi tako dolgo, da ga končno dobi. Zdaj ima kruh – kruh življenja – zase in za obiskovalca. Ima nekaj zase in ima hkrati možnost to deliti z drugimi.

Jezus povezuje to priliko (problem: nimam nič) s prošnjo za Svetega Duha z besedami: »Tudi jaz vam pravim: Prosite in vam bo dano!« (Luka 11,9) Nato sledi

Jezusovo posebno vabilo: Zato prosite za Svetega Duha

Obstaja poseben odlomek Svetega pisma, v katerem Jezus izrecno naroča, naj prosimo za Svetega Duha. Ne poznam nobenega drugega odlomka, kjer bi nas Jezus tako ljubeče spodbujal, naj si kaj vzamemo k srcu. Te vrste najdemo v njegovem učenju o molitvi v Luku 11. Tam je desetkrat poudaril, da bi morali prositi za Svetega Duha:

»Tudi jaz vam pravim: *Prosite* in vam bo dano! *Iščite* in boste našli! *Trkajte* in se vam bo odprlo! Kajti vsak, kdor *prosi*, prejme; in kdor *išče*, najde; in kdor *trka*, se mu bo odprlo. Kje je med vami oče, ki bi ga sin *prosil* kruha, pa mu bo dal kamen? Ali če *prosi* ribe, pa mu da namesto ribe kačo? Ali mu bo dal škorpionja, če ga bo *prosil* za jajce? Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga *prosijo.*« (Luka 11,9-13; vr. 11. EKU in CHR)

V teh nekaj vrstah Jezus uporablja glagol »prostiti« šestkrat; nato ga je zamenjal in poudaril dejavnost z besedo »iskati« dvakrat, in še dvakrat s »trkati« – prav tako besedo, ki opisuje delovanje.

Mar nam s tem ne kaže jasno, da moramo ukrepati, da bi bili napolnjeni s Svetim Duhom? Zadnji »prosite« je v grščini uporabljen v nedovršniku. To pomeni, naj ne prosimo samo enkrat, temveč naj prosimo nenehno. Tu Jezus ne pravi samo, da je prositi nujno, temveč od nas pričakuje tudi, da to počnemo stalno. S tem iskrenim vabilom prav tako želi prebuditi v nas željo po Svetem Duhu.

V Duhu preroštva piše: »Bog ne pravi: Prosite enkrat in boste prejeli. Poziva nas, naj prosimo. Neutrudno vztrajajte v molitvi. Vztrajne prošnje postavljajo prosilca v bolj iskren odnos in si še bolj želi prejeti to, za kar prosi.«⁹

Jezus zatem poda tri primere nepredstavljivega ravnanja celo za grešne človeške očete. S tem je želel pokazati, da si je še manj možno predstavljati, da nam nebeški Oče ne bi dal Svetega Duha, ko ga bomo prosili. Želi, da bi bili prepričani, da bomo prejeli Svetega Duha, ko bomo prosili na ustrezen način. S to obljubo in drugimi obljubami lahko prosimo v veri in vemo, da smo že prejeli, kar smo prosili. (1 Janez 5,14.15; več v 5. poglavju)

To resno povabilo kaže Jezusovo prepričanje, da bomo pogrešali nekaj bistvenega, če ne bomo stalno prosili za napolnjenost s Svetim Duhom. Nedvomno je želel usmeriti našo pozornost na dejstvo, da nujno potrebujemo Svetega Duha in da vedno prejemamo obilne blagoslove Svetega Duha.

Ta del njegovega učenja o molitvi je edinstven. Sveti Duh je največji Božji dar – dar, ki prinaša s seboj vse druge darove. To je bilo Jezusovo kronsko darilo njegovim učencem in jasen dokaz njegove ljubezni. Mislim, da lahko razumemo, da se tako dragoceno darilo ne vsiljuje nikomur. Dobijo ga samo tisti, ki izrazijo željo po njem in ga cenijo.

Dan bo tistim, ki so se prepustili Jezusu, tistim, ki so se mu popolnoma izročili. (Janez 15,4.5) Izročitev se izraža na naslednje načine:

- ▶ hrepenenje po Bogu (*»kdor je žejen«* – Razodetje 22,17; Janez 7,37),
- ▶ zaupanje v Boga (*»kdor veruje vame, kakor pravi Pismo«* – Janez 7,38),
- ▶ popolna izročitev kot sad zaupanja v Boga (*»darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev«* – Rimljanom 12,1),

---

⁹ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, str. 145

- ▶ biti poslušen Bogu v vsem (*»njim, ki so mu pokorniki«* – Apostolska dela 5,32),
- ▶ odreči se svoji poti, iti po Božji poti in to narediti v skladnosti z njegovo voljo (*»izpokorite se in naj se krsti«* – Apostolska dela 2,38 CHR),
- ▶ ne načrtovati ničesar slabega (če *»bi se bil namenil v hudobnost v svojem srcu, Gospod ne bi bil slišal«* – Psalm 66,18 CHR),
- ▶ dojeti in priznati našo veliko potrebo (*»nemam nishter«* = nimam nič – Luka 11,6 TRB),
- ▶ stalno prositi za Svetega Duha (Luka 11,9-13).

Ali lahko iz tega, kar Bog pričakuje od nas, jasno vidite, kako dragocen je ta dar? Ko razmišljate o vseh teh pogojih, boste verjetno našli pomanjkljivosti v sebi. Privzel sem navado, da vsak dan molim za željo po Svetem Duhu v povezavi z obljubo v Janezu 7,37: *»Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.«*¹⁰

Lahko molimo: »Gospod Jezus, popolnoma se strinjam z vsemi pogoji za sprejemanje Svetega Duha. Iskreno prosim, da jih zdaj – za danes – izpolniš v meni.« Naš čudoviti Bog nam celo pomaga izpolniti pogoje.

Sveti Duh je vir izpolnjenega življenja

Kako je Jezus pojasnil namen svojega prihoda na Zemljo? Rekel je: *»Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.«* (Janez 10,10) Jezus želi, da doživimo to novo življenje že sedaj in ga po njegovem drugem prihodu živimo še naprej v popolnoma drugačni razsežnosti kot večno življenje v Božjem kraljestvu.

Prav tako nam kaže, da je vir izpolnjenega življenja Sveti Duh: *»Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. Kdor veruje vame, bodo, kakor pravi Pismo, iz njegovega osrčja tekle reke žive vode. To pa je rekel o Duhu.«* (Janez 7,37-39)

»Reke žive vode« – mar ni to dobra primerjava za izpolnjeno življenje?

¹⁰ Smiselno je, da molite z obljubami. Če želite izvedeti več o tem, preberite, prosim, peto poglavje.

Ali nam je bil Jezus med življenjem na zemlji ustrezen zgled?

Vemo, da je Marija spočela Jezusa po Svetem Duhu. (Matej 1,18) Vemo, da je po krstu molil. »Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob.« (Luka 3,22) Ali je bilo zanj v teh okoliščinah potrebno in pomembno, da je prejemal Svetega Duha vsak dan? Navajam Ellen G. White:

»Jutro za jutrom se je pogovarjal z nebeškim Očetom in od njega vsak dan prejemal svež krst s Svetim Duhom.«¹¹

V knjigi *Dejanja apostolov* je izjava: »Posvečenega delavca čudovito tolaži spoznanje, da je celo Kristus za svojega življenja na zemlji vsak dan prosil svojega Očeta za sveže zaloge potrebne milosti.«¹²

Jezus je resnično pravi zgled v tem. Vprašati se moramo: Če je Jezus dnevno potreboval osvežitev od Svetega Duha, koliko bolj pomembno je potemtakem to zate in zame?

Apostol Pavel je resnično razumel Jezusov cilj. V pismu efeški cerkvi potrjuje, (Efežanom 1,13) da so bili zapečateni s Svetim Duhom, ko so postali verniki. Malce zatem (Efežanom 3,16.17) pa jih spodbuja, naj bodo močni v Duhu in naj ga ne žalostijo: »Ne žalostite Božjega Svetega Duha.« (Efežanom 4,30) Kot pooblaščen apostol vabi Efežane kakor tudi nas (Efežanom 5,18 CHR in SSP): »Napolnajte se z Duhom« ali »naj vas napolnjuje Duh« oziroma »dovolite Svetemu Duhu, da vas vztrajno in vedno znova napolnjuje.«¹³ Vidimo, da četudi smo ob novorojenju prejeli Svetega Duha, vsi potrebujemo dnevno osvežitev z njim. Za kristjano duhovno življenje in rast je pomembno, da je vsak dan napolnjen s Svetim Duhom.

Naši sobotnošolski nauki pravijo takole o Efežanom 5,18: »Kaj pomeni krst z Duhom? V Apostolskih delih 1,8 je to pojasnil sam Jezus, in sicer s primerjavo. »Boste krščeni v Svetem Duhu«, (Apostolska dela 1,5) »ko bo Sveti Duh prišel nad vas«. (Apostolska dela 1,8) Krstiti se pomeni popolnoma se potopiti v nekaj, običajno v vodo. To pomeni celega človeka. Krst s Svetim Duhom pomeni, da smo popolnoma pod vplivom

¹¹ Ellen G. White, *Signs of the Times*, 21. november 1895, 3. odst.

¹² Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 38

¹³ Werner E. Lange, urednik, *Unser Größtes Bedürfnis* (Lüneburg 2011), str. 42

Duha, popolnoma »naj vas napolnjuje Duh«. (Efežanom 5,18) To ni izkušnja »enkrat za vsele«, marveč nekaj, kar je treba nenehno obnavljati.«¹⁴

JEZUSOVE POSLOVILNE BESEDE IN SVETI DUH

Jezus je v poslovilnih besedah izrazil veselje in upanje s tem, da jim je povedal, da bo Sveti Duh prišel namesto njega: »*Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal.*« (Janez 16,7)

Nova boljša rešitev

Jezus je v Janezu 16,7 učencem povedal nekaj presenetljivega: »Za vas je bolje, da grem.« To pomeni, da je nova rešitev, da je z nami po Svetem Duhu, ugodnejša kakor Jezusova osebna navzočnost. Na ta način ni omejen, temveč je lahko z vsakomer, ne glede na to, kje trenutno je.

Osebno pričevanje učiteljice in enega njenih učencev:

Ko smo v krajevni cerkvi pred približno letom dni prejeli knjižico *Koraki do osebne prebujenja* Helmuta Haubeila, sem jo prebrala zelo hitro. Že med branjem sem imela več izkušenj z Bogom, kakor kdaj prej, kar me je navdušilo in spodbudilo.

V dodatku knjižice sem našla naslednji predlog: »Pedagoške raziskave so pokazale, da je treba pomembno temo brati ali poslušati šest- do desetkrat, da bi jo res dobro razumeli.«

Te spodbudne besede so pritegnile mojo pozornost: »Poskusite vsaj enkrat. Rezultat vas bo prepričal.«

Želela sem doživeti to in že med tretjim branjem me je vsebina prevzela, hkrati pa sem čutila veliko ljubezen do našega Odrešenika, po čemer sem hrepenela vse življenje. V dveh mesecih sem jo prebrala šestkrat in izid je bil vreden tega.

Čutila sem, kako je, ko se nam Jezus približa in lahko gledamo v njegove čiste, prijazne in ljubeče oči. Od takrat naprej nisem želela biti brez tega veselja v našem Odrešeniku nikoli več.

---

¹⁴ Carlos Steger, Svetopisemski nauki, *Jezusovi nauki*, Krščanska adventistična cerkev, Ljubljana 2014, str. 25

Ko sem se zjutraj zbudila, sem že hrepenela po jutranjem bogoslužju, da bi ponovno doživela občestvo z Bogom. Čez dan sem tiho molila, da bi Sveti Duh vodil moje misli med pogovori in bil moj zgled, medtem ko poučujem in v stikih z drugimi ljudmi.

Kadar je kateri od otrok potreboval posebno pozornost in ravnal temu primerno, mi je Bog dal moč in modrost, kako ravnati. Od takrat so moji delovni dnevi napolnjeni s Stvarnikovo navzočnostjo. Dobesedno mi pomaga v vsakdanjem življenju. Od takrat molim zjutraj in čez dan za izlitje Svetega Duha. To je, kakor da ste bliže nebesom in že lahko okusite, kako bo tam.

Med branjem knjižice me je prešinila misel, da bi morali tudi moji učenci v šoli doživeti to izkušnjo. Poučujem otroke, stare od deset do petnajst let v naši adventistični šoli Elija v Vorarlbergu v Avstriji. Zato sem molila, da mi Bog da priložnosti. Kmalu zatem sem imela eno od mojih najlepših izkušenj o tem, kako lahko Sveti Duh deluje na srca mladih.

Trinajstletni nasilnež in Sveti Duh

Izkušnja se je začela leto dni, preden sem prebrala knjižico o Svetem Duhu. V našo šolo je prišel novi učenec in v nekaj dneh se je naša oaza miru spremenila v prostor grobega prerivanja, ruvanja in pretepa. Fant je bil takrat star trinajst let. Bil je največji od vseh otrok in temu primerno močan. Zdelo se je da je veliko stvari, ki smo se jih naučili v šolskem letu in so obrodile čudovite sadove, v trenutku izginilo.

Naj vam sam pove o tem: »Ko sem prišel v sedanjo šolo, nisem vedel, kaj me čaka. Že moj drugi dan v šoli sem se pustil izzvati. Planil sem in začel prepir s sošolcem. Udaril sem ga, čeprav je bil precej šibkejši od mene. Ozmerjal sem ga in mu rekel, da ga ne želim videti nikoli več.

Pozneje sem uvidel napako in se opravičil kakor vedno do takrat. Po tem sem imel pogovor z ravnateljico. V naslednjih mesecih se je v meni začela dogajati sprememba. Ker sem pastorjev sin, je bilo presenetljivo, da se je začela šele tedaj. Začel sem preživljati več časa z Jezusom.«

Dojela sem, da bo ta deček potreboval dodatno posebno pozornost. Zavedal se je napake, jo obžaloval in poskušal ponovno, vendar v lastni moči ni imel dolgotrajnega uspeha. Sprva je težko minil kakšen dan, da ni bil vpleten v pretep, vendar je sčasoma postajalo vse bolje.

Po šestih mesecih je povedal, da misli, da so ga molitve približale Bogu. V tem času je začel zjutraj moliti za moč. Njegovi izbruhi jeze in pretepi so postali vse redkejši.

Minilo je enajst mesecev, odkar je prišel na našo šolo, in lahko smo videli vedno več izboljšav. Toda njegova jeza, njegovi izbruhi besa, izraženi z besedami, in njegove pesti še vedno niso bili stalno pod nadzorom.

To je bilo popolnoma naravno – poskušal je zmagati z lastno močjo in razumom, kar je včasih delovalo, drugič pa ne. Naše molitve so dosegle nekaj napredka, vendar njegov način razmišljanja še vedno ni bil pravi, manjkala pa je tudi obnavljajoča moč Duha.

Kaj koristi, da kdo sprevidi svoje napake, poskuša nadzorovati temperament, v naslednjem trenutku pa mu zopet spodleti? Ravno, ko sem spoznala, da ne vem več, kako naprej, sem dobila prej omenjeno knjižico. Prišla je ravno o pravem času. Takrat sem spoznala, kaj nam manjka. To je bila moč Svetega Duha. Nismo ga niti prosili, da bi nam pomagal!

Ker se me je dotaknilo sporočilo knjige *Koraki do osebnega prebujenja*, sem zbrala pogum in vprašala fanta, ali je kdaj molil za Svetega Duha. Ne – tega ni naredil še nikoli. Potem sem poskušala zbuditi njegovo zanimanje za knjižico, vendar mu je nisem dala. Moral si jo je resnično želeli. Res je kmalu prosil zanjo.

Spet z njegovimi besedami: ›Novembra 2012 mi je učiteljica dala knjižico *Koraki do osebnega prebujenja*. Željno sem jo začel brati. V tem času nisem resnično poznal dela Svetega Duha.‹

V prvem dnevu je prebral skoraj dve poglavji knjižice, nato pa me je vprašal, kolikokrat sem jo prebrala. Takoj jo je začel ponovno prebirati in želel narediti natančno to, kar knjižica predlaga: prebrati jo šest- do desetkrat.

Od takrat se je veliko spremenilo. Od decembra 2012 ni bilo več pretepov ali prerivanja, kar sem komaj verjela. Fantje, ki jih je pretepal vsak dan, so postali njegovi prijatelji in so se dobro razumeli.

Popolnoma se je spremenil. Postal je vljuden in celo ljubezniv. Mir je prevladal nad njegovo napadalno naravo. Njegovi sošolci lahko potrdijo, da je Bog resnično deloval. Sadove lahko vidite vsak dan. V slavo Bogu bi rada omenila, da se je fant odločil krstiti junija 2013. Če to ni bil Sveti Duh?!
...

Vedno sem mislila, da zmorem obvladovati otroke in jih pripraviti do tega, da razumno razmišljajo in ravnajo. S potrpežljivostjo, pozornostjo in veliko pogovori sem lahko dosegla veliko, vendar dolgoročno ni bilo dovolj. Bog je moral posredovati. Naučil me je, da je njegov Duh ta, ki nemogoče naredi mogoče.

Ko bo ta fant nekega dne v nebesih, bom vedela, da je to dosegel Bog. Ko sem izčrpala vso svojo modrost in končno dojela, da ga ne morem voditi, je Bog začel temeljito delovati nanj. Hrabri me, ko vidim, da za Boga ni brezupnega primera. C. P.

Molitev: Oče v nebesih, hvala ti za Jezusovo goreče povabilo, da prosim za Svetega Duha. Žal mi je za neuspehe, ki sem jih doživel zaradi pomanjkanja Svetega Duha. Potrebujem božansko pomoč, tako da lahko Jezus postane večji v meni. Potrebujem njegovo pomoč na vseh področjih. Hvala ti, da lahko Sveti Duh spremeni moj značaj in me lahko pripravi za nebeško kraljestvo. Popolnoma se ti izročam z vsem, kar sem in kar imam. Hvala ti, da me sprejemaš in me blagoslavljaš. Pomagaj mi rasti v spoznanju Svetega Duha in poznanstvu s Svetim Duhom. Amen.

KAJ JE SREDIŠČE NAŠIH TEŽAV?

KAJ JE JEZUS UČIL O SVETEM DUHU?

*Ali obstaja duhovni vzrok za naše težave?
Ali je vzrok pomanjkanje Svetega Duha?*

VZROKI ZA POMANJKANJE

Svetopisemski odgovor je: »Nimate, ker ne prosite. Prosite, pa ne prejimate, ker slabo prosite [po mesenem mišljenju, Rimljanom 8,5-7], namreč zato, da bi to porabili za svoje naslade.« (Jakob 4,2.3)

Gospod Jezus nas je ljubeče in goreče povabil, naj prosimo za Svetega Duha. (Luka 11,9-13) Razumemo, da moramo to početi stalno. V tretjem poglavju si bomo to ogledali natančneje.

»Govorijo o Kristusu in o Svetem Duhu, a vendar ne prejemajo nikakršne koristi. Svoje duše ne prepuščajo božanskemu delovanju, da bi jo vodil in upravljal.«¹⁵

---

¹⁵ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 504

Kot cerkev že nekaj časa molimo za oživitev in to je zelo dragoceno. Duh preroštva pravi: »Cerkve danes potrebujejo ta krst Svetega Duha.«¹⁶ »Zakaj nismo lačni in žejni daru Duha, čeprav je to sredstvo, po katerem bomo prejeli moč? Zakaj ne govorimo o tem, molimo za to in ne pridigamo o tem?«¹⁷

Dobro je, da molimo za oživitev, vendar ne smemo samo moliti za to, temveč moramo – kot je napisal Mark Finley – **»udejanjiti svetopi-semske prvine prebujenja.«**¹⁸ Ali vas lahko povabim, da naredite korake do osebnega prebujenja? Mnoge bo to vodilo k vplivnejšemu in bolj izpolnjenemu življenju.

Najprej bomo razčlenili težavo. To želimo opraviti temeljito, sicer obstaja nevarnost, da bomo načrtovali spremembo, ki ni niti potrebna niti pomembna. Potem bomo proučili Božjo rešitev, ki nam nudi izjemen blagoslov, in si na koncu ogledali, kako lahko to udejanjimo in doživimo.

Pomanjkanje Svetega Duha ne pomeni, da je zaman vse, kar smo naredili in kar počnemo. Bilo je in še vedno je veliko zelo dobrih načrtov in programov. Gospod je zagotovo blagoslovil naša prizadevanja. Toda koliko večji bi bili sadovi in koliko boljši bi bil položaj, ko bi dejansko živeli oziroma bi živeli v tesnejšem občestvu s Svetim Duhom – to ve samo Bog.

Verjetno bi se že sedaj in tudi v prihodnosti stvari razvijale v smeri, ki jo je nakazal Henry T. Blackaby: »Bog lahko naredi več v šestih mesecih z ljudmi, ki so mu vdani, kakor lahko naredimo mi v šestdesetih letih brez njega.«¹⁹

Gre za to, da pod Božjim vodstvom takoj krenemo po pravi poti in smo s tem veliko bolj uspešni. To se zgodi, ko smo napolnjeni s Svetim Duhom.

Tri skupine ljudi in njihov osebni odnos z Bogom

Božja beseda razlikuje med tremi skupinami ljudi glede na njihov osebni odnos z Bogom. V vsaki izmed njih je veliko različnih odtenkov, odvisno od starševske vzgoje, značaja, samousposabljanja, starosti, kulture, izobraževanja in podobno. Toda kljub vsem razlikam obstajajo **le trije osnovni odnosi do Boga:**

¹⁶ Ellen G. White, *Manuscript Releases 7*, str. 267

¹⁷ Ellen G. White, *Testimonies for the Church 8*, (www.egwwritings.org), str. 22

¹⁸ Mark A. Finley, *Revive us again*, str. 25

¹⁹ Henry T. Blackaby, *Den Willen Gottes erkennen und tun* (Kassel, 2002), str. 31

- ▶ Brez odnosa – Sveto pismo imenuje to **naravni** človek.
- ▶ Poln, pravi odnos – Sveto pismo imenuje to osebo **duhovno**.
- ▶ Deljen ali navidezen odnos – Sveto pismo opisuje to kot **meseno** ali telesno osebo.

Izrazi »naravni«, »duhovni« in »meseni« v Božji besedi niso ocene. Opisujejo zgolj osebni odnos človeka do Boga.

Te tri skupine so opisane v 1 Korinčanom 2,14-16; 3,1-4. Sedaj se bomo le rahlo dotaknili teme naravnega človeka. Tak človek živi v svetu. Že bežen pogled na dve skupini v cerkvi nam bo pomagal jasno spoznati, kje se v glavnem skriva težava. Najbolj pomembno je zavedati se, v katero skupino spadaš. Tako naša preiskava pomaga tudi naši samodiagnozi. Ogedali si bomo svoje življenje in ne življenja drugih.

Kaj odloča o uvrstitvi v eno ali drugo skupino? Spoznali bomo, da se razlikovanje v vseh treh skupinah pojavlja glede na njihov osebni odnos s Svetim Duhom.

Naravni človek

»Naravni človek pa **ne sprejema, kar je Božjega Duha**, kajti zanj je *nespamet in ne more razumeti, ker se duhovno presoja.*« (1 Korinčanom 2,14 EKV) Drugi prevodi uporabljajo izraze: Posvetni človek (JUB), telesni človek (CHR) in posvetni, neduhovni človek (SSP).

Naravni človek nima nikakršnega odnosa s Svetim Duhom. Živi v svetu in se sploh ne zanima za Boga ali pa le redko sprašuje o njem.

V Cerkvi so duhovni in meseni

Ti dve skupini sta v glavnem predstavljeni v 1 Korinčanom 2 in 3 ter v Rimljanom 8,1-17 in Galačanom 5 in 6. Opozoriti moramo, da je **merilo za ti dve skupini njihov odnos do Svetega Duha**. Po Božjem načrtu je Sveti Duh naša edina povezava z nebesi. (Hrepenenje vekov, str. 230, 231; Matej 12,32) »Njihovo srce mora biti dovzetno za vpliv Duha ali pa ne bodo prejeli Božjega blagoslova.«²⁰

²⁰ Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 80

Duhovni vernik cerkve

Preberimo 1 Korinčanom 2,15.16: »**Duhovni človek** pa presoja vse, medtem ko njega ne presoja nihče. Kdo je namreč spoznal Gospodov um, da bi njega učil? **Mi pa imamo Kristusov um.**« Ali kot to prevaja Chraska: »**Duhovni človek** pa razsoja vse; a njega samega ne razsoja nihče. Kajti, kdo je spoznal Gospodov um, da bi ga poučil? **Mi pa imamo Kristusov um.**«

Duhovni človek je pravi kristjan. Imenuje se »duhoven«, ker je napolnjen s Svetim Duhom. Tudi tu je odnos s Svetim Duhom merilo za poimenovanje osebe za duhovno. Ima dober in vse boljši odnos s Svetim Duhom. Jezus je *v središču njegovega življenja*; včasih prav tako rečemo, da je Jezus na prestolu našega srca. Duhovna oseba se je popolnoma in v celoti izročila Jezusu in to načeloma vsak dan redno potrjuje z izročitvijo Jezusu vsako jutro z vsem, kar je in kar ima. V sporočilu Laodikeji se imenuje »vroč«, v priliki o desetih devicah pa »moder«. Besedili v Rimljanom 8,1-17 in Galačanom 5 povesta še več o njem. Živi življenje »v obilju« (Janez 10,10) ali kot to izraža apostol Pavel: »*Da bi se izpolnili do vse Božje polnosti,*« SSP ali »*da se napolnite do vse Božje polnosti.*« CHR (Efežanom 3,19; Kološanom 2,9)

Meseni vernik

Človek je lahko član cerkve le kratek čas ali že več let in je še vedno mesen kristjan. Če na svoje presenečenje ugotovite, da ste trenutno meseni kristjan, ne obupujte zaradi tega, temveč raje bodite zadovoljni, ker imate možnost, da to takoj spremenite. Prepričan sem, da je večina mesenih kristjanov v tem stanju zaradi nevednosti in da želijo doživeti več v svoji veri. Njihova nevednost pogosto celo ni njihova krivda. Razmislite: z življenjem s Kristusom v srcu boste po Svetem Duhu doživeli veliko veselje. (Jezus je v Janezu 15,11 JUB rekel: »Da bo vaše veselje popolno.«) S to spremembo boste korak za korakom doživljali življenje v obilju (Jezus v Janez 10,10 – več o tem pozneje) in boste imeli utemeljeno upanje na večno življenje.

Molitev: Oče v nebesih, prosim, naredi me pripravljenega vprašati se, kakšen kristjan sem. Če sem meseni kristjan, potem mi, prosim, pomagaj to dojeti takoj. Naredi me voljnega in pripravljenega sprejeti vse, kar ti želiš. Prosim te, vodi me do srečnega krščanskega življenja – do obljubljenega življenja v polnosti in večnega življenja. Prosim, obnovi moje srce. Hvala ti, ker boš odgovoril na mojo molitev. Amen.

Preberite, kaj je imel apostol Pavel povedati mesenim vernikom v 1 Korinčanom 3,1-4: »Jaz, bratje, vam **nisem mogel govoriti kakor duhovnim**, temveč kakor mesenim, kakor nedoraslim v Kristusu. Mleka sem vam dal piti, ne jedi, ker je še niste zmogli. Pa tudi zdaj je še ne zmorete; zakaj še ste meseni. Dokler je namreč med vami zavist in prepir, ali niste meseni in ali ne živite po človeško? Kadar namreč kdo pravi: ‚Jaz sem Pavlov‘, a drug: ‚Jaz pa Apolov‘, ali niste (le preveč) ljudje?« EKU oziroma »niste li meseni ljudje?« CHR

Tudi tu lahko jasno vidite, da je merilo za imenovanje v to skupino osebni odnos s Svetim Duhom. V teh nekaj vrstah apostol Pavel štirikrat omenja, da so verniki v Korintu meseni. Kaj pomeni biti mesen? Takšen človek živi po moči mesa, to je po normalni moči in sposobnostih, ki jih ima. Poleg tega to pomeni, da ni napolnjen s Svetim Duhom ali da ni dovolj napolnjen z njim.

Nekateri ljudje mislijo, da to skupino tvorijo samo ljudje, ki živijo v očitnem grehu. Toda to je le eden od mnogih odtenkov v tej skupini. Rad bi ponovno poudaril, da obstaja veliko razlik v vsaki od teh skupin.

Apostol Pavel nagovarja telesne ljudi kot »bratje« (v nekaterih prevodih dragi bratje). To kaže, da se je ukvarjal z **verniki**. Pavel jim ni mogel govoriti »*kakor duhovnim*«. To pomeni, da **niso bili napolnjeni s Svetim Duhom ali niso bili dovolj napolnjeni z njim**. Govoriti jim je moral »*kakor nedoraslim v Kristusu*«. To kaže, da niso rasli v veri, kakor bi morali. Človek lahko veliko ve o Svetem pismu in vendar ne raste duhovno. Duhovna rast je povezana z našo popolno predanostjo Jezusu in s stalnim življenjem v Svetem Duhu. Pavlova velika želja je bila odstraniti težavo mesenosti kristjanov v Korintski cerkvi.

Veliko mesenih kristjanov čuti nezadovoljstvo, razočaranje in nesmielnost ali pa stalni napor v njihovem duhovnem življenju.

Drugi meseni verniki so se navadili na to stanje ali so se sprijaznili z njim. Mogoče pravijo: »Saj smo le grešniki! Ne moremo narediti ničesar glede tega!«

Spet drugi meseni kristjani so lahko navdušeni. Veseli so, da poznajo svetopisemsko resnico. Meseni verniki so lahko zelo dejavni in imajo celo vodilne položaje v krajevni cerkvi ali celo v cerkveni upravi. Lahko celo veliko naredijo za Boga.

*»Veliko mi jih bo reklo tisti dan: ›Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali demonov in v tvojem imenu storili veliko mogočnih del (čudežev)?‹ In takrat jim bom naznanil: ›Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene, kateri ravnate nepostavno!‹«
(Matej 7,22.23)*

Kje tiči težava? Jezus je rekel, da jih ne pozna. Niso imeli pravega odnosa z njim, temveč le navidezno razmerje. Ali ni prišlo do resnične izročitve ali pa se ni ohranjala. Jezus v njihovih srcih ni prebival po Svetem Duhu. Torej niso imeli osebnega odnosa z njim. »Tako lahko obstaja samo navidezna zveza s Kristusom.«²¹ Kdaj Kristus ni v nas? Prebral

---

²¹ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 508

sem nekaj resnih besed o tem. Preden jih omenim, želim poudariti, da smo lahko, če živimo življenje s Svetim Duhom, osvobojeni tega, kar bomo zdaj prebrali:

»Duh, ki je nasproten Kristusu, ga taji, četudi ga še toliko priznava z besedami. Ljudje se lahko odrečejo Kristusu s hudobnimi besedami in praznimi pogovori, z neresničnimi in neljubeznivimi besedami. Lahko ga zatajijo z opuščanjem življenjskih dolžnosti in s hrepenenjem po grešnih zadovoljstvih. Lahko ga zatajijo s prilagajanjem svetu, z nevljudnim vedenjem, z ljubeznijo do lastnih stališč, s samoopravičevanjem, z negovanjem dvoma, z izzivanjem stisk in z življenjem v temi. **Z vsem tem govorijo, da Kristus ne živi v njih.**«²²

To se lahko hitro spremeni po Božji milosti. K temu se bomo vrnili v tretjem in petem poglavju.

Zakaj je pomembna posvetitev našega življenja in izročitev Bogu?

Božja beseda pravi: »*Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev.*« (Rimljanom 12,1)

»Bog nas želi ozdraviti in osvoboditi [od tiranije našega jaza in sužnosti grehu]. Ker pa to zahteva popolno spremembo in obnovitev naše celotne narave, se mu moramo popolnoma izročiti.«²³ Naš jaz je užaljen, ljubosumen, zamerljiv, se jezi itn. Bog nas želi osvoboditi takšnega stanja.

Bog nas »vabi... , naj se mu izročimo, da bi v nas udeležal svojo voljo. Na nas je, da si izberemo, ali se želimo osvoboditi od sužnosti grehu in se udeležiti slavne svobode Božjih otrok.«²⁴

²² Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 258

²³ Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 37

²⁴ Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 38

” *Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu vsehno žrtev.* “

Bog odgovarja na našo osnovno izročitev z novorojenjem. (Janez 3,1-21) Po tem je treba ostati predan. (Janez 15,1-17) Več govora o tem bo v tretjem poglavju.

O izročitvi življenja Bogu je Morris Venden napisal: »Delne izročitve ni. Prav tako ni možna, kakor ni možno biti le malo noseč. Ali ste ali niste. Ni sredine.«²⁵

O dnevni izročitvi Duh preroštva pravi naslednje: »Samo ti, ki želiš postati Kristusovi sodelavci, samo ti, ki govorijo: Gospod, vse, kar sem in imam, je tvoje – bodo priznani za Božje otroke.«²⁶

Torej je lahko kdo v cerkvi in še vedno izgubljen. Kako tragično! (Prilika o desetih devicah in sporočilo laodikejski cerkvi prav tako pojasnjujeta to.)²⁷

Zakaj je meseno krščanstvo tako težko prepoznati?

Ker je življenje mesene osebe napolnjeno z »vero«, se pogosto ne zaveda, da ji manjka nekaj pomembnega: pristen in zveličaven odnos z Bogom. Če Kristusu ni dovoljeno upravljati našega celotnega življenja, potem stoji pred vrati in trka. (Razodetje 3,20) On pravi: Če se to ne spremeni, potem te bom izpljunil.

In še nekaj je pomembno. Po trdnem doktrinarinem temelju, ki je osnovan na Svetem pismu, imamo močna prepričanja. (Hkrati vedno želimo ostati odprti za nadaljnja spoznanja.) Prepričani smo, da verujemo v resnico. To nas navdušuje. Imamo veliko dobrega znanja. Govorimo prave stvari. Zato tako težko prepoznamo meseno težavo. Ali nič ne spremeni, če sem kdaj zares živel s Svetim Duhom? Če nisem, ali lahko potem sploh opazim razliko?

²⁵ Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (Pacific Press, 1987), str. 63

²⁶ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 386

²⁷ Helmut Haubeil, *In Jesus bleiben*, (Top Life Wegweiser-Verlag, 2014), 2. poglavje

Neki pastor mi je napisal: »Poklicala me je sestra, ki sodeluje v našem štiridesetdnevnem času molitve. (Obširneje o tem načrtu molitve v 5. poglavju.) Povedala mi je, da je to spremenilo njeno življenje. **Vse življenje se je spraševala, kaj manjka v njenem duhovnem življenju, in zdaj se je zavedela, da je to Sveti Duh.** Želim si, da bi lahko slišal njeno pričevanje. Rekla je, da je prvič v življenju opazila, da ima odnos z Bogom. ... Drugi so že opazili spremembo v njenem življenju.«²⁸ Vidimo lahko, da lahko kdo sam opazi, da mu nekaj manjka, vendar ne ve, kaj. Mnogi želijo več in ne vedo, kaj in kako to dobiti.

Hvaležen sem, da 1 Korinčanom 3,1-4 štirikrat uporablja besedo »še«. »Še ste namreč meseni.« To kaže, da je možno, da mesena oseba postane duhovna. Nikomur ni treba ostati mesen. Ker je v cerkvi, ima dobre možnosti, da to dojamemo in spremenimo. O tem, kako lahko postanete duhovni, bomo govorili pozneje.

Drug vidik, ki ga moramo proučiti, sta zavist in prepir ali kot piše v SSP: »Dokler sta med vami nevoščljivost in prepir.« (1 Korinčanom 3,3) To vedenje dokazuje Pavlu, da meseni verniki ne živijo po Božjem Duhu, temveč se vedejo meseno – tako kakor drugi ljudje. Delujejo lahko tako kakor naravni ljudje, čeprav zaviti v pobožnost. Ali to pomeni, da napetosti v cerkvi izvirajo predvsem iz meseno mislečih vernikov? (Glej Juda v. 19) Ali niso v Jezusovem času farizeji in saduceji tekmovali med seboj? To pomeni, da so že takrat bile napetosti med konservativci in liberalci oziroma naprednimi. Ena skupina je bila zelo stroga, druga pa je zadeve jemala ohlapneje. Obe sta bili prepričani, da imata pravo svetopisemsko razlago in zastopata pravo stališče. Vendar nam je Jezus pokazal, da sta bili obe skupini meseni, kar pomeni, da nista bili napolnjeni s Svetim Duhom. Enako je možno danes. Tudi konservativni kristjani so prav tako lahko meseni.

Na žalost ljudje danes pogosto gledajo skozi očala »konservativnosti ali liberalnosti«. Prednost je, da je opazovalec pri tem videti dober. Vendar smo s svetopisemsko razvrstitvijo »meseni ali duhovni« poklicani, da se lotimo duhovne inventure. To bi morali narediti za lastno dobro. Upoštevajte, kaj Bog jasno pove v listu Galačanom: »Kar bo človek sejal, bo tudi žel. To se pravi: kdor seje v svoje meso, bo od mesa žel pogubo; kdor pa seje v Duha, bo od Duha žel večno življenje.« (Galačanom 6,7.8)

---

²⁸ Elektronska pošta Helmutu Haubeilu – 15. februar 2012

Meseni želi slediti Jezusu in mu ugoditi, vendar mu ni izročil celotnega življenja, če pa ga je, je nekako znova odpadel. (Galačanom 3,3; Razodetje 2,4.5) To pomeni, da želi – morda podzavestno – živeti po Božji volji **in** svojih željah **hkrati**. Vendar tako ne gre, saj v tem primeru sam upravlja svoje življenje. Slikovito rečeno, v njegovih prsih živita dve duši. Ali nam Bog lahko pošlje Svetega Duha v takem primeru? Odgovor najdemo v Jakobovem pismu: »*Prosíte, pa ne prejmete, ker slabo prosíte.*« (Jakob 4,3 EKU in SSP) Ugotovil sem, da to pomeni prositi z meseno naravnostjo. Mar ne bi odgovor na takšno prošnjo le še povečal sebičnosti? Tako ta vernik živi po normalnih človeških močeh in sposobnostih. V Razodetju 3,16 se to imenuje »mlačnost«, v Mateju 25 pa »nespametnost«.

Zakaj je Jezus poimenoval mesene vernike mlačne?

Zakaj tako veliko kristjanom manjka izkušnja s Svetim Duhom? Da bi odgovorili na to vprašanje, si moramo najprej ogledati primer Laodikeje. Zakaj je Jezus poimenoval vernike v laodikejski cerkvi mlačne? Dal nam je jasno opozorilo: »*Glej, stojim pred vrati in trkam.*« (Razodetje 3,20) Jezus ni bil središče v življenju vernikov, ampak zunaj. Stal je zunaj pred vrati. Zakaj ni vstopil? Ker ni bil povabljen. On se ne vsiljuje, ker spoštuje odločitve naše svobodne volje.

Zakaj verniki pustijo Jezusa zunaj pred vrati? Obstajajo različni vzroki in razlogi za to. Nekateri v duhovnem življenju delujejo le na čisto razumski in spoznavni ravni, kakor farizej Nikodem, in ne razumejo, kaj je krščansko življenje. (Janez 3,1-10) Za druge je »cena« učenčevstva previsoka, ker bi se morali odreči preveč rečem, kakor »bogati mladenič«. (Matej 19,16-24) Hoja za Jezusom zahteva samoodpoved in pripravljenost za spremembo življenja (Matej 16,24.25) ter popolno izročitev Bogu. (Rimljanom 12,1) Pustiti Jezusa zunaj je lahko posledica čiste malomarnosti – premalo časa za osebno občestvo z Jezusom.

Ponavljam razlog za mlačnost v Razodetju 3,20: »*Glej, stojim pred vrati.*« Jezus ni v središču njihovega življenja, temveč je zunaj ali ob strani. Torej se mlačnost nanaša na osebni odnos s Kristusom. Sploh ni nujno, da je ta oseba mlačna na drugih področjih.

Primer: Moški je lahko tako zaposlen, da hkrati zanemarja ženo. Preda se svoji službi, vendar je mlačen v svoji zakonski zvezi. Človek je lahko

zelo predan vernik, skrben vodja, pastor ali celo predsednik, in še vedno mlačen v odnosu s Kristusom. Tako je dejaven v izpolnjevanju številnih nalog, da zanemari osebni odnos s Kristusom. **To je mlačnost, ki jo želi Jezus odstraniti.** Usodno je, da je lahko človek tako zaposlen z Božjim delom (v cerkvi in pri opravljanju misijonskega poslanstva), da zanemari Gospodarja dela.

PRILIKA O DESETIH DEVICAH

Kaj Jezusova prilika o desetih devicah kaže o duhovnih in mesenih vernikih?

- ▶ Vse so bile device,
- ▶ vse so imele svetilke,
- ▶ vse so šle ženinu naproti,
- ▶ vse so željno pričakovale njegov prihod,
- ▶ vse so zaspale,
- ▶ vse so slišale klic in se zbudile,
- ▶ vse so pripravile svetilke,
- ▶ vse svetilke so gorele,
- ▶ polovica od njih je opazila, da njihove svetilke ugašajo.

Vse so pripravile svetilke in **vse svetilke so gorele; vendar goreče svetilke potrebujejo olje. Porabljala se je energija.** Po krajšem času jih je pet opazilo, da **njihove svetilke ugašajo.** Svetilke nespametnih devic, ki so gorele samo za kratek čas, kažejo, da so imele nekaj od Svetega Duha. Vendar to ni bilo dovolj. Imele so premalo olja. To je bila edina razlika.

Ko se je teh pet vrnilo z nakupa in so prišle prosit, da jih spustijo noter, je Jezus odgovoril: *»Ne poznam vas.«* Bile so prepozne, da bi si priskrbele olje, Svetega Duha. Vrata so ostala zaprta.

Jezusova izjava pokaže, da je naš osebni odnos z njim povezan tudi s Svetim Duhom. Kdor se ne pusti voditi Svetemu Duhu, tega Jezus ne bo priznal. V Rimljanom 8,8.9 piše: *»Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu. ... Če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov.«*

Pravzaprav imamo resnično osebni odnos z Jezusom samo po Svetem Duhu. 1 Janez 3,24 pravi: »*Da [Jezus] ostaja (,prebiva' oziroma ,živi' JUB) v nas, **pa spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal.***« To pomeni, da je zagotovilo, ki ga imam, da sem napolnjen s Svetim Duhom, hkrati zagotovilo, da sem v Jezusu in On v meni.

Prav takšno izkušnjo je imela sestra, ki je sodelovala v štiridesetih dneh molitve. Zaradi navzočnosti Svetega Duha v njenem življenju je doživela odnos z Bogom na popolnoma drugačen način in tudi drugi so opazili spremembo v njenem življenju. Neka sestra iz južne Nemčije je zapisala naslednje po tem, ko je proučila to knjižico: »*Knjigi Štirideset dni molitve in osebne bogoslužja za pripravo na drugi prihod*, ki ju je napisal Dennis Smith, in ta knjižica so postale velik in dolgo pričakovani blagoslov v mojem življenju. Tako kakor mnogi drugi verniki cerkve je tudi sestra iz naše cerkve izrazila, da je nekaj vedno manjkalo v naši verski izkušnji in sedaj imamo prednost doživeti, da Jezus stopi v naše življenje in nas začne spreminjati. On še vedno deluje na nas in nas korakoma priteguje k sebi.«²⁹

Neki brat je napisal naslednje: »*Knjižica Koraki do osebne prebujenja* me je globoko ganila. Besedili o desetih devicah in še posebej iz Rimljanom 8,9: »*Če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov,*« sta me zelo pretresli. Naenkrat nisem bil več prepričan, ali imam Svetega Duha in ali deluje v meni, ker mi v življenju boleče manjka ustrezní »sadí. To soboto popoldne sem prebral knjižico in preplavila me je neskončno globoka žalost. Potem sem prebral molitev na strani 89 in v meni se je porodila globoka želja prejeti Svetega Duha, da bi bilo moje srce spremenjeno in da me bo Bog Oče oblikoval po svoji volji. ... Hvala vam za knjižico ter besede, ki so me globoko ganile.« A. P.

Največja nesreča za mesenega kristjana je, da ne bo prejel večnega življenja, če se njegovo stanje ne spremeni. »*Če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov.*« (Rimljanom 8,9)

Če povzamemo: Glavna razlika med duhovnim in mesenim vernikom je glede Svetega Duha. Duhovni kristjan je napolnjen z njim. Meseni kristjan ni dovolj ali pa sploh ni napolnjen z njim.

---

²⁹ Elektronska pošta Helmutu Haubeilu – 31. marec 2013

Če boste ugotovili, da ste meseni kristjan, ne bodite žalostni. Bog vam ponuja zdravilo: Svetega Duha. V nekaterih krogih se Sveti Duh preveč poudarja, po drugi strani je v drugih krogih zanemarjen. Gospod naj nas vodi na pot k svetopisemski sredini.

PRIMERJAVA MED PRVOTNO CERKVIJO IN CERKVIJO V ČASU KONCA

Ko primerjamo prvotno cerkev z današnjo, opazamo, da so morali prvotno cerkev sestavljati pretežno duhovni ljudje. Knjiga Apostolska dela kaže, da je to bil razlog za njihov hiter in pozitiven razvoj. Niso imeli drugih pripomočkov, imeli pa so Svetega Duha. Mi imamo obilo odličnih pripomočkov, vendar nam manjka Sveti Duh.

Aiden Wilson Tozer je napisal: »Če bi bil Sveti Duh danes odvzet iz naše cerkve, bi se 95 % tega, kar počnemo, še naprej odvijalo in nihče ne bi opazil razlike. Če bi se Sveti Duh umaknil iz prve cerkve, potem bi se ustavilo 95 % tega, kar so počeli, in vsi bi opazili razliko.«³⁰

Ali smo se naučili shajati brez Svetega Duha? Ali cerkev danes sestavljajo predvsem meseni kristjani?

Ali smo zaradi tega pogosto nemočni in v veliki meri ne dosegamo zmag? Ali ima mesena naravnost kaj opraviti z dejstvom, da imamo v mnogih krajih le šibko rast cerkev? Ali veliko resnih težav na mnogih področjih izvira iz mesene naravnosti? Vse bolj bomo opazili, da je naša osebna in skupna osrednja težava pomanjkanje Svetega Duha. Na osebnem področju lahko to z Božjo pomočjo hitro spremenimo.

Naslednja izjava, namenjena pastorjem, velja za vse. Johannes Mager je izjavil: »Pavel razlikuje med duhovnimi in mesenimi kristjani, med tistimi, ki so napolnjeni s Svetim Duhom, in tistimi, ki v svojem življenju nimajo prostora zanj: so krščeni s Svetim Duhom, vendar ne tudi napolnjeni z njim.

Za pastolja to pomeni, da lahko imam dobro teološko izobrazbo, sem dobro podkovan v temeljnih svetopisemskih jeziki in spretno razlagam Sveto pismo; lahko da sem razumsko sprejel velike svetopisemske resnice, jih razumem in sem izkušen v dogmatičnem bogoslovju različnih stoletij;

³⁰ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP diapozitiv 2

lahko obvladam nauk o cerkvenem govorništvu in pridigam koristne in resnične pridige – in kljub vsemu moje znanje in talenti niso napolnjeni s Svetim Duhom. Knjige, izobraževanje, dobra tehnična oprema, celo karizma (izžarevanje pozitivnih osebnostnih lastnosti oziroma darovi kristjanov, ki so v službi skupnosti kot so preroštvo, diakonija, učenje, dušno pastirstvo) predstavljajo nadomestek za manjkajoče, z Duhom napolnjeno življenje.

Pridiganje, javna molitev, organiziranje cerkvenega življenja, priprava evangelijskih programov, pastoralno svetovanje – vsega tega se lahko naučimo in tudi izvedemo brez Svetega Duha. Duh preroštva to nevarno možnost opisuje takole: ‚Razlog, zakaj je vidnega tako malo Božjega Duha, je v tem, da so se pastori naučili delati brez njega.‘ (Ellen G. White, *Testimonies for the Church I*, 1868, str. 383)³¹ Johannes Mager je bil dolga leta pastor, evangelist in profesor sistematične teologije. Nazadnje je delal kot tajnik oddelka za pastore v Evropsko-afriški (zdaj: Interevropski) diviziji v Bernu v Švici. Sedaj je upokojen in živi v Friedensau v Nemčiji.

Če povzamemo: Biti mesen, pomeni živeti po normalnih človeških močeh in sposobnostih brez Svetega Duha ali brez njegove zadostne količine.

GLAVNA OVIRA V MESENEM KRŠČANSTVU

Plemenito svetopisemsko etiko – ljubiti svojega sovražnika, odpuščati ljudem vse, premagovati greh itn. – je možno doseči le z močjo Svetega Duha, ne s človeškim naporom. To kaže, da je glavna težava mesenega krščanstva v tem, da je to življenje samo v človeški moči. Božje volje ne moremo izpolniti sami v svoji moči. Preberimo nekaj svetopisemskih besedil o tem:

»Vse **naše** pravičnosti so kakor umazana cunjia.« (Izaija 64,6 CHR)

»Ali more zamorec spremeniti svojo polt, panter svoje maroge? Potem bi tudi vi mogli dobro delati, ko ste se navadili hudega.« (Jeremija 13,23 EKU)

³¹ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes*, (Lüneberg, 1999), str. 102, 103

»Dam vam novo srce in novega duha denem v vašo notranjost. ... Svojega duha denem v vašo notranjost in storim, da se boste ravnali po mojih zakonih, se držali mojih odlokov in jih izpolnjevali.« (Ezekiel 36,26.27)

»Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in **se podrejati tudi ne more.**« (Rimljanom 8,7)

Duh preroštva zelo jasno in razločno pravi: »Tisti, ki poskuša doseči nebesa s svojimi deli v izpolnjevanju zakona, poskuša nemogoče. Človek ne more biti zveličan brez poslušnosti, **vendar naj njegova dela ne bi bila njegova; Kristus bi moral udejanjati v njem hotenje in delovanje po svoji dobri volji.**«³²

Mislim, da nam ta besedila dovolj jasno kažejo, da nismo zmožni izpolniti Božje volje brez Svetega Duha. Naša glavna skrb je, da se moramo vedno odločati za Božjo voljo in da nam Bog daje moč za njeno izvajanje. To razumevanje nauka o opravičenju z vero je izredno pomembno in osvobajajoče. Vendar pa o tem ne moremo podrobno razpravljati tukaj.

KAJ SE LAHKO ZGODI, KO POSKUŠAMO NAREDITI KAJ, KAR PRESEGA NAŠO MOČ?

Kaj se zgodi, ko se pogosto zavem: Tega ne morem narediti! Zopet mi ni uspelo! Mislim, da do neke mere doživimo razočaranje.

Mislim, da je ta težava veliko bolj izrazita pri mlajših kakor pri starejših. Starejši ljudje so navajeni močnejšega čuta dolžnosti in predani družini, šoli in delu. Zato jih razočaranje ne prizadene tako zlahka kakor mlajše. Težava je navzoča pri mlajših in starejših, le da jo mlajši opazijo izraziteje. Potovanje po poti vere v lastni moči je glavna težava vsakega mesenega kristjana, bodisi da se tega zaveda ali ne.

Kako poskušamo rešiti to težavo? Nekdo lahko moli bolj vneto za Božjo pomoč in se odloči, da se bo bolj potrudil. Druga oseba lahko misli, da ne smemo biti tako ozkogledni. Stvari začne jemati bolj površno in se počuti bolj svobodno. Zopet drugi popolnoma opusti vero in se morda celo počuti bolje. Edina težava je, da so te navidezne rešitve napačne, saj bodo posledice vidne prej ali slej. Pravilno je jemati Božje zakone resno, ker so bili dani v ljubezni in so za naše dobro. Vendar za to potrebujemo Božjo moč. Pravilno je živeti v moči Svetega Duha z večjim veseljem, motivacijo, močjo, uspešnostjo in zmago.

³² Ellen G. White, *Review and Herald*, 1. julij 1890

GLAVNA TEŽAVA

Mislím, da smo spoznali, da je prava težava predvsem povezana z mesenim krščanstvom. Ali ne postaja vse jasneje, zakaj Jezus ne želi mlačnih sledilcev? Nimajo življenja v obilici, kakor nam ga Bog želi dati. Poleg tega so slab zgled, čeprav se večina tega niti ne zaveda. Težava je veliko bolj resna, kakor si mislimo.

Možni dejavniki, ki vodijo do mesenega krščanstva

Naslednji dejavniki ali razlogi lahko vodijo do mesenega krščanstva:

1. **Nevednost ali brezbržnost** – Premalo smo se posvetili življenju s Svetim Duhom ali nismo našli ključa za praktično uporabo.
2. **Nevera ali šibka vera** – Pogoji za napolnjenost s Svetim Duhom je popolna izročitev življenja Jezusu Kristusu. Tudi tu je vzrok, da se to ne zgodi, nevednost, brezbržnost, omalovaževanje ali pa morda strah, da nas bo Gospod vodil drugače, kakor si želimo. To pomeni, da ne zaupamo dovolj Božji ljubezni in modrosti.
3. **Napačne predstave** – Posameznik lahko misli, da je napolnjen s Svetim Duhom, čeprav v resnici ni ali pa ne v zadostni meri. Zdi se, da je to najpogostejša težava.
4. **Prezaposlenost** – Ljudje so tako preobremenjeni, da mislijo, da sploh nimajo časa ali da ga nimajo dovolj, da bi negovali odnos s Kristusom. Ali pa si vzamejo čas, vendar jim nikakor ne uspe vzpostaviti prave zveze z Bogom.
5. **Skriti grehi** – Morda manjka volja popraviti kaj slabega, kar smo storili – to deluje kakor kratek stik. To pomeni, da ni povezave z Božjo močjo.
6. **Delovanje predvsem po svojih občutkih.** Božja beseda pravi: »Pravičnik bo živel iz vere.« (Rimljanom 1,17; Hebrejcem 10,38) Ali se odločam z zaupanjem v Boga ali po svojih občutkih? Naslednja izjava Rogerja Morneauja je name naredila globok vtis: »Duhovi spodbujajo ljudi, da se ravnaajo po svojih čustvih, namesto po besedah Kristusa in njegovih prerokov. Ni zanesljivejše poti za pridobitev oblasti nad življenjem ljudi, kakor je ta, da posameznik sploh ne opazi, kaj se dogaja.«³³

³³ Roger Morneau, *Potovanje v nadnaravni svet*, Znamenja časa, Ljubljana 1997, str. 43

Zakaj bi moral prositi za Svetega Duha, čeprav sem že napolnjen z njim?

Po eni strani nam je bil Sveti Duh dan, da bi prebival v nas. Po drugi strani pa moramo po veri stalno prositi zanj. Kako rešiti to navidezno protislovje?

Po eni strani: Jezus je v Janezu 14,17 rekel: »[*Duh Resnice*] ... ostaja pri vas in bo v vas.« Apostolska dela 2,38 pojasnjujejo: »Izpokorite se in naj se krsti vsakdo izmed vas ... in prejmete dar Svetega Duha.« Chraska to prevaja: »Spreobrnite se. Vsak izmed vas naj se da v imenu Jezusa Kristusa krstiti ... in prejeli boste dar Svetega Duha.«

Po drugi strani: Ko je Jezus učil o molitvi, je rekel v Luku 11,9-13: »*Prosite in vam bo dano! ... Koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.*« Efežanom 5,18 pravi: »*Naj vas napolnjuje Duh,*« ali Chraska: »*Napolnajte se z Duhom.*« V obeh primerih gre v izvirnem grškem besedilu za stalno dogajanje.

Rešitev: Duh preroštva pravi: »Pa vendar je delovanje Duha vedno usklajeno s pisano besedo kakor v naravnem tako tudi v duhovnem svetu. Božanska moč trenutek za trenutkom ohranja naravno življenje; pa vendar se ne ohranja z neposrednim čudežem, temveč z uporabo blagoslovov, ki so nam dosegljivi. Tako se tudi duhovno življenje ohranja z uporabo tistih sredstev, ki jih je priskrbel Previdnost. Če Kristusov sledilec želi zrasti ‚do doraslega moža, do mere dovršene rasti Kristusove polnosti‘, (Efežanom 4,13) mora jesti kruh življenja in piti vodo zveličanja. Mora bedeti, moliti in delati ter na vseh področjih paziti na Božja navodila v njegovi besedi.«³⁴

Življenje smo prejeli ob rojstvu. Da bi ga ohranili, moramo jesti, piti, te-
lovaditi itn. To je popolnoma enako v našem duhovnem življenju. Imamo Svetega Duha po krstu z vodo in Duhom (novorojenje), tako da to duhovno življenje ostaja v nas vse naše življenje. Da bi ohranili to duhovno življenje, je treba uporabiti duhovna živila, ki jih je priskrbel Bog: Sveti Duh, Božja beseda, molitev, naše pričevanje itn.

Jezus je v Janezu 15,4 rekel: »*Ostanite v meni in jaz v vas.*« Duh preroštva pravi: »Ostati v njem [Kristusu] pomeni stalno sprejemati njegovega Duha, življenje brezpogojne izročitve njegovi službi.«³⁵

Zato moramo vsak dan prositi za Svetega Duha po veri in se vsako jutro izročiti Gospodu z vsem, kar imamo in smo.

³⁴ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 180

³⁵ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 508

KJE SEM?

Zdaj je najbolj pomembno spoznati, v kateri skupini sem. Kam spadam?

Ko je bila moja ljuba mati stara dvajset let, je na vprašanje nekega gospoda odgovorila, da je vera ne zanima. On pa je odvrnil: »In če bi umrla to noč?« Ta pripomba jo je močno prizadela. Vendar je imela zelo pozitiven učinek. To jo je pripeljalo do odločitve za Jezusa in njegovo cerkev. Mogoče bo to vprašanje pomagalo tudi vam:

*Pomislite ... da umrete danes! (zaradi srčnega infarkta, prometne nesreče) Ali imate zagotovilo za večno življenje z Jezusom Kristusom?
Ne ostanite negotovi.*

Gre za življenjsko srečo

Bil sem zelo zaskrbljen, ko sem začel dojemati veliki obseg te težave. Razmišljal sem in molil o tem, ali bi res dodal ta odstavek. Izrabljam priložnost, saj gre za srečo v življenju sedaj in večno življenje, prav tako pa ima še poseben vpliv na zakonsko zvezo in družino, pa tudi na cerkev in delo. Ne vem, na koga se to nanaša. Toda želim biti v pomoč vsakomur, ki se čuti prizadet, saj sem bil tudi sam deležen pomoči. Bistveno je, da se vsakdo, ki je mesen, tega zave; sicer se z Božjo pomočjo ne more spremeniti. Bog nas v svoji ljubezni želi bogato blagosloviti po zaupnem odnosu z Jezusom Kristusom po Svetem Duhu. S tem se je možno izogniti veliki izgubi in se lahko doživijo nepopisni blagoslovi. In čudovita stvar je, da lahko hitro izboljšamo razmere z Božjo pomočjo. (Podrobneje v poglavjih 3 in 5)

Težava mesenega krščanstva je v Svetem pismu opisana na različne načine. Posamezne skupine in ljudje v skupinah lahko imajo zelo različno težišče delovanja, vendar je osrednja težava enaka. Različni opisi so:

- ▶ **»v mesu ali meseno«** – Rimljanom 8,1-17; 1 Korinčanom 3,1-4; Galačanom 5,16-21 in druga besedila
- ▶ **»nespametno«** – prilika o desetih devicah; Matej 25,1-13
»O stanju v cerkvi, ki ga ponazarjajo nespametne device, se govori tudi kot o stanju Laodikeje.«³⁶
- ▶ **»mlačno«** – sporočilo Laodikeji; Razodetje 3,14-21
»O, ko bi le bil mrzel ali vroč.« (Razodetje 3,15) Ali ni to presenetljivo;

³⁶ Ellen G. White, *Review and Herald*, 19. avgust 1890

Jezus ima raje mrzle kakor mlačne. Kaj je njegov razlog za to? »Mlačni kristjani so hujši od nevernikov; njihove zavajajoče besede in nevtralna drža zapeljejo mnoge s prave poti. Neverni pokažejo svoje barve. Mlačni kristjan zavaja obe strani. Ni niti dober posvetnež niti dober kristjan. Satan ga uporablja, da opravlja delo, ki ga nihče drug ne more opraviti.«³⁷

▶ **ne »znova rojen«** ali ni ostal v tem stanju – Janez 3,1-21

»Novorojenje je redka izkušnja v sedanjem svetu. To je razlog, zakaj obstaja toliko težav v cerkvah. Veliko, tako veliko teh, ki sprejemajo Kristusovo ime, je neposvečenih in brezbožnih. Bili so krščeni, vendar so bili pokopani živi. Jaz ni umrl, in zato niso vstali v novost življenja v Kristusu.«³⁸

▶ **oblika pobožnosti** – 2 Timotej 3,5: »Držali se bodo zunanje oblike pobožnosti, zanikali pa njeno moč.« (SSP) »Ki bodo imeli videz pobožnosti, zatajili pa bodo njeno moč.« (EKU) »Ki sicer hranijo podobo pobožnosti, njeno moč pa so zatajili.« (CHR) Arthur G. Daniells pravi o tem naslednje: »Vendar je formalizem zelo varljiv in uničevalen. To je skrita, nepričakovana čer, ki je skozi stoletja cerkvi večkrat pretila, da se bo razbila na njej. Apostol Pavel nas je v 2 Timotej 3,5 opozoril, da bo ta ‚zunanja oblika pobožnosti (SSP), videz pobožnosti (EKU), podoba pobožnosti (CHR)‘ brez Božje moči [brez napolnjenosti s Svetim Duhom] ena od nevarnosti zadnjih dni, in nas opozarja, naj nas ta udobnost ne zaziblje v zadovoljstvo, s katerim varamo samega sebe.«³⁹

Obstaja še nekaj pretresljivih svarilnih opozoril v spisih Duha preroštva:

▶ **Zelo, zelo majhno število**

»V sanjah sem videla stražarja, ki je stal pri vhodu velike stavbe, in vprašal vsakogar, ki je želel vstopiti: ›Ali si prejel Svetega Duha?‹ V svoji roki je držal merilno vrstico in le zelo, zelo malemu številu ljudi je dovolil stopiti v stavbo.«⁴⁰

³⁷ Ellen G. White, Pismo 44, 1903, navedek v *The Seventh Day Adventist Bible Commentary* 7, str. 963 o Raz 3,15.16

³⁸ Ellen G. White, MS 148, 1897, navedek v *The Seventh Day Adventist Bible Commentary* 6, str. 1075 Many buried alive

³⁹ Arthur G. Daniells, *Christ our Righteousness*, str. 20

⁴⁰ Ellen G. White, *Selected Messages 1* (1958), str. 109

► **Niti eden od dvajsetih ni pripravljen**

»To je resna izjava, ki jo namenjam cerkvi, da niti eden od dvajsetih, katerih imena so vpisana v cerkvenih knjigah, ni pripravljen končati svojega življenja, in bo resnično brez Boga in brez upanja v svetu kot vsak drug grešnik.«⁴¹

► **Zakaj smo tako zaspani?**

»Zakaj so Kristusovi vojaki tako zaspani in ravnodušni? Zato, ker gojijo tako slab odnos s Kristusom in jim primanjkuje njegovega Duha.«⁴²

► **Velika nevarnost**

»Ne bom se tukaj zadrževala na kratkosti in negotovosti življenja. Vendar obstaja strašna nevarnost – nevarnost, ki je ne razumemo dovolj – v odlašanju pokoriti se rotečemu glasu Božjega Svetega Duha in z izbiro življenja v grehu; kajti pri oklevanju gre prav za to.«⁴³ Kaj je jedro greha? »*Ker vame ne verujejo.*« (Janez 16,9) To, da resnično verjamemo in zaupamo Jezusu, se vidi po tem, ali smo se mu popolnoma izročili. Gre za našo popolno izročitev; našo pripravljenost, da mu sledimo v vsem.

Rad bi še enkrat rekel: Odločil sem se vstaviti ta zelo resni odstavek, ker gre za našo osebno srečo v življenju in naše večno življenje, prav tako pa tudi za naš vpliv predvsem na naš zakon, družino in cerkev.

Vprašanje in še več vprašanj

Ključno vprašanje je, ali ste napolnjeni s Svetim Duhom ali ne. Kdaj pa je kdo napolnjen z njim? Kaj so nujni pogoji? Kateri so pozitivni sadovi življenja s Svetim Duhom? Kaj se zgodi, ko kdo zmotno misli, da je napolnjen s Svetim Duhom?

Bodi hvaležen za znake

Hvala Gospodu, da se bolj posvečamo temi prebujenja. Mislim, da ima naš velik in čudoviti Bog pomembne razloge, da nas prav sedaj spodbuja po Svetem Duhu k prebujenju. Ali bi to lahko bili razlogi:

⁴¹ Ellen G. White, *Christian Service* (1925), str. 41

⁴² Ellen G. White, *Veliki spopad*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 325

⁴³ Ellen G. White, *Selected Messages 1* (1958), str. 109

- ▶ Želi nam pomagati pri naših pomanjkljivostih in nas rešiti iz našega Laodikeji podobnega stanja.
- ▶ Želi nas pripraviti na drugi skorajšnji Jezusov prihod in posebni čas tik pred tem.
- ▶ Želi spodbuditi veliko zaključno prebujenje (Razodetje 18,1.2) v svetu po teh, »ki se ravnaajo po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje« (Razodetje 12,17) ter »Jezusovo vero«. (Razodetje 14,12 CHR)

Prav tako se zahvalimo Bogu, da lahko vsak meseni kristjan hitro postane duhovni kristjan. In da lahko vsakdo, ki živi v Svetem Duhu, raste do Kristusove polnosti. To je zdaj naša naslednja naloga. In še ena izkušnja na koncu tega poglavja.

Nova spodbuda in notranje veselje

»Neka sestra v cerkvi mi je dala knjižico *Koraki do osebne prebujenja*. Njena vsebina me je prevzela. Že dolgo sem iskala nekaj podobnega in sem končno našla. Začela sem urejati svoje duhovno življenje in šele nato dojela, da moram narediti še nekaj: popolnoma sem se izročila Jezusu. Od takrat me Gospod zbujajo zelo zgodaj in mi daje čas za moje osebno bogoslužje. Vsak dan sem proučila eno poglavje v knjigi Štirideset dni. Jasno sem opazila, da se je moj odnos z Jezusom izboljšal. Postal je globlji in pristnejši. Sveti Duh je deloval name. Po knjigi Štirideset dni sem proučila drugo knjigo iz iste zbirke. Od takrat sem vsako od teh knjig proučila štirikrat. Ne morem drugega, kakor vsak dan prositi za občestvo z Bogom. Sadovi so čudoviti, ker moja nova spodbuda in notranje veselje ne moreta ostati neopažena. V tem času sem imela prednost doživeti veliko izkušenj z Bogom. Prav tako sem iskala priložnosti, da lahko svoje izkušnje delim z drugimi. Tesna zveza z Jezusom naredi, da je veliko stvari postalo nepomembnih, odpravljenih pa so bile tudi nepotrebne skrbi. Upam in molim, da bo veliko ljudi doživelo podobno izkušnjo, kakršno sem sama imela prednost doživeti.« H. S.

NAŠE TEŽAVE SO REŠLJIVE

*Kako lahko postanemo srečni
in močni kristjani?
Kako lahko Sveti Duh napolni naše življenje?*

Jezus je rekel:

»Ostanite v meni in jaz v vas.« (Janez 15,4)

*»Ostati v njem [v Kristusu] pomeni stalno sprejemati njegovega Duha,
življenje brezpogojne izročitve njegovi službi.«⁴⁴*

Ta dvodelna božanska rešitev za našo osnovno težavo je hkrati pot do srečnega krščanskega življenja. Zakaj? Jezus je o tem rekel: *»To sem vam povedal, da moja radost ostane v vas in da se vaša radost dopolni.«* (Janez 15,11 CHR) S tema korakoma (nenehno prejemanje Svetega Duha in popolna izročitev) Kristus živi v nas. To je pot do popolne sreče. Kološanom 1,27 govori o bogastvu slave: Kristus v vas. Ali ni presenetljivo, da je Jezus vstavil to prisposodbo o trti in obljubo o Svetem Duhu v Janezu 14 in o delu Svetega Duha v Janezu 16?

⁴⁴ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 508

Bistveno je, da se (praviloma) vsak dan izročimo Bogu z vsem, kar smo in kar imamo, in da prav tako vsak dan prosimo za izlivanje Svetega Duha in ga prejemo po veri.

ZAKAJ JE POTREBNO, DA SE JEZUSU IZROČIMO VSAK DAN?

Jezus je med življenjem na zemlji rekel: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame **vsak dan** svoj križ ter hodi za menoj.« (Luka 9,23)

Jezus je rekel, da je učenčevstvo stvar vsakega dneva. Odpovedati se samemu sebi pomeni Jezusu prepustiti nadzor nad življenjem. Prenašanje križa ne pomeni, da bomo imeli težave vsak dan. Tukaj pomeni: vsakodnevno odpovedovanje jazu ter z veseljem in voljno podrejanje Jezusu – prav kakor je apostol Pavel rekel o sebi: »*Vsak dan umiram.*« (1 Korinčanom 15,31) Ko je kdo nosil križ v Jezusovem času, je bil obsojen na smrt in je šel na kraj usmrtitve. Torej je to povezano tudi s sprejemanjem težav, ki izhajajo iz hoje za Jezusom.

Telesno življenje smo prejeli ob rojstvu. Da bi ohranili življenje, moč in zdravje, navadno jemo vsak dan. Duhovno življenje smo prejeli, ko smo se ponovno rodili. Da bi bilo močno in zdravo, je prav tako treba vsak dan skrbeti za notranjo osebo. Če se to ne dogaja ne v telesnem ne v duhovnem življenju, bomo postali šibki, bomo zboleli ali celo umrli. Kakor se ne moremo najesti za vnaprej, prav tako ne moremo kopičiti zaloga Svetega Duha.

V knjigi *Apostolska dela* je dragocen nasvet o tem: »... kakor v naravnem tako tudi v duhovnem svetu. Božanska moč trenutek za trenutkom ohranja naravno življenje; pa vendar se ne ohranja z neposrednim čudežem, temveč z uporabo blagoslovov, ki so nam dosegljivi. Tako se tudi duhovno življenje ohranja z uporabo tistih sredstev, ki jih je priskrbel Previdnost.«⁴⁵

Razlaga v knjigi *Hrepenenje vekov* me je res navdušila: »Za Kristusom moramo hoditi vsak dan. Bog nam ne daje pomoči za jutri.«⁴⁶

⁴⁵ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 180

⁴⁶ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 224

Duh preroštva pravi: »Če želite slediti Jezusu, to zahteva iskreno spreobrnitev na začetku in ponovitev te spreobrnitve **vsak dan**.«⁴⁷ »Ne glede na to, kako popolna je bila naša posvetitev ob spreobrnitvi, nam ne bo nič koristila, če se ne bo obnavljala **vsak dan**.«⁴⁸ »Posvetite se Bogu zjutraj; naj bo to vaša prva naloga. Vaša molitev naj se glasi: ‚Vzemi me, o Gospod, da bom popolnoma tvoj. Vse svoje načrte polagam pred tvoje noge. Uporabi me danes v svoji službi. Pomagaj mi in daj, da bo vse moje delo opravljeno v tebi.‘ To delajte **vsak dan**. Vsako jutro se posvetite Bogu za tisti dan. Prepustite mu vse svoje načrte, da naj se po njegovi previdnosti izvršijo ali ne. Tako boste lahko izročali svoje življenje dan za dnem v Božje roke in bo tako postajalo vedno bolj podobno Kristusovemu.«⁴⁹

Morris Venden je napisal: »Če še niste odkrili potrebe po vsakodnevni spreobrnitvi, je to lahko velika prelomnica v vašem življenju. V knjigi *Misli z gore blagrov*, str. 101 izv., je naslednja obljuba: ‚Če boš iskal Gospoda in se spreobrnil vsak dan, ... bo utihnilo vse tvoje godrnjanje, odstranjene bodo vse tvoje težave, rešene bodo vse begajoče nevšečnosti, s katerimi se zdaj spopadaš.‘«⁵⁰

Ostati z Jezusom, tako da vsak dan obnavljamo izročitev, je prav tako pomembno, kakor je bilo, ko smo prvič prišli k njemu.

Morris Venden nadalje piše: »Stalna vsakdanja zveza z Bogom vodi do stalnega izročanja, zanašanja nanj v vsakem trenutku.«⁵¹

Če se zavestno izročimo Jezusu vsako jutro, potem smo lahko prepričani, da delamo, kar si želi, saj je rekel: »*Pridite k meni*,« (Matej 11,28) in: »*Tega, ki k meni prihaja, ne pahnem ven*.« (Janez 6,37 CHR)

»Gospod je pripravljen za nas opraviti velika dela. Zmage ne bomo dosegli s številčnostjo, temveč s popolno izročitvijo Jezusu. Napredovati moramo v njegovi moči, zaupajoč velikemu Izraelovemu Bogu.«⁵²

---

⁴⁷ Francis D. Nichol, urednik, *The Adventist Bible Commentary 1* (Review and Herald, 1976), str. 1113

⁴⁸ Ellen G. White, *Review and Herald*, 6. januar 1885

⁴⁹ Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 58, 59

⁵⁰ Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (Pacific Press, 1987), str. 96

⁵¹ Morris Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith* (Pacific Press, 1987), str. 233

⁵² Ellen G. White, *Božji sinovi in hčere*, Društvo prijateljev Svetega pisma, Ljubljana 2011, vzorčni izvod, str. 279

Veliki vpliv, ki ga Bog lahko širi po nas, ko se mu v celoti izročimo, je John Wesley opisal takole: »Bog lahko naredi več z enim človekom, ki se je 100 % posvetil Bogu, kakor s celo vojsko ljudi, ki so se posvetili Bogu le 99 %.«⁵³

Duh preroštva pravi: »Samo ti, ki želijo postati Kristusovi sodelavci, samo ti, ki govorijo: Gospod, vse kar sem in imam, je tvoje – bodo priznani za Božje otroke.«⁵⁴ »Vsi, ki Bogu posvetijo svoje telo, dušo in duha, dobivajo stalno novo telesno in duševno moč. ... Sveti Duh s svojimi najvišjimi močmi deluje na srce in um. Božja milost povečuje in množi njihove sposobnosti, in vsaka popolnost božanske narave jim pomaga pri reševanju ljudi. ... kljub svojim človeškim slabostim so sposobni opravljati dela Vsemogočnega.«⁵⁵

Zakaj naj bi vsak dan prosili za nov krst s Svetim Duhom?

Molitev, da smo napolnjeni s Svetim Duhom, je prošnja Jezusu, da ostane pri meni. Ker živi v meni po Svetem Duhu. Toda zakaj vsak dan?

V Duhu preroštva je zapisano: »Posvečenega delavca čudovito tolaži spoznanje, da je celo Kristus za svojega življenja na zemlji vsak dan prosil svojega Očeta za **sveže zaloge potrebne milosti**. ... Njegov osebni zgled zagotavlja, da bo iskrena in vztrajna molitev omogočila ljudem dobiti pomoč Svetega Duha v boju proti grehu.«⁵⁶

Če je bila to Jezusova dnevna potreba, koliko bolj pomembna je potem za nas.

V Svetem pismu je pomembna izjava: »*Se naš notranji [človek] iz dneva v dan obnavlja.*« (2 Korinčanom 4,16)

Naš notranji človek potrebuje vsakodnevno nego. Kako poteka ta dnevna obnovev? Apostol Pavel pravi, da se to zgodi po Svetem Duhu: »Naj vam da po bogastvu svojega veličastva, da se **po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku**. Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi [se] tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, ... izpolnili do vse Božje polnosti.« (Efežanom 3,16.17.19)

⁵³ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP diapozitiv 14

⁵⁴ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 386

⁵⁵ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 623

⁵⁶ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 38

Iz tega izhaja:

- ▶ Praviloma je treba vsak dan moliti za obnovo Svetega Duha.
- ▶ Tedaj Kristus živi v nas.
- ▶ On nam daje moč po bogastvu svoje slave za našega notranjega človeka. Božja moč je nadnaravna moč.
- ▶ Tako se Božja ljubezen izliva v naše srce.
- ▶ To je pot do življenja z vso Božjo polnostjo. (Janez 10,10; Kološanom 2,10)

Še eno pomembno besedilo najdemo v listu Efežanom: »*Naj vas napolnjuje Duh.*« (Efežanom 5,18) Upoštevajte, da je to več kakor samo nasvet. Je božanski ukaz. Bog pričakuje, da si želimo živeti s Svetim Duhom. Strokovnjaki za grški jezik pravijo, da to besedilo natančneje govori – navajam Johannes Magerja: »Dopustite Svetemu Duhu, da vas vztrajno in vedno znova napolnjuje.«⁵⁷ V svetopisemskih naukih je bilo zapisano: »Krst s Svetim Duhom pomeni, da smo popolnoma pod vplivom Duha, popolnoma ‚naj vas napolnjuje Duh‘. (Efežanom 5,18) To ni izkušnja ‚enkrat za vselej‘, marveč nekaj, kar je treba nenehno obnavljati.«⁵⁸

Apostol Pavel je to zapisal v petem poglavju Efežanom, čeprav je v prvem poglavju zapisal naslednje: »*V katerem ste tudi, sprejemši vero, bili zapečateni s svetim Duhom.*« (Efežanom 1,13 CHR) Verniki v Efezu so očitno že prejeli Svetega Duha. Kljub temu je bilo potrebno, »*da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku*«, (Efežanom 3,16) da jih »*napolnjuje Duh*« in bodo »dosledno in stalno znova napolnjeni z Duhom«. V Efežanom 4,30 nas opozarja, naj ne žalostimo ali žalimo Svetega Duha.

Duh preroštva piše: »Vsak delavec mora **vsak dan** prositi Boga za krst z Duhom.«⁵⁹

»Da bi lahko imeli Kristusovo pravičnost, moramo biti vsakodnevno preoblikovani z vplivom Duha, po čemer bi bili deležni božanske narave.

---

⁵⁷ Werner E. Lange, urednik, *Unser größtes Bedürfnis* (Lüneburg, 2011), str. 42

⁵⁸ Carlos Steger, Svetopisemski nauki, *Jezusovi nauki*, Krščanska adventistična cerkev, Ljubljana 2014, str. 25

⁵⁹ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 50

Delo Svetega Duha je povzdigniti okus, posvetiti srce in oplemenititi celotnega človeka.«⁶⁰

Gospod je na drugem mestu sporočil po Duhu preroštva: »Tisti, na katere so vplivali Sveti spisi kot Božji glas in želijo poslušati njihov nauk, se morajo **vsak dan** učiti, **vsak dan** sprejemati **duhovno gorečnost in moč**, ki sta vsem pravim vernikom zagotovljena kot dar Svetega Duha.«⁶¹

Dalje pravi: »Za Kristusom moramo hoditi vsak dan. Bog nam ne daje pomoči za jutri.«⁶²

Na drugem mestu piše: »Da bi napredovali, nam je v vsakem trenutku potrebna povezava z božanskim pomočnikom. Morda imamo določeno mero Božjega Duha, vendar moramo z molitvijo in vero **stalno iskati več Duha**.«⁶³

Našel sem naslednji čudoviti navedek: »**Potrebuje vsakodnevni krst ljubezni**, ki jih je v dneh apostolov vse združil.«⁶⁴

Rimljanom 5,5 kaže, da je Božja ljubezen izlita v naše srce po Svetem Duhu. Isto najdemo v Efežanom 3,17. Dnevni krst s Svetim Duhom (napolnjenost s Svetim Duhom) hkrati povzroči vsakodnevni krst z ljubeznijo (napolnjenost z Božjo ljubeznijo agape). Poleg tega v Galačanom 5,16 in Rimljanom 8,2 pravi, da je tako zlomljena moč greha.

POMEMBNOST OSEBNEGA BOGOSLUŽJA

Če je tako pomembno, da se vsak dan izročim Jezusu in prosim, naj me napolni s Svetim Duhom, kolikšen je potem pomen osebnega bogoslužja?

Dnevno bogoslužje in spoštovanje sobote sta temelj duhovnega življenja.

Prebrali smo že svetopisemska besedila in druge navedke. Pokažejo nam, da se notranja oseba obnavlja iz dneva v dan. **To osvetljuje velik pomen našega vsakdanjega osebnega bogoslužja.**

Celotna podlaga za bogoslužje v svetišču sta bili jutranja in večerna žgalna daritev. Ob sobotah so darovali še eno dodatno žgalno daritev. (4 Mojzes 28,4.10) Kaj je pomenila žgalna daritev?

⁶⁰ Ellen G. White, *Selected Messages 1*, (1958), str. 374

⁶¹ Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 8. marec 1910, odst. 1

⁶² Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 224

⁶³ Ellen G. White, *The Review and Herald*, 2. marec 1897, odst. 5

⁶⁴ Ellen G. White, *Testimonies to the Church 8*, (1904), str. 191

»Žgalna daritev je predstavljala popolno izročitev grešnika Gospodu. Tukaj vernik ni ohranil nič zase, temveč je vse pripadalo Bogu.«⁶⁵

»Ure, ki so bile določene za jutranje in večerno darovanje, so bile svete in so jih posvečevali kot čas, določen za bogoslužje v vsem judovskem ljudstvu. ... V tej navadi imamo kristjani zgled za jutranjo in večerno molitev. Bog obsoja rutinske obrede brez duha češčenja. Ampak z velikim zadovoljstvom se ozira nanje, ki ga ljubijo in se zjutraj in zvečer priklonijo pred njim, da bi prosili za odpuščanje storjenih grehov, ter zaprosili za potrebne blagoslove.«⁶⁶

Ali ste opazili, da je dnevno bogoslužje povezano s soboto kot podlago za duhovno življenje? Mar nam to ne kaže jasno, da gre za vsakodnevno izročitev Jezusu Kristusu, ki ga po Svetem Duhu povabimo prebivat v nas?

Ali ste ponotranjili najpomembnejše duhovno načelo: da daste Bogu prednost pred vsem vsak dan? Jezus je v Pridigi na gori blagrov rekel: »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.« (Matej 6,33)

Božje kraljestvo pomeni imeti že sedaj Kristusa v svojem srcu. Zato se moramo med bogoslužjem vsak dan izročati in prositi za Svetega Duha. Ko bomo nekega dne stali pred Bogom, bo odločilno, ali smo imeli zveličavni osebni odnos s Kristusom in ali smo ostali v njem? (Janez 15,1-17) Ali si ne želite še večje izpolnitve z Duhom po veri?

Kdor preživi le malo ali nič tihega časa z Bogom ali nima dovolj časa za osebno bogoslužje, bo verjetno le okrepljen z bogoslužjem enkrat ali dvakrat na teden. To je podobno, kakor da bi kdo jedel le enkrat na teden. Za primerjavo: Ali ne bi bilo nesmiselno, če bi želeli jesti enkrat tedensko? Mar to ne pomeni, da je kristjan brez bogoslužja mesen?

” *Da bi lahko imeli Kristusovo pravičnost, moramo biti vsakodnevno preoblikovani z vplivom Duha, po čemer bomo lahko deležni božanske narave.* “

⁶⁵ Fritz Rienecker, *Lexikon zur Bibel* (Wuppertal, 1964), str. 1017

⁶⁶ Ellen G. White, *Očaki in preroki*, Znamenja časa, Ljubljana 1997, str. 263, 264

To prav tako pomeni, da ni zveličan, če ostane v tem stanju. Če smo meseni kristjani, lahko bogoslužje predstavlja samo obveznost. Ko smo duhovni, potem bo bogoslužje postajalo vedno bolj potreba.

Pred leti sem prebral žepno knjigo Jima Vausa: *Bil sem gangster*. Bil je kriminallec, ki se je spreobrnil. Z vsem srcem je priznal grehe – na primer lažno pričanje, krajo itn. Doživel je izjemno božansko posredovanje. To me je navdušilo. Rekel sem si: skoraj na vseh področjih sem dober, vendar nimam takšnih izkušenj. Potem sem molil h Gospodu: »Oče v nebesih, tudi jaz želim priznati vse svoje znane grehe in vse tiste, ki mi jih boš še pokazal. Poleg tega bom vstajal eno uro prej, da bi molil in bral Sveto pismo. Potem želim videti, ali boš ukrepal tudi v mojem življenju.«

Hvala Bogu! Ukrepal je v mojem življenju. Od takrat je še posebno moje jutranje bogoslužje v povezavi s sobotnim postalo temelj mojega življenja z Bogom.

Z vsakodnevno izročitvijo in vsakodnevnim napolnjevanjem s Svetim Duhom se bo naše življenje ugodno spremenilo na boljše. To se dogaja med našim osebnim bogoslužjem.

ČEŠČENJE V DUHU IN RESNICI

Pomislimo na cilj češčenja. Božje zadnje sporočilo človeštvu govori o češčenju stvarnika v nasprotju s češčenjem zveri. (Razodetje 14,6-12) Zunanji znak češčenja je sobota (oboževanje ustvarjalca). Notranja naravnost češčenja je prikazana v evangelijih: »*Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.*« (Janez 4,23.24)

Češčenje v duhu zagotovo pomeni zavestno češčenje, vendar tudi, da smo napolnjeni s Svetim Duhom. **Častiti v resnici** pomeni živeti v popolni izročitvi Jezusu, ki je poosebljena resnica. On je rekel: »*Jaz sem resnica.*« (Janez 14,6) In to pomeni po Jezusovem prebivanju v nas živeti po Božji besedi in navodilih, ker je rekel: »*Tvoja beseda je resnica.*« (Janez 17,17) Psalm 119,142 pa pravi: »*Tvoja postava je resnica.*« Če zdaj nimamo pravega bogoslužja, ali nismo potem v nevarnosti, da

nam spodleti v kritičnem trenutku? To bo velika težava za vse mesene kristjane.

Mislím, da vsi želimo napredovati z Božjo pomočjo in rasti v spoznanju. Možno je, da je naslednje napačno prepričanje in verovanje oviralo nekatere pri napredovanju.

KRST IN SVETI DUH

Nekateri ljudje mislijo, da so napolnjeni s Svetim Duhom, ker so se krstili in je zato vse v redu ter jim ni treba narediti ničesar več. Dwight L. Moody je o tem rekel: »Mnogi mislijo, da so zato, ker so bili napolnjeni enkrat, napolnjeni za vedno. O, moj prijatelj, mi smo preluknjane posode; zato je potrebno, da smo stalno pri izviri in se polnimo.«⁶⁷

Joseph H. Waggoner je napisal: »V vseh primerih, kjer se na krst gleda kot na dokaz za dar Svetega Duh, je spreobrnjeni grešnik zaziban v telesno varnost. Zaupa samo v svoj krst kot znak Božje milosti. Krst in **ne Duh v njegovem srcu** postaja njegov znak ali dokaz.«⁶⁸

Krst je zagotovo pomembna odločitev, ki ustreza Božji volji. Ima in bo ohranil veliki pomen. Toda ne bi smeli gledati nazaj na en dogodek v preteklosti kot dokaz, da smo napolnjeni s Svetim Duhom. Namesto tega bi morali **zdaj** vedeti in izkusiti, da smo napolnjeni z njim.

Nekateri so prejeli Svetega Duha, **preden** so se krstili – na primer Kornelij in njegova družina ali Savel. Drugi so prejeli Svetega Duha, **potem** ko so bili krščeni – na primer Samarijani ali dvanajsteri v Efezu. Vendar je popolnoma vseeno, ali je kdo prejel Svetega Duha **pred krstom, pri njem ali po njem**: ključnega pomena je, da smo prejeli Svetega Duha v preteklosti in da ga imamo **zdaj** v srcu. Ni pomembno, kaj se je zgodilo v preteklosti, temveč bolj kako je zdaj – danes.

Ponovno vas spominjam: telesno življenje smo prejeli ob rojstvu. Življenje se vzdržuje z dnevno prehrano, pijačo, telesno dejavnostjo, spanjem itn., sicer ne bi živeli zelo dolgo. Za duhovno življenje pa veljajo enaki zakoni

⁶⁷ Dwight L. Moody, *They Found the Secret*, str. 85, 86; navedek v *10 Days – Prayers and Devotions*, Dennis Smith, str. 23

⁶⁸ Joseph H. Waggoner, *The Spirit of God* (Battle Creek, Michigan 1877), str. 35, navedek v Garrie F. Williams, *Erfüllt vom Heiligen Geist* (Lüneburg, 2007), str. 58

kakor za naše telesno življenje. Novo življenje smo prejeli po Svetem Duhu, namreč ko smo se popolnoma izročili Kristusu. Duhovno življenje ohranjajo Sveti Duh, molitev, Božja beseda itn. Lahko ponovimo besede Duha pre-roštva: »Božanska moč trenutek za trenutkom ohranja naravno življenje; pa vendar se ne ohranja z neposrednim čudežem, temveč z uporabo blagoslovov, ki so nam dosegljivi. Tako se tudi duhovno življenje ohranja z uporabo tistih sredstev, ki jih je priskrbela Previdnost.«⁶⁹

Niti telesno niti duhovno življenje ne ostajata samodejno v nas. Treba je uporabiti sredstva, ki nam jih je dal Bog.

To pomeni: ko se ponovno rodimo, nam je dan Sveti Duh, da bi ostal v nas. Toda njegovo ostajanje je odvisno od vsakodnevne uporabe sredstev, ki nam jih je dal Gospod. Kaj lahko pričakujemo, če ne uporabljamo »sredstev«?

Sveti Duh je najpomembnejši od vseh teh »sredstev«. Poleg tega je zelo pomembna molitev, povezanost z Bogom po njegovi besedi, sodelovanje pri bogoslužju in drugo.

Mislím, da se lahko strinjamo, da je praviloma potrebna tudi dnevna skrb za notranjega človeka. Če tega ne naredimo, bomo doživeli obžalovanja vredne posledice. Ne moremo se najesti za vnaprej, prav tako pa se ne moremo založiti s Svetim Duhom. »Bog nam ne daje pomoči za jutri.«⁷⁰ Menim, da je razumljivo jasno, da je potrebna vsakodnevna izročitev Jezusu in da moramo vsakodnevno povabiti Svetega Duha v svoje življenje.

Oboje je namenjeno istemu cilju – sta dve plati istega kovanca; imeti tesen osebni odnos s Kristusom. Prepustim se mu z izročitvijo in s prošnjo za Svetega Duha. Povabim ga v svoje srce. Med drugimi svetopisemskimi besedili 1 Janez 3,24 (Janez 14,17.23) kaže, da Jezus živi v nas po Svetem Duhu: »*Da ostaja v nas, pa spoznamo po Duhu, ki nam ga je dal.*«

DELOVANJE SVETEGA DUHA

Ko je Sveti Duh v meni, potem v meni uresničuje to, kar je dosegel Kristus. Rimljanom 8,2 pravi: »*Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu me je osvobodila postave greha in smrti.*« »Postavo Duha« lahko razloži-

⁶⁹ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 180

⁷⁰ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 224

mo kot način, kako Sveti Duh deluje v srcu, ki se popolnoma izroči Bogu. Samo Sveti Duh lahko v meni oživi, kar je dosegel Kristus. Duh prerošstva pojasnjuje: **»Ta Duh je bil dan kot prenavljajoča moč, brez katere bi bila Kristusova daritev brezvredna.** ... Duh udejanja, kar je dosegel Odrešenik sveta. Čisti srce in po njem postane vernik sodeložnik božanske narave. ... Božja moč čaka na njihovo prošnjo in sprejem.«⁷¹

Thomas A. Davis opisuje ta potek takole: »To pomeni, da je celo učinkovitost Kristusovega dela za ljudi odvisna od Svetega Duha. Brez njega bi bilo neuspešno, kar je naredil Jezus na tej zemlji – v Getsemani, na križu, z vstajenjem iz groba in z duhovniško službo v nebesih. Uspeh Kristusovega dela ne bi bil kaj dosti večji od dela kakšnega velikega svetovnega verskega ali moralnega voditelja. Toda čeprav je bil Kristus precej več od teh, ni mogel rešiti človeštva samo s svojim zgledom in naukom. Da bi spremenil ljudi, je bilo treba delovati v njih. To delo opravlja Sveti Duh, ki je bil poslan opraviti v srcu ljudi to, kar je Jezus omogočil.«⁷²

Ali ni to zadosten razlog, da poskrbite, da ste napolnjeni s Svetim Duhom?

»Ko Božji Duh zasede srce, se življenje spreminja. Človek opušča grešne misli, odpove se slabim dejanjem; ljubezen, ponižnost in mir zasedejo prostor jeze, zavisti in razprtij. Veselje pride na mesto žalosti in obraz odseva nebeško svetlobo.«⁷³

Obstaja veliko drugih dragocenih sadov življenja s Svetim Duhom, vendar obstaja tudi veliko pomanjkljivosti in neuspehov brez njega. Razlika med življenjem s Svetim Duhom in brez njega bo podrobneje obravnavana v 4. poglavju.

ALI SEM NAPOLNJEN S SVETIM DUHOM?

Prosim, da si zastavite naslednja vprašanja o napolnjenosti s Svetim Duhom:⁷⁴

- ▶ Ali v mojem življenju vidno deluje Sveti Duh? Na primer, ali je naredil, da mi je Jezus resničen, veličasten in živ? (Janez 15,16)

⁷¹ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 503, 504

⁷² Thomas A. Davis, *Als Christ siegreich leben*, (HW-Verlag), str. 43

⁷³ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 112

⁷⁴ Catherine Marshall, *Der Helfer* (Erzhausen, 2002), str. 24

- ▶ Ali prislunhem notranjemu glasu Svetega Duha in ga razumem? Ali me lahko vodi pri velikih in malih odločitvah v življenju? (Rimljanom 8,14)
- ▶ Ali se je v meni porodila nova vrsta ljubezni do bližnjega? Ali mi Sveti Duh daje nežno sočutje in globoko zanimanje za ljudi, ki jih običajno ne bi izbral za prijatelje? (Galačanom 5,22; Jakob 2,8.9)
- ▶ Ali vedno znova doživljam, da mi Sveti Duh pomaga v odnosih z bližnjimi? Ali mi daje prave besede, da prodre v srce tistih, ki so žalostni in zaskrbljeni?
- ▶ Ali mi Sveti Duh daje moč govoriti drugim o Jezusu in jih voditi k njemu?
- ▶ Ali spoznavam, kako mi pomaga v molitvenem življenju in mi pomaga izraziti Bogu najgloblje srčne občutke?

Ko razmišljamo o teh vprašanih, vidimo, kako zelo potrebujemo rast v Svetem Duhu, da ga bolje spoznamo in bolj ljubimo.

Sprava med očetom in sinom

Neki brat mi je pisal: »Z očetom sva se spravila. Po proučevanju *Korakov do osebnega prebujenja* in prvih dveh knjig Štirideset dni imam čudovito izkušnjo, da sem napolnjen s Svetim Duhom. Še posebej mi je bilo vznemirljivo, da sem doživel, kako deluje Sveti Duh in želi delovati na vseh področjih mojega življenja.

Moj odnos z očetom je bil vedno nekoliko zapleten. Moje želje in molitve v otroštvu in mladosti so vedno bile, da bi imel boljši odnos z očetom. Toda postajal je vse slabši. Minilo je dodatnih šest ali sedem let. Bog je v mojem srcu zapolnil veliko praznino. Med proučevanjem in molitvijo za Svetega Duha sva imela z ženo obilo posebnih izkušenj z Bogom. Molila sva za našo družino in še zlasti za mojega očeta. V tem času sem dobil novo moč, da ljubim očeta. Lahko sem mu odpustil vse, kar v najinem odnosu ni bilo najboljšo vse od otroštva. Z očetom sva zdaj prijatelja. Postaja vse bolj duhoven in je začel tudi drugim govoriti o Bogu. Zdaj – dve leti pozneje – je odnos z mojim očetom še vedno zelo dober. Zahvaljujem se Bogu za to izkušnjo. Prej sem se počutil tako nemočen in pogosto osamljen. Ko pa sem začel vsak dan moliti za Svetega Duha, doživljam nov in čudovit način življenja in odnosa z Bogom.« (ime znano uredniku)

Molitev: Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, da želiš prebivati v meni po Svetem Duhu. Hvala ti, da z vsakodnevno izročitvijo tebi stalno raste najin odnos zaupanja in ljubezni. Gospod, pomagaj mi bolje spoznati Svetega Duha in njegovo delo. Rad bi vedel, kaj želi narediti zame, za mojo družino in mojo cerkev, in kako lahko dobimo zagotovilo, da lahko sprejmemo Svetega Duha, ko vsak dan prosimo zanj. Hvala ti za to. Amen.

DODATEK K EFEŽANOM 5,18 CHR – »NAPOLNJUJTE SE Z DUHOM«

Že smo videli, da je v Efežanom 5,18 ta poziv zapisan v velelniku. Nadalje lahko vidimo, da je ta ukaz namenjen vsem. Vidimo lahko tudi, da je naša dolžnost iskati polnost Svetega Duha. Toda izvirno grško besedilo je še jasnejše.

Johannes Mager pojasnjuje: »V novozaveznih pismih je samo en odlomek, ki govori neposredno o napolnjenosti s Svetim Duhom: *„Naj vas napolnjuje Duh.“* (Efežanom 5,18) V knjigi Apostolska dela najdemo, da je prežetost s Svetim Duhom dar, ki se uporablja za mogočno delovanje v posebnih razmerah. Vendar apostol Pavel omenja napolnjenost s Svetim Duhom kot zapoved, ki ni odvisna od življenjskih razmer in velja za vse Jezusove sledilce. Ta kratki – vendar pomembni – ukaz sestavljajo štirje ključni vidiki.

1. Glagol na/polniti (*plerein*) se uporablja v velelniku. Apostol Pavel tukaj ne priporoča ali daje prijaznega nasveta. Ne daje predloga, ki ga lahko človek sprejme ali zavrne. Ukazuje kot pooblaščen apostol. Zapoved roti voljo osebe. Od kristjana je odvisno ali je napolnjen s Svetim Duhom. **Kristjani so podvrženi ukazu, da si prizadevajo biti napolnjeni z njim.** Naša odgovornost je, da se napolnimo s Svetim Duhom.
2. Glagol se uporablja v množini. Ukaz ni usmerjen na posameznika v cerkvi, ki ima posebne dolžnosti. Biti napolnjen s Svetim Duhom ni prednost za nekaj izbranih ljudi. **Zahteva velja za vse, ki pripadajo cerkvi – vedno in povsod. Brez izjem.** Za Pavla je bilo normalno, da so vsi kristjani napolnjeni s Svetim Duhom.

3. Glagol je uporabljen v trpnem načinu. Ne piše: ‚Izpolnite se z Duhom‘, temveč ‚naj vas napolnjuje Duh.‘ Nihče se ne more sam napolniti s Svetim Duhom. To je izključno njegovo delo. To je njegova pristojnost. **Vendar mora posameznik ustvariti razmere, da ga lahko Sveti Duh napolni. Brez njegove dejavne volje ne bo deloval v njem.**
4. V grščini je velelnik v sedanjiku. Ta velelni sedanjik opisuje dogodek, ki se stalno ponavlja, v nasprotju z velelni glagolsko obliko za izražanje dovršenega dejanja, zlasti preteklega, ki opisuje enkratno dejanje. Glede na to polnjenje s Svetim Duhom ni enkratna izkušnja, temveč ponavljajoči se in napredujoči proces. **Kristjan ni podoben posodi, ki se napolni enkrat za vselej, temveč mora biti stalno ‚ponovno napolnjena‘.** Misel bi lahko izrazili tako: ‚**Bodite stalno in vedno znova napolnjeni z Duhom!**‘

Napolnjenost s Svetim Duhom, ki smo ga dobili ob krstu [pod pogojem, da je šlo za krst v vodi in z Duhom s popolno izročitvijo], **se lahko izgubi, če se polnost, ki smo jo prejeli, ne ohranja.** Če je izgubljena, jo lahko znova dobite. Napolnjenost z Duhom je treba ponoviti, tako da lahko Sveti Duh zasede vsa področja našega življenja in naše duhovno življenje ne bo oslabelo. Biti napolnjen z Duhom ne pomeni, da imamo količinsko več njega, temveč da ima Duh vedno več nas. **Zato je apostol Pavel ukazal vsem vernikom, da so neprestano napolnjeni z Duhom.** To je normalno stanje za kristjana. En krst, vendar veliko ‚polnjenj‘.⁷⁵

*Sam naš Gospod je naročil:⁷⁶
dopustite Svetemu Duhu, da vas vztrajno
in vedno znova napolnjuje!⁷⁷*

---

⁷⁵ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes*, (Lüneburg, 1999), str. 100, 101 (objavljeno z dovoljenjem založbe)

⁷⁶ Ellen G. White, *Mount of Blessing*, str. 20 (egwwritings.org)

⁷⁷ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes* (Lüneburg, 1999), str. 101

KAKŠNE SPREMEMBE LAHKO PRIČAKUJEMO?

*Kakšno prednost imamo v življenju, ki ga
napolnjuje Sveti Duh?
Kaj izgubljam, če ne molimo zanj?*

PRIMERJAVA MED MESENI IN DUHOVNIM KRŠČANSTVOM

Posledice mesenega krščanstva za posameznike smo delno že našeli. Nekateri se kažejo takole:

- ▶ Človek v tem stanju ni zveličan. (Rimljanom 8,6-8; Razodetje 3,16)
- ▶ V takšnem človeku ni Božje ljubezni – ljubezni agape. (Rimljanom 5, 5; Galačanom 5,22) Popolnoma je odvisen od svoje človeške ljubezni; poželenje mesa ni uničeno. (Galačanom 5,16)
- ▶ Ni bil okrepljen z močjo Svetega Duha. (Efežanom 3,16.17)
- ▶ Kristus ne živi v njem. (1 Janez 3,24)
- ▶ Ni prejel moči, da bo Kristusova priča. (Apostolska dela 1,8)

- ▶ Ravna se po človeških merilih, (1 Korinčanom 3,3) kar zlahka povzroči tekmovalnost in napetost.
- ▶ Praviloma teže sprejme opomin.
- ▶ Njegovo molitveno življenje je lahko pomanjkljivo.
- ▶ Ima samo človeške sposobnosti, da odpusti in ne zameri.

Meseni kristjan včasih deluje kot naravni človek. Apostol Pavel pravi: »Mar niste še vedno meseni in zgolj ljudje.« (1 Korinčanom 3,3) Drugič so njegova dejanja podobna tistim duhovnega človeka, čeprav živi po svoji moči in sposobnostih.

Duhovni kristjan doživlja Božjo polnost: »Naj vam da po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku. Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, mogli z vsemi svetimi doumeti, kolikšna je širokost in dolgost in višočina in globočina, ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti. Njemu pa, ki more po moči, katera deluje v nas, v vsem napraviti neznansko več od tega, kar prosimo ali mislimo, njemu slava v cerkvi in v Kristusu Jezusu skozi vse rodove, na veke vekov. Amen.« (Efežanom 3,16-21)

UČINKI MESENEGA KRŠČANSTVA

Žal mi je vseh izgub v družini in v cerkvah, kjer sem delal kot pastor, zaradi pomanjkanja Svetega Duha. Tudi na tem področju velja, da ne more nihče nikogar voditi dlje od tam, kjer je sam. Zavedati se moramo tudi, da se osebno pomanjkanje Svetega Duha pri posameznikih, v družini in cerkvi sešteva ali množi.

Otroci in mladina

Meseno krščanstvo pomeni plodna tla za svobodomiselnost krščansko življenje. Ljudje nevede poskušajo z dobrimi nameni narediti, česar ne morejo, in potem iščejo izhod. Ali je to razlog, da izgubljam toliko mladih? Ali smo svojim otrokom in mladim mogoče v nevednosti ali iz drugih razlogov dali zgled mesenega krščanstva? Ali so zaradi tega postali meseni kristjani in se morajo zato bojevati z malodušnostjo? Ali je to razlog, zakaj mnogi tega ne jemljejo resno ali ne pridejo več v cerkev ali pa so jo zapustili?

Pred časom je neki starejši brat povedal cerkvi: »Razlog za težave, ki jih imamo danes v našem življenju in v življenju naše mladine, je ta, da starejši nismo razumeli delovanja Svetega Duha in potrebe po napolnjenosti z njim.«⁷⁸

Naj vas ponovno spomnim na posledico mlačnosti (brez popolne izročitve Kristusu): »Mlačni kristjani so slabši od nevernih: kajti njihove zava-
jajoče besede in zadržano stališče vodijo mnoge v zmoto. Neverni kaže svoje barve. Mlačni kristjan vara obe strani. Ni niti dober posvetnež, niti dober kristjan. Satan ga uporablja za opravljanje dela, ki ga ne more opravi-
viti nihče drug.«⁷⁹

Če pa živimo duhovno, lahko otrokom pokažemo pot do Božje pomoči. Duh preroštva pravi nekaj res čudovitega: »Učite otroke, da je njihova **prednost** vsak dan prejemati krst Svetega Duha. Naj Kristus najde v vas svojo roko pomočnico pri izpolnjevanju svojih namenov. Z molitvijo si lahko pridobite izkušnjo, ki vas bo v službi za otroke privedla do popolnega uspeha.«⁸⁰

Najine sinove sva učila moliti. Toda ali sva jih učila, naj vsak dan molijo za Svetega Duha? Ali tega nisva vedela sama? Takrat z ženo tega nisva vedela. Hvaležen sem, da je Bog takrat prezrl to, kjer nama je manjkalo znanje. Toda koliko izgub se je zgodilo kot posledica tega?

Kako čudovite otroke bodo imeli duhovni starši, ko se bodo vsakodnevno izročili Jezusu in molili za Svetega Duha.

⁷⁸ Garrie F. Williams, *Erfülltsein vom Heiligen Geist – Wie erfahren wird das?* (Lüneburg 2007), str. 8

⁷⁹ Ellen G. White, Pismo 44, 1903, navedek v *The Adventist Bible Commentary 7*, str. 963 o Razodetju 3,15.16

⁸⁰ Ellen G. White, *Child Guidance* (1954), str. 69

Ozračje – božanska ljubezen ali samo prijaznost do drugih

Kakšna je razlika med stanjem v zakonskih zvezah in družinah, cerkvi in skupnosti z mesenimi ali duhovnimi kristjani, če manjka Božja moč za disciplinirano življenje, če manjka Božja ljubezen in moč greha ni zlomljena ali pa če so te lastnosti navzoče z Božjo milostjo?

Konservativni meseni kristjani se nagibajo h kritiziranju. To ni dobro. Čeprav moramo govoriti o Božjih dobrih napotkih, bi se morali hkrati zavedati, da se bo bistvena sprememba zgodila samo, če bo prišlo do spremembe od znotraj.

Liberalni kristjani običajno ne jemljejo stvari resno in se prilagajajo posvetnim metodam. Bog tudi tega ne more blagosloviti.

Joseph Kidder je odkril naslednje splošno stanje današnje cerkve: »Mrtvilo, površnost, posvetnost, pomanjkanje velikodušnosti, izgorelost pastorjev, najstniki zapuščajo cerkev, slaba samodisciplina, načrti brez resničnega temelja ali učinka, kronično pomanjkanje močnih in posvečenih moških.«⁸¹

Vzrok za našo težavo je pomanjkanje povezanosti z Jezusom (Janez 15,1-5) in preveliko zaupanje v človeške napore. (Zaharija 4,6) Kidder prav tako vidi rešitev v življenju, napolnjenem s Svetim Duhom. (Apostolska dela 1,8)

Jezus nam je dal novo zapoved: *»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«* (Janez 13,34.35)

Ljubiti, kakor je ljubil Jezus, pomeni ljubiti z božansko ljubeznijo (agape). To lahko naredimo le, ko smo napolnjeni s Svetim Duhom.

»Vzvišena ljubezen do Boga in nesebična medsebojna ljubezen – to je najlepši dar, ki nam ga lahko podari nebeški Oče. Ta ljubezen ni nagon, marveč božansko načelo, trajna sila. Neposvečeno srce [ima ga vsakdo, ki ni napolnjen s Svetim Duhom] je ne more ustvariti ali doseči. Obstaja samo v srcu, v katerem kraljuje Jezus.«⁸²

⁸¹ Dr. S. Joseph Kidder, *Anleitung zum geistlichen Leben* (Andrews University), PPP diapozitiva 3 in 4

⁸² Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 347

Mislím, da obstaja razlika, če smo »samo« prijazni drug z drugim ali če to presežemo in ljubimo z Božjo ljubeznijo. Duh preroštva daje pomemben nasvet: »Če si nadenemo okras krotkega in mirnega duha, bi lahko rešili devetindevetdeset odstotkov težav, ki tako strašno grenijo življenje.«⁸³

Božja beseda kaže v 1 Tesaloničanom 4,3-8 nekaj o zakonskem življenju. To besedilo med drugim govori o tem, kako v zakonu živeti v posvečenju in spoštovanju. Primerjano je s strastnim poželenjem poganov. Ker se življenje posvetitve omenja trikrat in tudi to, da imamo Svetega Duha, se zavedamo, da življenje s Svetim Duhom lahko spremeni naše zakonske odnose in jih tudi mora. Bog nam je namenil, da bi imeli v našem zakonskem življenju veliko veselje in izpolnitev. Mar to ne kaže, da nam Bog hoče pomagati, da se ukvarjamo z ljubeznivo nežnostjo in ne s poželenjem?

Jezus je molil za edinost učencev: »Da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal.« (Janez 17,21)

William G. Johnsson je napisal: »Veliko adventistov šele mora dojeti, kaj pomeni biti eno s Kristusom. V preteklosti temu verjetno nismo pripisali dovolj velikega pomena ali pa smo se stvari lotili na napačnem koncu.«⁸⁴

Kristus je v nas, ko smo napolnjeni s Svetim Duhom. Duhovno krščanstvo prispeva k temu, da Gospod odgovarja na naše molitve. Duh preroštva pravi: »Ko bo Božje ljudstvo eno v enotnosti Duha, bo iz vseh src pregnano vse farizejstvo, vsa samopravičnost, ki je bila greh judovskega naroda. ... Bog bo razkril skrivnost, ki je bila skrita od davnine. Objavil bo, *„kakšno je bogastvo slave te skrivnosti med pagani, namreč Kristus v vas, upanje slave.“* (Kološanom 1,27)«⁸⁵

Poboljševalno dušebrižništvo

Kakšen odziv je na popravljalno svetovanje, če ni opravljeno z Božjo ljubeznijo oziroma le z malo ljubezni? Kakšne odločitve bo sprejela kra-

⁸³ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* 4, str. 348

⁸⁴ William G. Johnsson, *Adventgemeinde in der Zerreiβprobe*, (Lüneburg 1996), str. 118

⁸⁵ Ellen G. White, *Selected Messages* 1 (1958), str. 386

jevna cerkev, ki jo v glavnem sestavljajo meseni kristjani ali pa ima celo mesenega pastora ali predsednika (konference, unije ...)? Ko pomislim na svoje delo kot pastora, imam vtis, da duhovni verniki ponavadi pritegnejo padle vernike, da se zavedo svojega pravega stanja. In ko se kdo pokesa in prizna, potem je svetovanje doseglo namen. Včasih se meseni kristjani nagibajo k temu, da uporabljajo svetovanje kot kaznovanje in ga celo zlorabljajo, da bi pokazali svojo moč. (Matej 18,15-17; 1 Korinčanom 3,1-4; 2 Korinčanom 10,3; Jakob 1,19)

BOŽJA PREROŠKA BESEDA ZA ZADNJE DNI

Bog ima navado razkriti pomembne dogodke po prerokih. (Amos 3,7) Zato je dal pomembna preroška sporočila za zadnje dni po Ellen G. White. Ker bo veliko stvari popolnoma drugačnih kot v preteklih časih, je bilo pomembno in potrebno dobiti ustrezna dodatna navodila od Boga. Danes bi to imenovali »posodobitev«. Po spisih Duha preroštva se pomembnost teh sporočil razteza vse do Jezusovega ponovnega prihoda. Ker njeni nasveti vključujejo spremembo načina življenja, opomine, svarila itd., jih lahko duhovna oseba lažje sprejme kakor mesena. (Vendar samo zato, ker kdo vzame te nasvete resno, to samodejno še ne pomeni, da je duhoven.) Bilo bi modro razmišljati o naslednjih besedah: *»Kdor ne bo poslušal mojih besed, ki jih bo [prerok] govoril v mojem imenu, tega pokličem na odgovor.«* (5 Mojzes 18,19)

» Ko bo Božje ljudstvo eno v enotnosti Duha, bo iz vseh src pregnano vse farizejstvo, vsa samopravičnost, ki je bila greh judovskega naroda. «

To nam jasno kaže, da sporočilo pravega preroka ni nujno povezano z njim samim, temveč s samim Bogom. Kako lahko vemo, ali je kdo pravi prerok? Božja beseda daje pet preizkusnih točk. Pravi prerok mora izpolnjevati vseh pet točk.

1. Njihov način življenja – *»Po njihovih sadovih jih boste spoznali.«* Matej 7,15-20
2. Izpolnitev prerokbe: 5 Mojzes 18,21.22 (z izjemo pogojnih prerokb, na primer Jona.)

3. Poziv k zvestobi Bogu (Božji besedi). 5 Mojzes 13,1-5
4. Pripoznavna Jezusa kot pravega človeka in pravega Boga. 1 Janez 4,1-3
5. Sklada se z učenjem Svetega pisma. Janez 17,17

Vse Božje zapovedi, vključno z njegovimi nasveti po prerokih, so za naše dobro in so izjemno dragocene. Zato so lahko duhovni ljudje poslušni v Božji moči in z veseljem ter vedo, da to prispeva k uspehu v življenju. »*Verujte v Gospoda, svojega Boga, in varni boste, **verujte njegovim prerokom, in srečo boste imeli!***« (2 Kroniška 20,20 CHR)

V naših Svetopisemskih naukih piše naslednje o odnosu med življenjem s Svetim Duhom in besedami pravega preroka: »Kdor zavrne preroško besedo, se zapira za pouk Svetega Duha. Posledica danes ni nič drugačna od tedanje – izguba odnosa z Bogom in odprtost za negativne vplive.«⁸⁶

NAČRTOVANJE IN STRATEGIJA

Pomembna naloga je iskanje dobrih rešitev in metod za uresničitev cerkvenih in misijskih ciljev. Gre za vprašanje naših načrtov in strategij. Pri tem mislimo na duhovno krepitev cerkve in reševanje več ljudi.

Krščen sem že 71 let in 49 let sem pridigar. V tem času smo razvili številne programe in metode. Bili smo zelo marljivi. V povezavi s tem moram ponovno omeniti besede Dwighta Nelsona, ki jih je izrekel na zasedanju Generalne konference leta 2005.

»Naša cerkev je do najmanjše podrobnosti razvila občudovanja vredne modele, načrte in programe. Če pa si končno ne bomo priznali duhovnega stečaja [pomanjkanje Svetega Duha], ki je zajel mnoge od nas pastorej in voditeljev, potem se nikoli ne bomo mogli izviti iz formalnega krščanstva.«⁸⁷

O tem istem Dennis Smith piše naslednje: »Nič nimam proti načrtom, programom in metodam. Vendar se bojim, da se prepogosto zanašamo nanje, da bi pospešili Božje delo. Načrti, programi in metode ne bodo dokončali Božjega dela. Imenitni govorniki, čudoviti krščanski koncerti in satelitski prenosi ne bodo dokončali Božjega dela. Končal ga bo Božji Duh, ki govori in služi po moških in ženskah, ki so napolnjeni z njim.«⁸⁸

⁸⁶ Studienanleitung Standardausgabe, Philip G. Samaan, 10. 11. 1989

⁸⁷ Helmut Haubeil (urednik), *Missionsbrief* št. 34, (Bad Aibling 2011), str. 3

⁸⁸ Dennis Smith, *40 Days – Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* (Dunaj 2012), str. 88

KRST IN PRIDOBIVANJE LJUDI

Sveto pismo nam pokaže, da je Sveti Duh ključen pogoj za pridobivanje ljudi za Kristusa (glej knjigo Apostolska dela). V Nemčiji imamo na eni strani cerkve, ki rastejo, po drugi strani pa cerkve, ki številčno ne napredujejo ali pa se število njihovih vernikov celo zmanjšuje. V svetu se je število vernikov v naši cerkvi v zadnjih 60 letih povečalo dvajsetkrat. Vsekakor lahko navedemo številne razloge za stanje v Nemčiji. Vendar mi je eno jasno: glavni razlog je pomanjkanje Svetega Duha. S to težavo smo se veliko ukvarjali. Poglobili smo se vanjo ter razvili ali prilagodili veliko načrtov in programov. Videli smo, da je pomanjkanje Svetega Duha v tem velikem delu pripeljalo do izgube sredstev in časa, saj smo si prizadevali delovati na nepotrebne ali neuspešne načine. Ta položaj opisujeta dva navedka Duha preroštva:

»Gospod zdaj ne dela za to, da bi pripeljal veliko ljudi v resnico, zaradi vernikov, ki niso bili nikoli spreobrnjeni, in tistih, ki so bili nekoč spreobrnjeni, vendar so odpadli. Kakšen vpliv bi imeli ti neposvečeni verniki [meseni kristjani] na nove spreobrnjence?«⁸⁹

»Če bi se ponižali pred Bogom in bi bili ljubeznivi, vljudni, nežni in sočutni, bi bilo sto spreobrnitev k resnici, kjer je sedaj le ena.«⁹⁰

Po drugi strani smo krščevali ljudi, ki niso bili dovolj pripravljeni. Duh preroštva pravi: »Novorojenje je dandanes redka izkušnja. Zato je v cerkvah toliko težav. Mnogi, tako mnogi, ki prevzamejo Kristusovo ime, so neposvečeni in nesveti. Bili so krščeni, vendar so bili živi pokopani. Jaz ni umrl, zato niso vstali v novo življenje v Kristusu.«⁹¹

To je bilo napisano leta 1897. Kakšne so razmere danes? Težava je: Kdor koli ni bil znova rojen, ni bil napolnjen s Svetim Duhom. Jezus je rekel: »Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo.« (Janez 3,5) Mar ni res, da se srečujemo s pomanjkanjem Svetega Duha na vseh področjih?

SVETI DUH IN PRIDIGANJE

Bog nam pove naslednje o pomenu Svetega Duha in pridiganju: »Oznanjevanje besede bo neuspešno brez stalne navzočnosti in pomoči

⁸⁹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* 6, (1901), str. 370

⁹⁰ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* 9 (1909), str. 189

⁹¹ Ellen G. White, MS 148 (1897)

Svetega Duha. On je edini uspešni učitelj božanske resnice. Samo ko Sveti Duh vsadi resnico v srce, bo prebudil vest ali spremenil življenje. Človek je lahko sposoben Božjo besedo oznanjati dobesedno, lahko je seznanjen z vsemi njenimi zapovedmi in obljubami, če pa Sveti Duh ne utrdi resnice, ne bo noben človek padel na Skalo in se razbil. Nobena visoka izobrazba, niti še tako velike prednosti brez sodelovanja Božjega Duha ne morejo človeka narediti za prenosnika luči.«⁹²

Pridiganje ne poteka samo pri bogoslužju, marveč tudi pri predavanjih, proučevanjih Svetega pisma ali v malih skupinah.

Randy Maxwell je napisal: »V resnici umiramo od žeje po stiku z živim Bogom!«⁹³

Ali je pomanjkanje Svetega Duha prav tako vzrok za strah? Ali je imel Emilio Knechtle prav, ko je rekel: »Zakaj nam ne uspe obrniti tega pokvarjenega sveta na glavo? Nekaj je narobe z našimi prepričanji. Bojimo se nasprotovanj, bojimo se, da nas bo kdo napadel, bojimo se težav, bojimo se, da bomo izgubili službo, bojimo se, da bomo izgubili ugled, bojimo se, da bomo izgubili življenje. Zato molčimo in se skrivamo. Bojimo se oznaniti evangelij svetu na ljubezniv in vendar mogočen način.«⁹⁴

Rešitev te težave je zapisal evangelist Luka: »*Ko so odmolili, se je stresel prostor, kjer so bili zbrani; in vsi so bili polni Svetega Duha in so z vso srčnostjo oznanjali Božjo besedo.*« (Apostolska dela 4,31)

SVETI DUH IN NAŠA LITERATURA

Za našo literaturo je navedeno naslednje: »Če je Božje zveličanje s tistim, ki piše za revijo, bo bralec čutil istega duha. Članek, napisan v Božjem Duhu, so potrdili angeli, in na enak način globoko vplivajo tudi na bralce. Če pa ga napiše pisatelj, ki ne živi v celoti na slavo Bogu in ni v celoti posvečen, takrat angeli žalostni čutijo pomanjkanje. Odvrčajo se in ne navdušujejo bralca z njim, ker Bog in njegov Duh nista v njem. Besede so lahko dobre, vendar nimajo izgrajevalnega vpliva Božjega Duha.«⁹⁵

⁹² Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 504

⁹³ Randy Maxwell, *Če bo moje ljudstvo molilo*, Društvo prijateljev Svetega pisma, Ljubljana 2011, str. 9

⁹⁴ CD Die letzte Vorbereitung, 6. del

⁹⁵ Ellen G. White, PH 016, str. 29

Rad bi zopet poudaril: Ni bilo narobe vse, kar smo naredili. Nikakor. Razvili smo dobre in zelo dobre stvari; Bog je vsekakor blagoslovil človeška prizadevanja, kolikor je mogoče. Vendar je pomembno vprašanje: Ali se teh dolžnosti lotevamo kot duhovni ali meseni kristjani? Eno je zanesljivo: kadar se trudimo najti rešitve na meseni osnovi, brezuspešno potratimo veliko časa; opravili bomo veliko nalog, ki ne bodo prinesle nobene koristi.

SVETI DUH: BREZ ZGODNJEGA DEŽJA NI POZNEGA DEŽJA

»Zgodnji dež, napolnjenost s Svetim Duhom, prinaša potrebno duhovno zrelost, ki je bistvena, da lahko izkoristimo pozni dež.«⁹⁶

»Pozni dež, po katerem dozori zemeljska žetev, predstavlja duhovno milost, ki bo pripravila cerkev za prihod Sina človekovega. Toda če prej ne pade zgodnji dež, ni življenja; zeleno stebelce ne bo pognalo. Če zgodnji nalivi niso opravili svojega dela, pozni dež ne more semena pripeljati k popolnosti.«⁹⁷

SVETI DUH IN SVETOPISEMSKA POSVETITEV

»To delo [svetopisemsko posvečenje] se lahko opravi samo z vero v Kristusa in s stalno navzočo močjo Božjega Duha.«⁹⁸

VELIKO MISIJSKO DELO BREZ SVETEGA DUHA?

Ali bi se brez Svetega Duha razvile odlične ustanove, uspešni evangeljski programi in mogočne misijonske dejavnosti? Andrew Murray, veliki misijonar v Južni Afriki, je vedel, da je to zelo verjetno in celo resnično v večjem delu krščanstva, ko je napisal:

»Lahko pridigam, pišem, mislim ali poglobljeno razmišljam ter se veselim, ko se ukvarjam z rečmi iz Božje knjige in Božjega kraljestva. Toda kljub temu je možno, da mi očitno primanjkuje moči Svetega Duha. Bojim se, da boste, če pogledate pridiganje po Kristusovih cerkvah in se vprašate,

⁹⁶ Dennis Smith, *40 Days – Prayer and Devotions to Revive Your Experience with God 2*, (Dunaj 2013), str. 175

⁹⁷ Ellen G. White, *Vera, po kateri živim*, Društvo prijateljev Svetega pisma, Ljubljana 2003, str. 334

⁹⁸ Ellen G. White, *Veliki spopad*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 300

zakaj je v pridiganju Besede tako malo moči, ki bi vodila k spreobrnjenju, zakaj je toliko trdega dela in pogosto tako malo sadov za večnost, zakaj ima Beseda tako malo moči, zakaj ni izgrajevanja vernikov v svetosti in posvečenju, dobili takšen odgovor: Zato ker ni moči Svetega Duha. Zakaj je tako? Nobenega drugega razloga ni. Samo to je. Meso [glej Galačanom 3,3] in človeško prizadevanje je zavzelo mesto, ki bi ga moral imeti Sveti Duh.«⁹⁹

SVETI DUH IN ZDRAVJE

»Prosim vas torej, bratje, po mnogem Božjem usmiljenju, da podaste svoja telesa za žrtev živo, sveto, prijetno Bogu: to bodi pametno vaše bogoslužje.« (Rimljanom 12,1 CHR)

»Ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? Če kdo pokvari Božji tempelj, tega pogubi Bog; zakaj Božji tempelj je svet, kateri ste vi.« (1 Korinčanom 3,16.17 CHR)

»Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, ki je v vas in ki ga imate od Boga? Ne pripadate sebi, saj ste bili odkupljeni za visoko ceno. Zato poveljučite Boga v svojem telesu.« Nekateri prevodi dodajajo: »in duhu, ki sta Božja.« (1 Korinčanom 6,19.20; 2 Mojzes 15,26)

Ljudje, napolnjeni s Svetim Duhom, so Božji tempelj. Ali ste kdaj zastali in pomislili, kaj to pomeni za vaše življenje? Tempelj je Božje bivališče. Bog je rekel Mojzesu: »Narede naj mi svetišče, da bom prebival med njimi.« (2 Mojzes 25,8)

Če to izjavo vzamemo resno, bosta skrb za naše zdravje in naš življenjski slog postala sestavni del našega učenčevstva. Naše telo pripada Bogu. Ali želite skrbno ravnati z Božjo lastnino? Da, želimo skrbeti za svoje telo in dejansko ravnati po Božjih navodilih! To zahteva določeno mero discipline. Kdor je napolnjen s Svetim Duhom, lahko disciplino udejanji in se ji zadovoljno podreja. Nagrada je boljše telesno, duševno in duhovno zdravje. Kdor pa ni napolnjen s Svetim Duhom, se bo boril in trpel posledice. Bog pričakuje, da bomo v slavo in službo njemu ter za lastno srečo svoje telo in duha ohranjali v najboljšem možnem zdravju.

⁹⁹ Randy Maxwell, *Če bo moje ljudstvo molilo*, Društvo prijatelje Svetega pisma, Ljubljana 2011, str. 143, 144

Na tem področju tudi ni zamenjave za napolnjenost s Svetim Duhom. Ko Jezus živi v nas po Svetem Duhu, potem je On tudi Gospod, naš zdravnik. (2 Mojzes 15,26) Zdravljenje je vedno najboljše za bolnega in v slavo Bogu. To lahko sproži vprašanje: Ali božanski zdravnik zdravi vse?

»Starejša ženska iz Kambodže je prišla kot begunka v misijonsko bolnišnico v begunskem taborišču na Tajskem. Oblečena je bila v oblačila budistične nune. Prosila je, da jo zdravi dr. Jezus. Zato so ji povedali o Jezusu. Ona je zaupala vanj in bila ozdravljena telesno in duševno. Ko se je lahko vrnila v Kambodžo, je pridobila za Kristusa sedemintrideset ljudi.«¹⁰⁰

Gospod je med boleznijo poslal sporočilo zvestemu kralju Ezekiju: »*Glej, ozdravil te bom.*« (2 Kraljev 20,1-11) Toda zakaj ga Gospod ni ozdravil z besedo, temveč mu je dal nalogo, da položi na obolelo mesto obkladek iz fig? Ali je možno, da Gospod pričakuje naše sodelovanje z uporabo naravnih zdravil ali s spremembami v prehrani, vadbi, počitku itn.? Zakaj Bog ni ozdravil Pavla in ga je pustil s »*trnom v mesu*«? Pavel sam je rekel: »*Da se zaradi vzvišenosti razodetij ne bi prevzel.*« (2 Korinčanom 12,7-10) Duh preroštva pravi: »Vpliv Božjega Duha je najboljšo zdravilo, ki ga lahko sprejme bolnik ali bolnica. Nebesa so popolno zdravje; in kolikor globlje dojamemo nebeške vplive, toliko zanesljivejše bo okrevanje verujoči invalid.«¹⁰¹

Pozornosti vredno in pomembno je, kar je napisal neki poslovnež. Trdi, da mu noben zdravstveni seminar ni prav nič koristil. Ko pa je začel vsak dan moliti za Svetega Duha, je popolnoma presedlal na zdrav način življenja in sprejel vegetarijansko prehrano.¹⁰² To kaže, da nas napolnjenost s Svetim Duhom lahko spodbudi in nam da moč skupaj z veseljem, da sprejmemo zdrav način življenja.

Neka sestra je prebrala to izkušnjo. Napisala je: »Ko sem se popolnoma izročila Jezusu, je Bog v trenutku spremenil moje življenje. Po molitvi izročitve sem šla naslednje jutro v kuhinjo, stala ob aparatu za kavo, odkimala z glavo in si rekla: ‚Ne, ne pijem več kave.‘ V preteklosti bi bilo to nepredstavljivo, ker sem imela – ko sem poskušala prenehati piti kavo – pet dni

---

¹⁰⁰ Avtor neznan, *Our Daily Bread* (RBC Ministries), 26. november 1993

¹⁰¹ Ellen G. White, *Medical Ministries* (1932), str. 12

¹⁰² Elektronska pošta 7. marec 2013

grozne glavobole; to so bili močni odtegnitveni znaki. Tokrat nisem niti razmišljala o tem, kakšne posledice bo to imelo zame. Vedela sem le, da ne želim več piti kave. Danes nimam več želje po njej.¹⁰³ To je bila le ena od številnih sprememb v njenem življenju. (Priporočam *Andreasbrief* št. 5 o zmagah nad tobakom in alkoholom za vsakogar, ki se želi osvoboditi zasvojenosti. Daljša razlaga poti do izročitve z molitvijo in obljubami.)¹⁰⁴

Življenje s Svetim Duhom bo močno spodbujalo zdravstveno reformo. Gre za podatke o zdravju, ki so povezani z močjo za spremembo. Don Mackintosh, direktor *Newstart Global*, Weimar, Kalifornija, pravi: »Resnična potreba današnjega časa ni samo zdravstvena vzgoja – imamo odlične podatke. Potrebujemo zdravstvene podatke, povezane z močjo, da uresničimo to, kar vemo; potrebujemo moč za spremembo.«¹⁰⁵

Dr. Tim Howe pravi: »Sama zdravstvena vzgoja ni medicinsko-misijsko delo. Zdravstvena vzgoja ne zagotavlja nič bolj celovitega zdravljenja, kot niti Božji zakon ne zagotavlja zveličanja. Za uresničitev zdravja ali zveličanja je treba doživeti spreminjajočo Božjo moč.«¹⁰⁶

Na koncu bi rad postavil vprašanje: Kaj pa z ozdravitvami vere? Ali jih je možno pričakovati, ne da bi bili napolnjeni s Svetim Duhom? (Glej Marko 16,17.18; Jakob 5,14-16)

PRIPRAVA ZA DRUGI JEZUSOV PRIHOD

Da bi bili pripravljeni na drugi prihod (ali da odidemo počivat v Gospodu), ne obstaja nadomestek za pristno druženje z Jezusom po Svetem Duhu kot priprava na drugi prihod (ali umiranje v Gospodu). Ko Kristus živi v meni po Svetem Duhu, sem pripravljen po njegovi milosti. To lahko pokažete na treh področjih. (To podrobneje obravnava knjiga Dennisa Smitha *Spirit Baptism and Earth's Final Events*.)

¹⁰³ Elektronska pošta sestre M. 18. november 2014

¹⁰⁴ *Andreasbrief* št. 5, Sieg über Tabak und Alkohol, www.missionsbrief.de – *Andreasbriefe*.

¹⁰⁵ Dave Fiedler, *D'Sozo*, (Remnant Publications), naslovnica

¹⁰⁶ Dave Fiedler, *D'Sozo*, (Remnant Publications), naslovnica

Osebni odnos s Kristusom

Jezus je rekel: »To pa je večno življenje, da poznajo tebe, edinega pravega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa.« (Janez 17,3 EKU) Izraz »poznati« ima v Svetem pismu globlji pomen, kakor ga ima danes v slovenščini. Pomeni popolno, vzajemno in ljubečo izročitev. Možna je samo v življenju s Svetim Duhom. Ta misel je izražena v naslednjem navedku:

»Imeti moramo živo zvezo z Bogom. Oblečeni moramo biti z močjo od zgoraj po krstu s Svetim Duhom, da bomo lahko dosegli višjo stopnjo; kajti za nas ni nobene druge pomoči.«¹⁰⁷ Jezus je v priliki o desetih devicah nespametnim rekel: »Ne poznam vas.« Kaj je bil razlog? Pomanjkanje olja, ki predstavlja pomanjkanje Svetega Duha. (Matej 25,1-13) Ljudje, ki so poslali Jezusa na križ, so dobro poznali Staro zavezo. Toda ker so jo napačno razlagali, niso iskali osebnega odnosa z Jezusom.

Ali se zavedamo, da bo rod zadnjih dni zaradi okoliščin, kakršne vlada jo, potreboval pristno zvezo z Bogom?

Opravičenje z vero

V Božjem zadnjem sporočilu človeštvu, v sporočilu treh angelov, gre za objavljanje »večnega evangelija«. (Razodetje 14,6.7) Kakšno je bistvo tega sporočila, ki ga mora slišati in ga bo slišal ves svet? To je pravičnost po milosti po veri v Jezusa Kristusa. (Efežanom 2,8.9) Tisti, ki razglašajo to sporočilo za zadnje dni z močjo, morajo sami doživeti moč sporočila. Poznati morajo in doživeti pravičnost po veri samo po Jezusu, ki odpušča grehe in odrešuje greha. To je možno le v življenju, napolnjenem s Svetim Duhom, po katerem lahko Jezus Kristus omogoči našo poslušnost. Da Jezus živi v nas, se vidi s poslušnostjo vsem Božjim zapovedim. Svet bo razsvetljen s tem sporočilom. (Razodetje 18,1)

Ljubezen do resnice

Kakšno bo naše življenje, če smo napolnjeni s Svetim Duhom, in kakšno bo, če nismo? Kako kažemo **ljubezen do resnice, proučevanja Božje besede in uresničevanja resnice v življenju**? 2 Tesaloničanom 2,10 pravi: »Gredo v pogubo, ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili rešeni.« Tisti, ki jih ni mogoče zapeljati, imajo v srcu ljubezen do resnice.

---

¹⁰⁷ Ellen G. White, *Review and Herald*, 5. april 1892

Kako jo dobimo? Imamo jo lahko samo, ko Jezus Kristus živi v nas po Svetem Duhu. Rimljanom 5,5 pravi, da ljubezen v našem srcu izhaja iz Svetega Duha. Efežanom 3,17 nam pove, da smo po Svetem Duhu »ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni«. V Janezu 16,13 se Sveti Duh imenuje »Duh resnice«. To jasno kaže, da je treba biti duhovni kristjan, da bi imeli ljubezen do resnice. Ali imamo danes težave z ljubeznijo do resnice, do Božje besede, do preroških spisov? Razmislite o časih pred nami: »Samo ti, ki marljivo proučujejo Sveto pismo in ljubijo resnico, bodo obvarovani velike prevare, ki bo zaslužnija ves svet. ... Ali je Božje ljudstvo danes tako trdno utemeljeno na njegovi besedi, da se ne bo zanašalo na svoja čutila?«¹⁰⁸

Bog ne sprašuje, ali smo odkrili vso resnico, temveč ali ljubimo resnico.

SAD DUHA ALI DELA MESA

»Vpliv Svetega Duha je Kristusovo življenje v duši. Ne vidimo Kristusa, niti ne govorimo z njim, toda njegov Sveti Duh je prav tako blizu nas na enem mestu kakor na drugem. Deluje v in po vsakem, ki sprejme Kristusa. **Tisti, ki poznajo Duha, ki prebiva v njih, kažejo sad Duha.**«¹⁰⁹

Sad Duha je ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrotljivost, zvestost, krotkost, samoobvladanje (Galačanom 5,22 CHR, 5,23 SSP) v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. (Efežanom 5,9)

Galačanom 5,16-21 pokaže, da bo moč greha strta v nas po Svetem Duhu. »Živite v Duhu in **nikakor ne boste stregli poželenju mesa. Kajti meso si želi, kar je zoper Duha, Duh pa, kar je zoper meso. Ta dva si namreč nasprotujeta, da ne bi delali tega, kar hočete. Toda če se daste voditi Duhu, niste pod postavo.**« (Rimljanom 7,23; 8,1) »Sicer pa so dela mesa očitna. To so: prešuštvo, nečistost, pohotnost, malikovanje, čaranje, sovraštvo, prepirljivost, ljubosumnost, zavist, jeza, maščevanje, častihlepnosti, razprtije, strankarstvo, nevoščljivost, pijančevanje, žretja in kar je še takega. Glede tega vas vnaprej opozarjam, kakor sem vas že opozoril: tisti, ki počenajajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva.« (Galačanom 5,19-21 SSP, JUB, EKU, CHR)

¹⁰⁸ Ellen G. White, *Veliki spopad*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 398

¹⁰⁹ Francis D. Nichol (urednik), *The Adventist Bible Commentary* 6, (Hagerstown, 1980), str. 1112

Duhovni darovi

»Z duhovnimi darovi razumemo darove, ki so dani z delovanjem Svetega Duha in so navedeni v 1 Korinčanom 12,28 in Efežanom 4,11.12: apostoli, preroki, evangelisti, pastirji, učitelji, čudodelci, zdravilci, pomočniki, voditelji in različnost jezikov. Ti darovi igrajo vlogo, »da se sveti usposobijo za delo služanja«. ... Potrjujejo pričevanje cerkve in ji dajejo vodenje in vodstvo.«¹¹⁰ Sveti Duh daje tudi druge talente za posebne namene: »v razumnosti in v vsakršni spretnosti,« (2 Mojzes 31,2-6) ali gradbeništvu. (1 Kroniška 28,12.19)

Ko želimo postati Jezusovi učenci, mu izročimo vse, kar imamo in smo. Zato so mu na voljo vsi naši podedovani ali pridobljeni talenti in zmožnosti. On nam lahko da dodatne talente ali pa izboljša in oplemeniti naše naravne sposobnosti.

Ali lahko imamo duhovne darove, če nam primanjkuje Svetega Duha?

BOŽJA IZBIRA ALI ČLOVEŠKI IZBOR?

V cerkvi imamo svetovno demokratično strukturo. Vendar to ni bilo nikoli zamišljeno kot vladavina naroda. Pravi cilj naših volitev je, da vsakdo osebno posluša Božji glas in glasuje temu primerno. S poslušanjem Božjega glasu je omogočeno, da je Božja volja znana z glasovanjem. Zagotovo molimo, preden se udeležimo odborovih sej. Pogosto je dana možnost za osebno molitev, preden se glasuje, tako da vsakemu človeku postane jasno, kako Bog želi, da glasuje. Nehemija je rekel: »*Tedaj mi je Bog položil v srce.*« (Nehemija 7,5 CHR) Duh preroštva pravi o prvem poglavju Nehemija: »Ko je molil, se je v njegovem umu oblikoval svet namen.«¹¹¹

Ali bo meseni kristjan slišal Božji glas? Če se ni zavestno in popolnoma izročil Gospodu, potem zagotovo ne bo dobil odgovora. (Psalm 66,18; 25,12) Če kdo, ki je mesen kristjan, iskreno glasuje po svojem najboljšem spoznanju in najboljših močeh, potem je – človeško gledano – to v redu. Toda brž ko se začnejo sklepati človeški sporazumi, to postane manipulacija in greh.

¹¹⁰ Gerhard Rempel (urednik), *Schlüsselbegriffe adventistischer Glaubenslehre* (Hamburg), str. 44

¹¹¹ Ellen G. White, *Southern Watchman* (www.egwwritings.org), 1. marec 1904

Voditelji imajo velik vpliv na Božje delo. Obstaja velika razlika, ki lahko ima velike posledice, če so voditelji bratje in sestre, ki jih je poklical Bog ali pa so bili izbrani s človeškim glasom.

Med branjem knjige o molitvi sem spoznal, da lahko prosimo Boga, naj nam pokaže pot, po kateri naj gremo. (Psalm 32,8) Tiha poslušnost Božjemu glasu je spremenila celotno moje življenje. O tej izkušnji govorim v članku z naslovom »*Od poslovnega predstavnika do pastorja*«. ¹¹² Obstaja tudi dobra pridiga Kurta Hasela »*Kako naj se pravilno odločam?*« ¹¹³ Prav tako je na voljo globoka pridiga Henryja Drummonda: »*Kako prepoznati Božjo voljo?*« ¹¹⁴

Tukaj je izkušnja, ki se je zgodila 23. oktobra 2014: Pred misijonskim središčem *Country Life* na avstrijskem Koroškem ¹¹⁵ je bila pomembna odločitev: ali naj zgradijo prizidek ali ne? Veliko stvari je govorilo za, prav tako pa tudi veliko proti temu. Ključno vprašanje je bilo: Kaj je Božja volja v tej zadevi? Nismo več razpravljali o prednostih in slabostih, temveč smo deset dni molili. Gospoda smo prosili, naj nas pripravi, da bomo slišali njegov glas in da nam bo odgovoril na molitveni seji 23. oktobra (po odhodu gostov *NewStarta*), ali bi morali zgraditi prizidek ali ne.

Molitveno srečanje je potekalo z več kakor dvajsetimi udeleženci. Po skupni molitvi je vsak osebno v tišini prosil Boga, naj mu pove, ali naj se gradi ali ne. Osebni odgovori od Boga so bili podeljeni s skupino takole: na list papirja naj bi napisali »+«, ko naj bi gradili, ali »-«, ko naj ne bi gradili, »0«, ko niso imeli odgovora; če pa niso bili prepričani o odgovoru, naj bi napisali vprašaj skupaj z izbranim simbolom. Rezultat je bil znak Božjega čudovitega vodstva: bilo je 14 »+« (od tega 4 »+?«), 6 »0« in 4 prazni lističi papirja. (Obstajala sta tudi dva odgovora, ki nista bila jasna in ju niso upoštevali.) Tako je bilo Božje vodstvo zelo jasno, naj gradimo. Prepričan sem, da bomo v zadnjih dneh vse bolj neposredno iskali Božje nasvete.

¹¹² www.gotterfahren.info – *Gott verändert Leben – Vom Prokurist zum Prediger*

¹¹³ www.gotterfahren.info – *Wege zum Ziel: Gott erfahren – Gottes Botschaft für unsere Zeit* – 11. tema

¹¹⁴ Missionsbrief.de – *Predigten lesen – Henry Drummond: Wie erkenne ich den Willen Gottes?* (nemško in angleško)

¹¹⁵ TGM-Trainingszentrum für Gesundheitsmission und Gesundheitszentrum Mattersdorferhof

O tem je pisal prerok Joel v 3,1.2 (v nekaterih prevodih 2,28.29). Duh preroštva pojasnjuje: »Osebnost moramo slišati, kako govori našemu srcu. Ko utihne vsak drug glas in ko v miru čakamo pred njim, potem tišina duše prepozna njegov glas. Ukazuje nam: *„Odnehajte in spoznajte, da sem jaz Bog.“*« (Psalm 46,11 v nekaterih prevodih 46,10)¹¹⁶

DENAR

Katere razlike so med duhovnimi in mesenimi kristjani glede pridobivanja denarja in odnosom do upravljanja z njim? Ali se vidimo kot lastniki svojih sredstev ali kot Božji oskrbniki? »Ljubezen do denarja in razkazovanja je iz tega sveta naredila razbojniško jamo. Sveto pismo opisuje pohlepnost in zatiranje, ki bosta prevladovala tik pred drugim Kristusovim prihodom.«¹¹⁷

BOŽJI ANGELI ŠČITITJO BOGABOJEČE LJUDI

Božji angeli ščitijo bogaboječe ljudi. »*Gospodov angel šotori okoli teh, ki se ga boje, da jih reši.*« (Psalm 34,8 oziroma 7) »Vsak Kristusov sledilec ima svojega angela varuha. Ti nebeški varuhi ščitijo pravičnike pred močmi hudega.«¹¹⁸ Ali to pomeni, da – ko se govori o bogaboječih ljudeh, Kristusovih sledilcih in pravičnih ljudeh pod Božjo zaščito – to velja za vsakogar, ki se ima za kristjana? Ali to velja tudi za tiste, ki niso popolnoma izročili svojega življenja Bogu? To drži za otroke, ker je Jezus rekel v Mateju 18,10: »*Glejte, da ne boste zaničevali katerega od teh malih! Povem vam namreč, da njihovi angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.*« David, ki je svoje življenje popolnoma zaupal Bogu, je vedel, da nima razloga za strah. Rekel je: »*Gospod je moja luč in moja rešitev; koga bi se bal? Gospod je obramba mojega življenja; pred kom bi trepetal?*« (Psalm 27,1)

(Priporočam, da preberete v knjigi *Veliki spopad* v 31. poglavju odlomek o službi dobrih angelov. To je veliko veselje za vse Božje otroke.)

¹¹⁶ Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 264

¹¹⁷ Ellen G. White, *Preroki in kralji*, Znamenja časa, Ljubljana 2002, str. 390

¹¹⁸ Ellen G. White, *Veliki spopad*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 329

ZAKLJUČNE OPOMBE

Dotaknili smo se le nekaj področij. Še vedno obstaja veliko področij življenja in vere, ki bi jih bilo mogoče dodati. Za vse od njih velja naslednje:

Ko zdaj pregledujemo razlike, potem ni nobenega področja, ki ne bi imelo velikih prednosti po življenju s Svetim Duhom. In obrnjeno, ni nobenega področja, kjer nimamo velikih slabosti z življenjem brez Svetega Duha. Ali naj to ne bi bila velika spodbuda za nas, da bi vsak dan posvetili svoje življenje Bogu in ga prosili, naj nas napolni s Svetim Duhom?

»Pred nekaj leti je z letališča v Tokiu poletel Boeing 707, ki je bil namenjen v London. Vzlet je bil odličen. Nebo je bilo jasno, dan pa sončen. Potniki so kmalu lahko zagledali znamenito japonsko goro Fuji. Nenadoma je pilota prešinila zamisel, da zaokroži okrog gore, da bi potniki lahko uživali v tem redkem pogledu.

Zapustil je določen koridor poleta, izključil avtomatski pilot in preklopil na ročno upravljanje. Med vizualnim letom za varnost leta ne skrbi več kontrolni center, ki je na tleh, temveč je pilot popolnoma odvisen od tega, kar vidi. Pilot je videl goro blizu pod njim. Njegov višinomer je kazal 4.000 metrov. Ni pa videl spuščajočih se vetrov in sunkov vetra, ki so divjali okoli gore Fuji. Boeing 707 ni bil kos vetrovom. Letalo se je prelomilo v zraku, strmoglavilo in vsi potniki so umrli.«¹¹⁹

Meseni kristjan živi v »vizualnem načinu poleta«. Sam sprejema vse odločitve. Kljub najboljšim namenom bo propadel. Duhovni kristjan živi po Svetem Duhu v ljubečem in zaupnem odnosu s svojim Gospodom, ki ga vodi na varno.

Molitev: Oče v nebesih, hvala, da ima Jezus po Svetem Duhu, ki prebiva v nas, tako pozitiven vpliv na nas in na naše delo. Prosim te, odpri moje oči še bolj za delo Svetega Duha. Prosim, daj mi to polnost življenja po njem, ki nam ga Jezus želi dati. Prosim, pomagaj mi odkriti ključ za rešitev te težave v naslednjem poglavju in ga uporabiti v svojem življenju. Hvala ti. Amen.

¹¹⁹ Reinhard Petrik, Kalenderzettel 17. februar 1979

KLJUČ DO UPORABNE IZKUŠNJE

*Kako lahko udejanjim
in doživim Božjo rešitev zame?
Kako naj molim, da bom prepričan, da sem
napolnjen s Svetim Duhom?*

MOLITEV IN IZPOLNITEV S SVETIM DUHOM

Pomembno je, da se podamo na to potovanje po veri in da z njo prosimo za Svetega Duha. To pomeni, da moramo po molitvi za Svetega Duha zaupati in biti prepričani, da je Gospod odgovoril na našo molitev in da nam je že dal Svetega Duha, ko smo prosili.

Galačanom 3,14 pravi: »Da bi mi **po veri** prejeli obljubo Duha.« Drugi prevod (JUB) to prevaja: »Da bi mi **po veri** prejeli Duha, ki nam je bil obljubljen.«

Da bi laže zaupali nebeškemu Očetu, nam je Bog dal veliko pomoč. Imenujemo jo »**molitev z obljubami**«.

MOLITEV Z OBLJUBAMI

Najprej si oglejmo koristen primer. Zamislimo si, da moj otrok v šoli ni dober pri francoščini. Želim ga spodbuditi, da se bolj potrudi pri učenju francoščine. Obljubim mu, da bo prejel od mene 20 evrov, če dobi dobro oceno. Otrok se začne pridno učiti. Tudi sam mu pomagam pri učenju in resnično dobi dobro oceno. Kaj se zgodi sedaj? Ko otrok pride domov iz šole in stopi skozi vhodna vrata, že glasno vpije: »Ata, 20 evrov!« Zakaj je tako prepričan, da bo dobil 20 evrov? Ker sem obljubil, on pa je izpolnil pogoje. Pravzaprav je to normalno za večino današnjih ljudi.

Vendar je možno, da v tistem trenutku nimam 20 evrov. Ali je možno, da Bog nima tega, kar je obljubil? Nemogoče!

Možno pa je tudi, da si premislim in rečem: »V knjigi o vzgoji sem prebral, da otrok ne bi smeli motivirati z denarjem, da bi se učili. Zato ti ne morem dati 20 evrov.« Ali je možno, da si Bog premisli? Nemogoče!

Vidimo lahko, da ob Božji obljubi in pri izpolnjenih pogojih obstaja samo ena možnost – da prejmemo obljubljeni.

Bog nas želi z obljubami spodbuditi, da bi šli v določeno smer – na primer, da prosimo za Svetega Duha, ki nam daje Božjo moč v življenju. Želi nam olajšati, da mu zaupamo. Zaupanje je srž vere.

Prebrali bomo nekaj ključnih svetopisemskih vrst v 1. Janez 5,14.15 (EKU) o molitvi z obljubami: »*To je zaupanje, ki ga imamo vanj, da nas usliši, če kaj po njegovih volji prosimo.*«

Bog daje splošno obljubo, da odgovarja na molitve, ki so v skladnosti z njegovo voljo. Njegova volja je izražena v njegovih zapovedih in obljubah. Nanje se lahko sklicujemo v molitvah. Nato v 15. vrsti pojasni:

»Če **vemo**, da nas usliši, karkoli ga prosimo, vemo, **da imamo, kar smo ga zaprosili.**« Drugi prevod (SSP) pravi: »Če vemo, da nas v vsem posluša, za kar koli ga prosimo, tudi **vemo, da že imamo**, kar smo ga prosili.«

Kaj to pomeni? Naše molitve po Božji volji so odgovorjene **v istem trenutku, ko jih izrečemo Bogu**. Toda čustveno običajno ne opazimo ničesar. Odgovor na molitve prejmemo z vero, ne po občutkih. Čustva bodo prišla pozneje.

V molitvi z zasvojenici z nikotinom in alkoholom sem se naučil: v trenutku, ko molijo za osvoboditev, ne opazijo nič. Odgovor dobijo z vero. Toda nekaj ur pozneje opazijo, da nimajo več želje po tobaku ali alkoholu. V tistem trenutku so prejeli praktičen odgovor na molitev.

Jezus je rekel v Marku 11,24: »Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.«

Duh preroštva pravi: »Ni nam treba iskati zunanjih dokazov za blagoslov. Dar je že v sami obljubi, zato lahko nadaljujemo svoje delo, prepričani, da je to, kar je obljubil, Bog zmožen tudi narediti, in da bo **dar, ki je že naš, uresničil, ko ga bomo najbolj potrebovali.**«¹²⁰

Zato ne bi smeli iskati zunanjih dokazov. To bi zagotovo pomenilo iskanje čustvene izkušnje. Roger J. Morneau je napisal: »Duhovi [demoni] spodbujajo ljudi, da se ravna po svojih čustvih, namesto po besedah Kristusa in njegovih prerokov. Ni zanesljivejše poti za pridobitev oblasti nad življenjem ljudi, kakor je ta, da posameznik sploh ne opazi, kaj se dogaja.«¹²¹

Molitev z obljubami nam odpira Božjo zakladnico. Ljubeči nebeški Oče nam odpira neizčrpen račun. »Lahko pričakujejo [učenci] velike stvari, če verujejo njegovim obljubam.«¹²²

DVE SKUPINI OBLJUB

Hkrati je pomembno, da natančno ločimo med obljubami v Svetem pismu: »**Duhovne obljube** – za odpuščanje greha, za Svetega Duha, za moč, da opravljamo njegovo delo – **so vedno na voljo.** (Apostolska dela 2,38.39) Toda obljube za začasne blagoslove in celo za samo življenje se izpolnijo ob določeni priložnosti, ob drugi priložnosti pa ne, odvisno od Božje previdnosti.«¹²³

Primer: »*Ko pojdeš skoz ogenj, ne zgoriš in plamen te ne bo ožgal.*« (Izaija 43,2) Bog je to obljubo na čudovit način izpolnil za tri prijatelje v ognjeni peči. (Daniel 3)

Nasprotno temu sta reformatorja Hus in Hieronim zgorela na grmadi v Konstanci. Lahko bi rekli, da njune molitve niso bile uslišane. Pa vendar, ali niso bile odgovorjene na način, s katerim nismo seznanjeni? Zakaj? Papeški pisar je opisal smrt teh mučencev takole: »Oba sta v zadnji uri trpela z neomajnim duhom. Pripravila sta se za ogenj, kakor da gresta na poročno slavje. Slišati ni bilo niti enega glasu bolečine. Ko je ogenj za-

¹²⁰ Ellen G. White, *Education* (1903), str. 258

¹²¹ Roger J. Morneau, *Potovanje v nadnaravni svet*, Znamenja časa, Ljubljana 1997, str. 43

¹²² Ellen G. White, *Hrepenenje vekov*, Znamenja časa, Ljubljana 1994, str. 500

¹²³ Morris L. Venden, *95 Theses on Righteousness by Faith*, (Pacific Press 1987), str. 61

plapolal, sta začela peti himne; in šele moč ognja je lahko utišala njuno petje.«¹²⁴ Če se kdo opeče, lahko samo kriči od bolečine. Njuno vedenje kaže, da je Bog posredoval, vendar ne na način, ki bi bil nam dobro viden. To mi kaže, da imajo obljube za ta čas vendarle velik pomen.

Zahvaliti se za odgovor

Omenimo še en pomemben vidik: ko so bile naše prošnje izpolnjene, v trenutku, ko smo jih izrekli, potem je prav, da se v naslednjem zahvaljujemo Bogu za odgovor. **Naša hvala v tem trenutku izraža zaupanje v Boga**, da je odgovoril na našo molitev in da pričakujemo, da bo izpolnjena, ko nam bo najbolj potrebno. Nekateri verniki opazijo nekaj takoj po molitvi. Toda za mnoge vernike je izkušnja bolj podobna Elijevi: Gospod ni bil v nevihti, v potresu ali ognju, temveč v milem, tihem glasu. (1 Kralji 19,11.12) To je bila tudi moja izkušnja.

Po dolgem času sem mislil, da se ni nič zgodilo. Potem sem nenadoma opazil, da se je veliko stvari zgodilo v meni, ne da bi sam to opazil.

SPREMEMBA MOJEGA RAZMIŠLJANJA

To pomeni, da **moram v določenem trenutku spremeniti razmišljanje**: »*Ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma.*« (Rimljanom 12,2)

Zdaj je pravilno reči: Hvala ti, da si odgovoril na mojo molitev. Hvala ti, ker si že odobril mojo prošnjo. Hvala ti, da jo bom doživel ob pravem času.

To **ni avtosugestija**. Z njo poskušam prepričati sebe o čem, ko pa molim z obljubo, imam božansko podlago za svoje spremenjeno razmišljanje, ker mi je že bilo odgovorjeno z vero. Če tedaj ne spremenim razmišljanja, kažem Bogu, da mu ne zaupam, temveč se ravnam bolj po svojih občutkih. S takšnim ravnanjem delam Boga za lažnivca in tako ne bom prejel ničesar.

Prav tako je pomembno, da ravnam ustrezno, tudi če ne opazim ničesar. Bog vedno vključuje potrebo po verovanju. Želi, da mu zaupamo. Pomislite na prečkanje reke Jordan. Duhovniki so morali najprej stopiti v vodo in potem se je voda razdelila. Naaman se je moral sedemkrat potopiti v vodo, preden je bil ozdravljen.

¹²⁴ Ellen G. White, *Veliki spopad*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 72

Mogoče pravite: »Tega ne morem storiti. Nikakor si ne morem predstavljati, da delam to.« Zapomnite si, prosim, da obstaja veliko stvari, ki jih ne moremo pojasniti. Do danes ne vemo natančno, kaj je elektrika, čeprav jo vsi uporabljamo. Do danes ne vemo, kako se otroci naučijo govoriti. Ampak vsi se to naučijo. »V naravnem svetu nas stalno obdajajo čudeži, ki presegaajo naše razumevanje. Ali bi potem morali biti presenečeni, da tudi v duhovnem svetu najdemo skrivnosti, ki jih ne moremo razumeti?«¹²⁵

Razmislimo o Pregovorih 3,5.6: »*Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in On bo uravnaval tvoje steze.*« Tukaj najdemo Božje jasne zahteve za to obljubo, da bo usmerjal naše poti. Vsaka obljuba je tudi zapoved. Če nismo prepričani, da smo izpolnili pogoj, potem lahko molimo za gotovost, da nas bo Gospod takoj uslišal. »Toda če ste ,pripravljeni, da vas naredi pripravljene', bo Bog opravil v vas delo.«¹²⁶

Nekaj majhnega, kar nam lahko pomaga: Ali vemo, kaj počnemo, če smo molili z Božjo obljubo, izpolnili zahteve in potem dvomimo, da bomo dobili odgovor? Boga delamo za lažnivca. Tega ne želimo narediti pod nobenim pogojem. Tedaj molite: Gospod, verjamem, pomagaj moji neveri. Potem zaupajte!

Obstaja zelo dragocen nasvet o molitvi z obljubami v Duhu pre-roštva, in sicer v poglavju »Vera in molitev« v knjigi Vzgoja (Education).

MOLITEV ZA SVETEGA DUHA

Mislím, da imamo najboljše pogoje za molitev, da nas napolni Sveti Duh. Vendar ne smemo pozabiti, da tu ne gre za to, da bi Boga pripravili, da naredi po naši volji, temveč da verjamemo v njegove obljube in mu zaupamo.

Obljuba za prejem Svetega Duha

Gospod nam je dal čudovite obljube za prejem Svetega Duha: »*Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.*« (Luka 11,13)

¹²⁵ Ellen G. White, *Education* (1903), str. 170

¹²⁶ Ellen G. White, *Thoughts from the Mount of Blessing* (1896), str. 142

Mar ni naš nebeški Oče tu sklenil zavezujoče obveznosti? Zahteva v tej čudoviti obljubi je: prosite! Vendar Jezus ne misli, da bi prosili enkrat, temveč vztrajali v molitvi.

Seveda pa je pomembno, da si ogledamo sobesedilo. Prebrati moramo tudi druga besedila, ki govorijo o isti stvari, na primer: *»Mi smo pričevalci teh dogodkov, pa tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal njim, ki so mu pokorni.«* (Apostolska dela 5,32)

Tukajšnja zahteva je: **poslušnost!** Tu lahko vidimo, da se ne moremo opreti samo na eno besedilo: upoštevati moramo tudi okoliščine, v katerih je bila obljuba dana. Tu ne gre za enkratno poslušnost nečemu, kar je za nas prijetno. Namesto tega gre za poslušnost njemu: našemu čudovitemu odrešeniku in prijatelju. Poslušnost ustvarja veselje. Vsako jutro molite za poslušno srce. Molite, da vas bo Gospod naredil voljne narediti vse, kar On želi, in da vam pomaga to doseči. To ustvarja dober temelj.

»Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije.« (Janez 7,37)

Tu gre za željo po Svetem Duhu. Če nimate želje ali mislite, da je imate premalo, potem lahko molite zanjo. To je prošnja po Božji volji, na katero bo takoj odgovoril. Ko prosimo čudovitega Boga, bo On ustvaril v nas *»hotenje in delovanje«*. (Filipljanom 2,13) Prav tako lahko molimo za željo po tesnem odnosu z Bogom, da ga ljubimo z vsem srcem, da mu služimo z veseljem, da imamo vse večjo željo po Jezusu, njegovem skorajšnjem prihodu in združitvi z njim v Božjem kraljestvu, željo po branju Božje besede in učenju iz nje, kot tudi željo pomagati in biti usposobljen pomagati rešiti izgubljene.

»Kdor veruje vame, bodo, kakor pravi Pismo, z njegovega osrčja tekle reke žive vode. To pa je rekel o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, kateri so sprejeli vero vanj.« (Janez 7,38.39)

Tukaj je pogoj: **vera!** Tu vidimo, da je naša vera v Jezusa Kristusa, naše zaupanje v Boga, pomemben pogoj za sprejem Svetega Duha. Toda ko molimo z obljubami, je preprosto verovati.

»Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.« (Galačanom 5,16)

Tukaj imamo dejansko obljubo, ki je izražena kot ukaz. Ko Bog želi, da hodim v Duhu, potem to jasno pomeni, da me želi napolniti z njim. In On nam tu kaže, da potem – ko smo napolnjeni s Svetim Duhom – nismo prepuščeni na milost in nemilost poželenj. Sveti Duh zlomi moč greha v nas. (Rimljanom 8,1-17, zlasti vrsta 2) S Svetim Duhom so *»dela telesa«*

umorjena. (Rimljanom 8,13) Pomislite na apostola Pavla, ki je rekel sam o sebi: »Vsak dan umiram.« To kaže, kako pomembna je vsakodnevna povezanost s Kristusom po Svetem Duhu. Izjemno dragoceno je, da nismo prepuščeni na milost in nemilost mesenim željam, (Galačanom 5,18-21) temveč obrodimo sad Duha. (Galačanom 5,22)

Greh, ki ne more prodreti v naše življenje, lahko primerjamo s sestavljanjem daljnogledov. Da prah ne bi prišel do leč, mora biti prostor ustrezno nadtlachen. To pomeni, da se zrak pri odpiranju vrat premakne navzven. Nikakršen prah ne more noter. Na enak način, ko smo napolnjeni s Svetim Duhom, »nikakor ne boste stregli poželenju mesa.« (Dodatne informacije o tej temi najdete v odstavku: »Ali lahko oseba ostane duhovna?« na koncu tega poglavja.)

»Naj vam da po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku. Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, ... da bi se izpolnili do vse Božje polnosti.« Ali drugi prevod (CHR): »da se napolnite do vse Božje polnosti.« (Efežanom 3,16.17.19)

Mogoče dolgo ne opazimo nobene moči. Lahko je kakor v naravi. Pozimi so drevesa gola, spomladi pa zelena. Pri tem oživljanju sodelujejo izjemne moči. Vendar jih ne moremo videti ali slišati. Potem pa vidimo sadove. Tako je bilo tudi z menoj. Zahvaljujem se Bogu, da mi je dal dovolj moči.

Drugi primer: nekaj desetletij vemo, da imamo v telesu električne tokove. Tu so. Vendar se jih ne zavedamo.

»Naj vas napolnjuje Duh,« »temveč se napolnajte z Duhom« JUB, ali »dopustite Svetemu Duhu, da vas vztrajno in vedno znova napolnjuje.«¹²⁷ (Efežanom 5,18)

»Toda prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče.« (Apostolska dela 1,8)

Jezusovi učenci so imeli nalogo počakati, da pride moč. Niso čakali brezdnelno. »Učenci so z gorečo iskrenostjo molili, da bi postali zmožni stopiti pred ljudi in v svojem vsakdanjem druženju govoriti besede, ki bodo grešnike vodile h Kristusu. Odpovedali so se vsem razlikam in vsem željam po premoči.«¹²⁸ Lahko molimo tudi s to obljubo.

¹²⁷ Johannes Mager, *Auf den Spuren des Heiligen Geistes*, (Lüneburg 1999), str. 101

¹²⁸ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 26

NI POZITIVNIH REZULTATOV?

»Neki mladenič je iskal nasvet, ker si je želel biti napolnjen s Svetim Duhom. Resnično si je prizadeval. Pastor ga je vprašal: »Ali si svojo voljo v celoti podredil Bogu?« »Mislim, da ne popolnoma.« »Torej,« je rekel pastor, »potem ne bo dosti pomagalo moliti [za napolnjenost s Svetim Duhom], dokler v celoti ne podrediš svoje volje Bogu. Ali si želiš sedaj svojo voljo popolnoma podrediti Bogu?« »Ne morem,« je odgovoril mladenič. »Ali si pripravljen, da Bog to naredi zate?« »Da,« je odgovoril. »Potem ga prosi, naj to naredi.« Molil je: »O Bog, izprazni me moje lastne volje. Pripelji me v popolno podreditev tvoji volji. Odloži mojo voljo zame. Molim v Jezusovem imenu.« Potem je pastor vprašal: »Ali se je zgodilo?« »Moralo se je,« je dejal mladenič. »Boga sem prosil za nekaj v skladnosti z njegovo voljo in vem, da mi je odgovoril ter da imam to, za kar sem molil. (1 Janez 5,14.15) Da, zgodilo se je – moja volja je bila odložena.« Potem je pastor dodal: »Sedaj prosi za krst [napolnjenost] s Svetim Duhom.« Molil je: »O Bog, krsti me zdaj s tvojim Svetim Duhom. Molim v Jezusovem imenu.« In to se je zgodilo takoj, ko je odložil svojo voljo.«¹²⁹

VELIKA RAZLIKA MED PRED IN PO

Čeprav sem bil že dolgo seznanjen z molitvijo z obljubami in sem jo uporabil v posebnih priložnostih ter sem doživljal čudovite odgovore na molitev, sem več let mislil, da je dovolj dobro, če preprosto prosim za Svetega Duha v molitvi, ne da bi se skliceval na posebne obljube. Vem, da imajo mnogi enako mnenje. Nočem reči, da je to narobe. Toda ko se ozrem nazaj na svoje osebne izkušnje, potem lahko samo obžalujem, da sem samo molil tako brez obljub. Sedaj že nekaj let vsak dan molim z obljubami za Svetega Duha, tako da sem po molitvi prepričan, da sem napolnjen s Svetim Duhom. Z izkušnjo 28. oktobra 2011 sem spoznal veliko razliko v svojem življenju: pred njo in po njej.

Odkar sem začel moliti z obljubami, je moj odnos z Bogom postal pristnejši, povrhu pa mi je Jezus bliže in mi je postal veličastnejši. To ni samo osebni občutek; to lahko povežem z naslednjimi dejstvi:

---

¹²⁹ Reuben A. Torrey, *Der Heilige Geist – Sein Wesen und Wirken* (Frankfurt 1966), str. 150

- ▶ Med branjem Svetega pisma pogosto dobim nove in spodbudne vpoglede.
- ▶ V boju s skušnjavo lahko ostanem zmagovalec.
- ▶ Moj čas za molitev je postal zelo dragocen in mi prinaša veliko veselje.
- ▶ Bog odgovori na veliko mojih molitev.
- ▶ Imam večjo radost in več »srčnosti«, (Apostolska dela 4,31) da drugim govorim o Jezusu.
- ▶ Postal sem bolj družaben.
- ▶ Živim srečno po Božji milosti in se počutim varno v njegovi roki.
- ▶ V težkem obdobju me je Gospod ohranil na čudovit način in me je okreпил od znotraj.
- ▶ Spoznal sem, katere duhovne darove mi je dal Gospod.
- ▶ Prenehal sem kritizirati. Ko slišim druge, ki kritizirajo, se počutim nelagodno.

Sprememba je potekala tiho. Prvič sem jo opazil, ko sem nekaj časa vsak dan molil za Svetega Duha s svetopisemskimi obljubami. Od takrat doživljam drugačno krščanstvo. Prej je bilo moje življenje z Bogom pogosto naporno in težko; zdaj doživljam veselje in moč.

Žal mi je zaradi vseh izgub v osebnem življenju zaradi pomanjkanja Svetega Duha, izgub v domu in družini ter izgub v cerkvah, kjer sem služil kot pastor. Ko sem to spoznal, sem prosil Gospoda za odpuščanje.

Na tem področju je na žalost resnično, da ne moremo voditi nikogar dlje, kakor smo prišli sami. Prav tako si želimo zapomniti, da se osebne pomanjkljivosti posameznikov v družini in cerkvi seštevajo ali množijo.

Da drugi v življenju ne bi obžalovali enakih napak, želim dodati nekaj misli.

V 2 Peter 1,3.4 je pokazano, da smo lahko s pristnim odnosom z Jezusom po dragocenih in največjih obljubah »postali deležni božanske narave«.

To prav tako pomeni, da mi je Sveti Duh dan po obljubah. Obljube lahko primerjate z bančnimi čeki. Ko predložimo ček, ki ga je podpisal imetnik računa, lahko dvignemo denar z njegovega računa. Kot Božji otroci (Janez 1,12) lahko vsak dan dvigamo s čeki (obljube), ki jih je podpisal Jezus. Nič ne bi koristilo, če bi predložili svoje čeke, četudi

bi jih naročili izdelati kakšnemu umetniku. Potrebujemo čeke, ki jih je podpisal imetnik računa.

Obstaja še en razlog, ki nas lahko spodbudi k molitvi z obljubami. V Božji besedi je moč. Zakaj je Jezus trikrat molil na križu z besedami iz Psalмов? Zakaj se je branil s svetopisemskimi besedili in porazil Satana med skušanjem v puščavi? (Matej 4,4.7.10) Rekel je: Kajti človek živi »**od vsake besede**, ki prihaja iz Božjih ust«.

Jezus, stvarnik, je vedel, da je moč v Božji besedi. »Vsaka Božja zapoved, vsaka njegova obljuba nosi moč, Božjo življenjsko moč, ki omogoča, da se zapovedi držimo in se obljuba izpolni.«¹³⁰ Kakšna čudovita izjava! Božja moč in njegovo življenje sta v vsaki obljubi. Ko molimo z obljubami, v svoji molitvi uporabljamo Božjo besedo. O Božji besedi piše: »Tako bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni brez uspeha (CHR: prazna).« (Izaija 55,11)

Načrtujem moliti za Svetega Duha samo z obljubami. Ko molim z obljubami, vem, da sem ga – po tem, ko sem zaprosil za Svetega Duha – prejel na podlagi obljube Božje besede v 1 Janez 5,15: »Če vemo, da nas v vsem poslušša, za kar koli ga prosimo, tudi **verno, da že imamo, kar smo ga prosili**,« ali po CHR: »**nam je izpolnjeno, česar smo ga prosili**.« Ko molim brez obljub, potem **upam**, da bo moja molitev uslišana. Bolje si je vzeti čas za molitev z obljubami in doživeti blagoslovljen dan, namesto da se zvečer pritožujete nad neuspehom.

Prejel sem elektronsko pismo, ki je bilo napisano z velikim zadovoljstvom: »Nikoli si nisem mislil, da je možna tako velika razlika, če moliš za Božje vodstvo čez dan s ‚svojimi besedami‘ ali če molim z obljubami iz Svetega pisma! Obljube so mi bile vedno zelo pomembne. Vedno sem verjel vanje, vendar se nisem vsak dan skliceval nanje. Moje življenje z Jezusom je doseglo globljo, bolj veselo, bolj samozavestno in mirnejšo razsežnost. Zahvaljujem se Bogu za to.«¹³¹

Zato sem se odločil deliti z vami zgled molitve za Svetega Duha z obljubami. Seveda jo je možno skrajšati. Pomembno je, da se naučimo moliti sami neposredno iz Božje besede. Bistveno pa je, da se naša vera okrepi z obljubami tako, da imamo po tem, ko smo molili, zagotovilo, da smo prejeli Svetega Duha. Svetega Duha prejmemo, ko verjamemo, kar molimo.

¹³⁰ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons* (1900), str. 38

¹³¹ Elektronska pošta Helmutu Haubeilu C. S.

PRIMER MOLITVE Z OBLJUBAMI ZA DNEVNO OBNOVITEV SVETEGA DUHA

Oče v nebesih, prihajam k tebi v imenu Jezusa, našega Odrešenika. Ti si rekel: »Daj mi ... svoje srce.« (Pregovori 23,26 CHR) To zdaj želim narediti tako, da se ti danes podredim z vsem, kar sem in kar imam.¹³² Hvala ti, da si že odgovoril na to molitev po svoji volji, ker tvoja beseda pravi, da bomo, če molimo v skladnosti s tvojo voljo, vedeli, da smo že prejeli, »že imamo« in »nam je izpolnjeno.« CHR (1 Janez 5,15) Prav tako si rekel, da ne boš zavrnil nikogar, kdor pride k tebi. (Janez 6,37)

Jezus je rekel: »Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.« (Luka 11,13)

Nadalje si rekel, da boš dal Svetega Duha tistim, ki verujejo vate, (Janez 7,38.39) ki so ti poslušni, (Apostolska dela 5,32) ki so dovolili, da jih Sveti Duh prenove (Titu 3,5) in ki živijo v Duhu (SSP) ali se dajo voditi Duhu (JUB). (Galačanom 5,16) To je moja želja. Prosim, izpolni jo v meni. Zato te, Oče, iskreno prosim, da mi daš danes Svetega Duha. Ker je to prošnja po tvoji volji, se ti zahvaljujem, da si mi zdaj dal Svetega Duha. (1 Janez 5,15) Zahvaljujem se ti, da sem hkrati prejel tvojo božansko ljubezen, ker tvoja beseda pravi, da je »Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu.« (Rimljanom 5,5; Efežanom 3,17) Želim reči skupaj s psalmistom: »Ljubim te, Gospod, moja moč.« (Psalm 18,2) Hvala ti, da lahko ljubim svoje bližnje s tvojo ljubeznijo.

Zahvaljujem se ti, da si po Svetem Duhu premagal moč greha v meni. (Rimljanom 8,13; Galačanom 5,16) Prosim, reši in zaščiti me danes pred grehom in svetom, zaščiti me od padlih angelov, reši me pred skušnjavami in me po potrebi odvleci proč in me reši pred mojo staro pokvarjeno naravo. (1 Janez 5,18)

Prav tako prosim, da mi pomagaš biti tvoja priča v besedah in dejanjih. (Apostolska dela 1,8) Slavim te in se ti zahvaljujem, ker si slišal in uslišal mojo molitev. Amen.

¹³² »Samo ti, ki želiš postati Kristusovi sodelavci, samo ti, ki govoriš: Gospod, vse kar sem in imam, je tvoje – bodo priznani za Božje otroke.« Ellen G. White, *Hrepenenje vekov, Znamenja časa*, Ljubljana 1994, str. 386

Sam Jezus želi živeti v nas po Svetem Duhu. (1 Janez 3,24; Janez 14,23) Ellen G. White je napisala: »Vpliv Svetega Duha je Kristusovo življenje v duši.«¹³³ Moč, ki je spremenila Petra, Pavla in še veliko drugih ljudi, je na voljo tudi nam. Prav tako nam daje »po bogastvu svojega veličastva, da se po njegovem Duhu močno utrdite v notranjem človeku«. (Efežanom 3,16)

Biti napolnjen s Svetim Duhom je ključ do življenja vere v veselju, moči, ljubezni in zmagi nad grehom. »Kjer pa je Gospodov Duh, tam je svoboda.« (2 Korinčanom 3,17)

V sporočilu, ki sem ga prejel, je pisalo tole: »Mnogi verniki vsak dan molijo predlagano molitev v dvoje. Zadnjih pet mesecev sem jo molila s prijateljico. Napredek se vidi ne samo na osebnem področju, temveč tudi v domu, v odnosih, zakonskih zvezah, na področju duhovnosti in v cerkvi – ne na način, ki povzroča velike spore, ampak se to dogaja na tih, naraven način. Presenečeni smo in vidimo to kot Božji proces prečiščevanja, ki lahko olajša življenje, saj vse bolj čutimo Božjo bližino.«¹³⁴

ALI LAHKO OSEBA OSTANE DUHOVNA?

Da! Ko ne dopustimo, da se razvijejo misli, ki se ukvarjajo z dvomom, in duhovno dihamo, »*izdihnemo*« s tem, da priznamo svoje grehe, in »*vdihnemo*« z uporabo Božje ljubezni in odpuščanja ter obnovitvijo naše molitve vere, da bi bili napolnjeni s Svetim Duhom.¹³⁵

To je kot odnos do naših otrok. Čeprav je otrok neposlušen, še vedno ostaja naš otrok. Toda čutimo motnje v odnosu. Otrok nas morda ne bo mogel pogledati v oči. Ta motnja se popravi s priznanjem.

Toda oseba lahko na dolgi rok ponovno postane mesena. Sveto pismo ne govori o »enkrat rešen, vedno rešen«. Naša grešna narava še vedno obstaja. »Nihče od apostolov in prerokov ni nikoli trdil, da je brez greha.«¹³⁶

Vendar je z življenjem s Svetim Duhom in z Jezusom v našem srcu moč greha strta, tako da lahko živimo srečno in močno krščansko življenje. Naša pravičnost je samo v Jezusu Kristusu, »ki je za nas postal modrost od Boga, pravičnost, posvečenje in odkupitev«. (1 Korinčanom 1,30) To pomembno snov bomo obravnavali malce pozneje.

¹³³ Francis D. Nichol, urednik, *The Adventist Bible Commentary* 6 (Hagerstown 1980), str. 1112

¹³⁴ Elektronska pošta Helmutu Haubeilu E. S.

¹³⁵ Helmut Haubeil in Gerhard Padderatz, *Gott, Geld & Glaube* (Eckental 2009), str. 97

¹³⁶ Ellen G. White, *Dejanja apostolov*, Znamenja časa, Ljubljana 1999, str. 353

Če smo ponovno postali meseni z daljšim zanemarjanjem duhovnega življenja ali z zanemarjanjem duhovnega dihanja, potem moramo vedeti, da nas čaka usmiljen odrešenik.

Pomembno je, da poznamo način, kako smo lahko po Božji milosti obnovljeni in polni upanja vodimo duhovno življenje za vedno. Nikomur ni treba ostati mesen.

Razmislimo tako osebno in kot skupnost o tem, kar je dejal Randy Maxwell: »Ali menimo, da je Božjo cerkev, ki je že blizu duhovne smrti, možno obuditi brez napora?«¹³⁷

Obilno življenje tukaj in večno življenje, zveličanje mnogih ljudi in naša hvaležnost za Jezusovo veliko daritev so vredni truda. Ključnega pomena je, da se vsako jutro srečamo z Gospodom pri bogoslužju. Tu je, da nam da moč.

O apostolu Janezu beremo naslednje: »Iz dneva v dan je Kristus pritegoval njegovo srce, dokler se v ljubezni do Gospoda njegov jaz ni popolnoma izgubil. Njegova zamerljiva in častihlepna narava se je podredila spreminjajoči Kristusovi moči. Obnavljajoči vpliv Svetega Duha je obnovil njegovo srce. Moč Kristusove ljubezni je spremenila njegov značaj. To je zanesljivi sad zveze z Jezusom. Kadar On prebiva v srcu, se spremeni celotna narava.«¹³⁸

»*Odpr mi oči, da bom gledal čudovita dela tvoje postave.*« (Psalmi 119,18) Hvala ti, da me vodiš in da lahko rečem: »*Veselim se tvoje besede, kakor kdo, ki najde velik plen,*« (Psalmi 119,162) ali kot prevajajo nekateri tuji prevodi Svetega pisma: »*ki najde velik zaklad.*«

---

¹³⁷ Randy Maxwell, *Če bo moje ljudstvo molilo*, Društvo prijateljev Svetega pisma, Ljubljana 2011, str. 156

¹³⁸ Ellen G. White, *Pot h Kristusu*, Znamenja časa, Ljubljana 2014, str. 61

KAKŠNE IZKUŠNJE LAHKO DOŽIVIMO

*Osebne izkušnje, kot tudi izkušnje krajevnih
cerkev, konferenc in unij*

IZKUŠNJA NEKEGA BRATA

»Zadnji dve leti sem vsak dan molil za izlivanje Svetega Duha v svojem življenju. Moja prošnja je, da bo Jezus tako živel v meni v večjem obilju vsak dan. Moja hoja z Bogom [v tem času] je bila neverjetna. Sad Duha v Galačanih 5 je postal vidnejši v mojem življenju, odkar sem prosil Jezusa, da živi v meni, da izpolni svojo voljo v meni in me vsakodnevno obnovi s Svetim Duhom. Bolj uživam v branju Svetega pisma, pričanju drugim o Kristusu in močno si želim moliti za druge. Poleg tega se je moj življenjski slog dramatično spremenil. Vse to vidim kot potrditev svojega vsakodnevnega iskanja Boga in vsakodnevne prošnje za Svetega Duha.«
C. H. Dodal je še:

»Izzivam vas, da šest tednov vsak dan molite, da boste napolnjeni s Svetim Duhom in opazujte, kaj se bo zgodilo.«

ŠTIRIDESET DNI MOLITVE V SRBIJI

»Septembra 2010 smo prevedli in objavili knjigo *Štirideset dni: molitve in duhovna razmišljanja za pripravo na drugi Jezusov prihod*. Omogočili smo jo vsem vernikom cerkve v naši zvezi. V naslednjih štiridesetih dneh smo organizirali tedenske in vsakodnevne molitvene sestanke v krajevnih cerkvah in domovih vernikov, kjer so se ljudje postili in molili za sveže izlivanje Svetega Duha.

Potem je v krajevnih cerkvah zavel nov duh. Nedejavni verniki so postali dejavnejši in se bolj zanimali za služenje drugim. Tisti, ki so se leta prepirali med seboj glede različnih vprašanj (in celo prenehali govoriti drug z drugim!), so se spravili in začeli skupaj načrtovati, kako pričati skupnosti.

Nato je bila oktobra 2010 med letnim zborovanjem predstavljena pobuda Obnova in prenova. Z veseljem smo jo sprejeli in v njej videli nadaljevanje tega, kar je Bog že začel v naši uniji.

Kot takojšnje sadove teh molitvenih srečanj smo videli tesnejše občestvo, večjo enotnost in boljše medsebojno razumevanje med upravo v naši uniji.«

Marija Trajkovska, Jugovzhodna evropska unija, Beograd

ŠTIRIDESET DNI MOLITVE V ZÜRICHU

»S pastorjem sva neodvisno drug od drugega prejela knjigo, katere vsebina naju je navdušila. Njen naslov je *Štirideset dni: molitve in duhovna razmišljanja za pripravo na drugi Jezusov prihod*, napisal pa jo je Dennis Smith. Te knjige ne moreš prebrati in jo nato odložiti. Njena vsebina mi je spremenila življenje.

V naši cerkvi Zürich Wolfswinkel s približno sto verniki smo čutili veliko potrebo po prenovi in molitvi. Zato smo načrtovali štirideset dni molitve za jesen 2011. Knjiga je dala podrobne in koristne podatke za to in poleg tega še primerno snov za štirideset dni bogoslužij.

Teme se nanašajo na napolnjenost s Svetim Duhom, molitev, oznanjanje evangelija, Jezusovo življenje in duhovno občestvo.

Tako smo začeli štirideset dni 1. oktobra 2011 z veliko pričakovanji in upi. Veseli smo bili, ker je sodelovala večina vernikov. Molitveni pari so se vsak

dan srečevali za molitev, si pošiljali kratka sporočila ali pa molili po telefonu. Neka skupina se je srečevala vsako jutro ob šestih za bogoslužje in molitev.

Štirideset dni je bilo nepozabno doživetje. Bog je odgovoril na veliko naših molitev, zlasti v povezavi z nizom predavanj o svetopisemskih prerokovanjih, ki so potekala sočasno. Bila so velik blagoslov. Imeli smo veliko obiskovalcev in dvajset oseb se je prijavilo za naslednji seminar o prerokovanjih. Nadaljevanje marca 2013: prišlo je med petdeset in šestdeset obiskovalcev, kar se v Zürichu ni zgodilo že dvajset let.

Božji Duh je trajno spremenil našo cerkev in veselje je videti, kako se naše male skupine začenjajo razvijati in kako verniki, ki želijo proučevati Sveto pismo z drugimi, najdejo zainteresirane ljudi. Tisti, ki so sodelovali, so si resnično želeli, da Božji Duh še naprej deluje v njih. Želimo se mu zahvaliti iz vsega srca in mu dati slavo.«

Béatrice Egger, iz adventistične cerkve Zürich Wolfswinkel v Švici

ŠTIRIDESET DNI MOLITVE IN EVANGELIZACIJE V KÖLNU

Pastor Joao Lotze je nemški Brazilec. Osemintrideset let je delal v cerkvah in bolnišnicah v Braziliji, pa tudi v uniji in Južnoameriški diviziji. Od marca 2012 je upokojen. Z ženo sta privolila, da prideta v Köln kot misijonarja delovat v portugalsko in špansko govorečih cerkvah.

»V Kölnu smo začeli z malimi skupinami, da bi spodbudili vernike in povabili goste. Na podlagi izkušenj iz Brazilije smo v Kölnu izpeljali štirideset dni molitve. Snov je bila na voljo v portugalsčini.

Cerkve s portugalsko, špansko in nemško govorečimi verniki so z navdušenjem začele štirideset dni molitve. Vsak dan smo molili za sto prijateljev in znancev. Njihova imena so bila napisana na tabli v cerkvi. Šele nekje med tridesetim in petintridesetim dnevom molitve smo tem ljudem povedali, da smo molili zanje, in jih hkrati povabili na posebno sobotno bogoslužje za obiskovalce. Na to posebno bogoslužje je prišlo sto dvajset ljudi. Pridigal je Christian Badorrek, tajnik za misijonstvo v severnorensko-westfalskem področju. Nekateri od gostov so jokali od veselja, ko so videli svoja imena na tabli.

Potem je Antonio Goncalves, evangelist iz Brazilije, imel petnajstdnevno evangelizacijsko serijo. Vsak večer je govoril uro in pol (s prevodom). Naslov serije je bil: ‚Naj vas Sveto pismo preseneti.‘ Govoril je o drugem Kristusovem prihodu, pa tudi o temah iz Daniela in Razodetja. Predavanja

in pesmi so bile prevedene iz portugalščine v nemščino. Vsak večer smo imeli majhne zборе in dobro glasbo. Vsak večer se je končal s povabilom k izročitvi. Hvaležni smo zaradi dobrih odzivov. Verniki cerkve so goreče molili, zlasti za ljudi iz programa štirideset dni molitve.

Naša cerkev lahko sprejme osemdeset oseb. Toda prišlo jih je več kakor sto. Ob koncih tedna je bila cerkev polna, med tednom pa je bilo navzočih okoli šestdeset ljudi. Dvaintrideset obiskovalcev je prihajalo redno. To je privedlo do osmih krstov, štirinajst ljudi pa se je pridružilo razredu priprave za krst. Do konca leta se je krstilo trinajst ljudi.

Imeli smo veliko presenetljivih izkušenj. Težko je bilo najti prevajalca. Katoliška učiteljica je ponudila pomoč. Toda ni imela veliko izkušenj s Svetim pismom. Potem smo molili za protestantskega prevajalca. Kmalu zatem smo v restavraciji spoznali gospo, ki je pojasnila, da v binkoštni cerkvi prevaja iz portugalščine v nemščino. Tako je postala naša prevajalka evangeljskega niza in tudi ona je bila krščena.

Maria, prevajalka, je vprašala, ali lahko povabi svojo prijateljico Elisabeth. Ta je voditeljica majhne kolumbijske cerkve v Kölnu s trinajstimi verniki. Prišla je in s seboj pripeljala vernike iz svoje cerkve. Od takrat sta bila krščena tudi dva od teh ljudi. Elisabeth in njena družina zdaj proučujejo temeljne nauke Svetega pisma.

Druga izkušnja je povezana z adventističnim televizijskim kanalom Hope. Neka Nemka ga je naključno našla in bila navdušena nad tem, kar je slišala. Med drugim je bil govor tudi o soboti. Povabila je svojega moža, naj posluša z njo. Tudi on je užival v sporočilih. Nekega dne, ko sta šla na obisk k njeni mami, sta nekako krenila po drugi poti. Med vožnjo sta videla znak za Adventistično cerkev. Spoznala sta, da so to adventisti iz kanala Hope. V soboto je gospa prišla v cerkev k bogoslužju. Potem je povabila še moža in nato svojo mamo, da se ji pridružita. Vsi trije so bili krščeni.

Drugo izkušnjo je doživela rusko-nemška sestra. Sodelovala je v štiridesetih dneh češčenja in začela moliti za sosede, ki govorijo rusko. Ko je eni od svojih sosed povedala, da moli zanjo, je bila soseda zelo presenečena in je rekla, da išče cerkev, ki posvečuje svetopisemsko soboto. Ona in še nekaj drugih sosedov je prišlo na evangeljski niz predavanj. Dva od njih sta se krstila.

Še ena izkušnja ženske z imenom Jeanne. V Braziliji je bila vernica baptistične cerkve, sedaj pa je v Kölnu iskala portugalsko govorečo

cerkev. Stopila je v stik z adventistično cerkvijo, začela proučevati Sveto pismo in se krstila. Po spreobrnitvi je poklicala sorodnike v Braziliji in povedala stricu, ki je adventist, da je zdaj tudi sama adventistka. To je bilo veliko presenečenje za njeno mamo, njene sestre in baptistično cerkev v Braziliji, katere vernica je bila. Njena družina v Braziliji je nato obiskala adventistično cerkev, da bi izvedeli kaj več o soboti. To je privedlo do krsta petih ljudi v Braziliji. Krstila se je njena mati, dve njeni sestri in dva druga sorodnika. Zdaj moli za spreobrnitev še ene svoje sestre, ki živi v Argentini, ker želi biti z vsemi skupaj v Božjem kraljestvu.

Pod Božjim vodstvom smo imeli številne druge izkušnje. Pri prvem krstu je bilo krščenih osem ljudi – po eden iz Italije, Nemčije, Peruja, Brazilije, Ukrajine, Venezuele, Kolumbije in Rusije.

Jeseni smo ponovno imeli evangelizacijo v povezavi s štiridesetimi dnevi molitve. Vodila sta jo Jimmy Cardoso in njegova žena, ki prihajata iz Brazilije, živita pa v ZDA. Čeprav je serija trajala samo teden dni, so se na koncu krstili štirje dragi ljudje, ki so že pred tem proučevali Sveto pismo. To so bili trije Nemci in en Italijan.

Oba krsta sta potekala v glavni cerkvi v Kölnu, ki ima štiristo vernikov in lepo krstilnico.

Zahvaljujemo se Bogu, da nas je tako presenetil. Prepričan sem, da nas čakajo še večje izkušnje. Prosimo, še naprej molite za nas.«

Joao Lotze, Köln, Nemčija

Živa molitev za druge: »Najprej sem preprosto prebrala celotno knjigo [*Štirideset dni*]. Od prve strani sem bila zelo navdušena. Ni dovolj le moliti za koga, temveč moramo zanj tudi ljubeznivo skrbeti. Zaradi tega postane molitev za druge živa. Žal nikoli prej nisem videla posredniške molitve na ta način. Živeti svojo vero! Prepričana sem, da je to prav tako pomembno zanj, ki moli, kakor je zanj, za kogar kdo moli. Tako me je že od začetka prepričalo, da se bo okrepilo občestvo v cerkvi. Upam, da bomo tudi mi doživeli takšno občestvo, kakor je opisano v zadnjih poglavjih knjige. Čisto iskreno: morala sem jokati, ker sem že dolgo hrepenela po takšnem občestvu. Prepričana sem, da knjiga *Kristus v meni* krepi našo vero in nas osvobaja naših lastnih dosežkov. Prebrala sem več knjig o Kristusu v meni, vendar se zdi, da je ta najbolj koristna. Verjamem, da bo ta knjiga okrepila vaše molitveno življenje, da se bo izboljšalo občestvo v cerkvi in

da bo zaživela posredniška molitev. Ta knjiga daje upanje meni, cerkvi in svetu. Zahvaljujem se Bogu. Zatem načrtujem proučiti knjigo za štirideset dni, moliti glede tega in nato delovati tam, kjer mi bo Bog pokazal.«

Nekaj tednov pozneje sem prejel še eno elektronsko pošto od iste sestre. »Kot veste, sem najprej preprosto prebrala celotno knjigo. Toda odkar sem začela proučevati o bogoslužju s svojo molitveno prijateljico, sem odkrila, da je vsebina še bolj dragocena, kakor sem sprva mislila. Dobila sem odgovore na stvari, ki jih sama nisem mogla rešiti. Hvala Bogu za mojo molitveno partnerko, ki pridno in navdušeno sodeluje.« H. K.

Nisem več prepričan: »Knjižica *Koraki do osebne prebujenja* se me je dotaknila na izjemen način. ... Ker sem bil rojen v adventistični družini, sem bil prepričan, da sem na pravi poti. Besedili o desetih devicah in še posebej iz Rimljanom 8,9: *„Če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov,“* sta me zelo pretresli. Nenadoma nisem bil več prepričan, ali imam Svetega Duha in ali deluje v meni, ker sem v življenju zelo pogrešal ustrezen ‚sad‘. To sobotno popoldne sem končal branje knjižice in zajela me je globoka in nedoumljiva žalost. Potem sem prebral molitev blizu konca knjige in v meni se je zbudila globoka želja, da bi sprejel Svetega Duha, da bi mu dovolil spremeniti moje srce in da me bo Bog oblikoval po svoji volji. A. P.

Poznati njega: »Pred časom sem prebral vaš članek o prebujenju. S tem sem se ukvarjal približno tri leta. Sedaj sem šele začel brati *Korake do osebne prebujenja*. Lahko rečem samo ‚amen‘ na vse! Vesel sem, da sem na teh straneh našel veliko ‚svojih‘ misli. Imam občutek, da v cerkvi zgrešimo cilj za centimeter. Ne morem se znebiti občutka, da smo zanemarili najbistvenejše! Pogosto razpravljamo o tem, kaj je resnica, kako naj živimo ali kako pomembna so prerokovanja. Ne pravim, da je to narobe. Vendar smo spregledali, zakaj nam je Bog dal te stvari! Mar si resnica ne želi popolnega občestva z Bogom? Ta področja naj bi nam pomagala resnično spoznati Boga. Ali ni cilj prerokovanj, da ga priznamo v vsej njegovi veličini in vsemogočnosti, da razumemo, da ima ves svet v svoji roki in ga usmerja ter da lahko na isti način vodi in oblikuje naše življenje? Kaj je večno življenje? Janez 17,3 EKV: *„To pa je večno življenje, da poznajo tebe, edinega pravega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa.“* V prisposodbi ženin preprosto reče petim nespametnim devicam: *„Ne poznam vas.“* (Matej 25,12) Cilj vere je preprosto poznati Boga, imeti odnos z

njim, tako da nas lahko On napolni, kakor je takrat napolnil tempelj. (2 Kroniška 5,13.14) In ko teče skozi nas, napolni vse naše bitje, potem ne živimo mi, temveč Kristus živi v nas.« (avtor znan uredniku)

ČUDEŽNI ODGOVORI NA POSREDNIŠKO MOLITEV

»Druga knjiga Dennisa Smitha *Štirideset dni* je zame neverjeten blagoslov. Nekateri ljudje, za katere sem molil, so v življenju doživeli obrat za 180 stopinj.

V štiridesetih dneh sem imel globok duhovni pogovor s prijateljem. Povedal mi je, da njegovo življenje v zadnjih nekaj tednih poteka drugače. Čutil je večjo potrebo po molitvi, več razmišljal o Božji besedi in je lahko opustil stvari, ki jih je do tedaj cenil in si jih želel. Zbral sem pogum in mu povedal o štiridesetdnevni knjigi ter mu tudi povedal, da je eden od petih ljudi, za katere sem molil. Potem je v pozitivnem presenečenju odgovoril: ‚Torej si ti odgovoren za vse to.‘

Neko dekle se je odločilo Bogu 100 % posvetiti življenje. Čeprav je bila verna od otroštva, je živela brez Boga. Vera je ni zanimala in posvetno življenje jo je popolnoma zasvojilo. Sedaj se je popolnoma spremenila. Vsi, ki so jo poznali in jo zdaj vidijo, so presenečeni. Zdaj proučuje Sveto pismo z mano in se udeležuje štiridesetdnevnega programa v naši cerkvi ter želi druge spodbuditi k bolj resnemu življenju vere.

Druga mladenka, za katero sem molil, se je morala udeležiti enotedenskega strokovnega usposabljanja in je morala bivati v kraju namestitve skupaj z drugimi udeleženci. Bila je zaskrbljena, kako bo ves ta čas prebila z vsemi temi tujci. Dan pred odhodom sem jo opogumil v molitvi in ji povedal, da že nekaj časa molim zanjo. Zato sva molila, da ji Bog podari mir v teh razmerah in da bo ta izkušnja odgovor na molitev. Med seminarjem me je poklicala in vznemirjeno povedala, da je Bog naredil nekaj neverjetnega z njo. Ni ji samo podaril popolnega miru, marveč jo je tudi opogumil, da ne sodeluje v večernih zabavah v diskotekah z alkoholom ...

Po štiridesetih dneh sem nadaljeval moliti za te ljudi, saj sem slišal in videl, kako mogočno Bog odgovarja na molitev.« A. M. (skrajšano)

KAKO BOG DELUJE PREKO POSREDNIŠKE MOLITVE

»V zadnjih petih letih sem nekako izgubil stike z mladeničem, ki mi je bil zelo drag. Zdelo se mi je, da se namerno ne meni za moja sporočila.

Slišal sem, da v zadnjih treh letih ni več hodil v cerkev (odrasel je v cerkvi) in da je bil v razmerju z nekristjanko. Dal sem ga na svoj molitveni seznam, čeprav nisem mislil, da bi bilo mogoče spet vzpostaviti stik z njim, saj je živel šeststo kilometrov stran in mi ni nikoli odgovoril. Kljub temu sem molil za »življenjski znak«.

Iz kratkega sporočila sem izvedel za prihajajoči krst njegovega brata, ki se bo zgodil v kraju blizu mene na datum v času štiridesetdnevne molitve (prvotno načrtovan za drug datum). Odločil sem se, da se ga bom udeležil – in se srečal z njim! Lahko sva se zelo globoko pogovorila. Povedal mi je, da že nekaj časa čuti vse večjo potrebo, da se vrne k Bogu, vendar nima moči, da bi spremenil svoj življenjski slog. Povedal sem mu, da zadnjih dvajset dni goreče molim zanj in da je bil tudi pred tem na mojem molitvenem seznamu. Ostal je brez besed, saj je ravno v tem času čutil, da Bog deluje nanj.

Med zelo duhovnim obredom krsta je bil zelo ganjen, in ko je pastor povabil k podobni odločitvi tudi druge, sem lahko čutil bitko, ki je divjala v njem. Po dolgem boju je končno pokleknil in začel jokati. Ponovno se je izročil Bogu! Ob koncu večera mi je povedal, da se je odločil ponovno redno obiskovati bogoslužja in spremeniti svoj življenjski slog. Nikakor ni pričakoval, da se bo ta konec tedna končal na tak način.

Nekaj tednov za tem sem ga srečal na mladinski konferenci, ki ga je zopet okrepila in ga duhovno ojačala. Zahvaljujem se Bogu za spreobrnitev ljubljene osebe.« M. H.

CERKEV V LUDWIGSBURGU

»Najprej sva knjigo *Štirideset dni* proučevala kot zakonca in doživela veliko osebnih koristi in blagoslovov med molitvijo. Potem smo organizirali molitveno srečanje dvakrat na teden v cerkvi in brali knjigo z verniki. V teh štiridesetih dneh smo jasno doživeli Božji blagoslov in vodstvo ter doživeli številne čudeže. Bog nas je kot cerkev osvežil in oživil: verniki, ki se nikoli niso upali pogovarjati s tujci, so nenadoma govorili z njimi na lastno pobudo. Bog nas s skupno molitvijo vse tesneje povezuje. Imeli smo prednost doživeti posebne izkušnje s posredniško molitvijo in podporo petih ljudi, za katere smo molili v štiridesetih dneh. Bog je deloval na poseben način v življenju teh ljudi. Vedno znova se ljudje z ulice nenadoma pojavljajo v soboto pri bogoslužju. Proučujemo Sveto pismo z eno teh družin. Za soboto

so izvedeli po videoposnetkih na medmrežju in iz knjige *Veliki spopad*. Že nekaj časa so iskali cerkev.«

Katja in Christian Schindler, adventistična cerkev v Ludwigsburgu v Baden-Wurttembergu v Nemčiji (skrajšano)

ŠTIRIDESETDNEVNE IZKUŠNJE

»Vse se je začelo s seminarjem *Koraki do osebnega prebujenja*. Takrat se je v meni razvila želja, da bi v vsakdanjem življenju doživela Boga. Potem sem slišala za štirideset dni molitve in češčenja. Takoj mi je bilo jasno – želela sem doživeti to. Pravzaprav nisem vedela, v kaj se spuščam. Najti primerno molitveno družabnico (kar je del programa) ni bilo težko. Zame je bil izziv najti skupni čas vsak dan štirideset dni. Kot medicinska sestra imam zelo nepredvidljiv delovni čas. O tem nisem niti razmišljala. Vendar je Bog že od samega začetka blagoslovil mojo odločitev.

Željno sem čakala tiste dragocene minute dneva, v katerih sva se lahko pogovorili o snovi in prosili za Svetega Duha. Ugotovili sva, da so molitve spremenile nekaj v najinem življenju. In tega nisva mogli zadržati zase. Z vsako priložnostjo, ki je prišla, sva čutili navdih, da kaj poveva. Pomembno mi je bilo spodbuditi druge ljudi k enakim izkušnjam. Učinek ni izostal. Nekateri verniki so se našli najinega navdušenja. Hitro so se našli novi pari za češčenje. Veselimo se vsakotedenske izmenjave doživetij. Ta ‚virus‘ je zajel tudi lepo število naših mladih.

Štirideset dni se je končalo prehitro. Nismo se želeli in se tudi nismo mogli preprosto ustaviti. Tako smo nadaljevali proučevanje s knjigo Ellen White *Maranatha – Gospod prihaja*. Bog nas ni pustil čakati dolgo. Še v teh nadaljnjih štiridesetih dneh nam je dal veliko čudovitih odgovorov na molitev. Nekdo, za kogar smo molili v tem času, je po dolgi odsotnosti spet prišel v stik s cerkvijo. Bili smo tako veseli. Ljudje okoli mene so mi postali pomembnejši. Moja želja po delitvi Božje ljubezni z drugimi ljudmi je postala močnejša. Moje življenje se je spremenilo. Mnogi od nas so se medsebojno bolje spoznali in razumeli, sodelujejo v življenju in si pomagajo. Občestvo ima popolnoma nov pomen.

Knjige *Štirideset dni molitve in bogoslužja* Dennisa Smitha so mi bile v veliko pomoč. Najti molitvenega tovariša in doživeti Boga je lažje, kakor se zdi. Ljudje, ki so nam dragi, nam bodo hvaležni.«

Hildegard Welker iz adventistične cerkve Crailsheim je medicinska sestra na kirurškem oddelku. (nekoliko skrajšano)

JEZUS NAŠ VZOR

Jezus je naš najboljši zgled v vsem. V evangelijskih beremo: *»Ko je vse ljudstvo prejelo krst in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je odprlo nebo. Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob.«* (Luka 3,21.22)

Duh preroštva o tem dogodku pravi: *»V odgovor na njegovo molitev k svojemu Očetu se je odprlo nebo, in Duh se je spustil kot golob in ostal na njem.«*¹³⁹

Čudovito je, kar se je dogajalo med njegovo službo: *»Jutro za jutrom se je pogovarjal z nebeškim Očetom in od njega **vsak dan prejemal svež krst s Svetim Duhom.**«*¹⁴⁰ Če je Jezus potreboval nov krst Svetega Duha vsak dan, koliko bolj ga potem potrebujemo mi!

ZAKLJUČNE MISLI

Po Svetem Duhu imamo čudovitega voditelja v vseh življenjskih razmerah in moč v skladnosti z bogastvom njegove slave.

Tako se lahko spremeni naš značaj in lahko postanemo dragoceno orodje v Božjem delu. Naša dnevna izročitev in krst s Svetim Duhom bosta v našem življenju povzročila resničen preobrat.

Gospod nas želi pripraviti za najslavnejši čas v svetovni zgodovini. Želi, da smo osebno pripravljeni na njegov prihod in da v moči Svetega Duha sodelujemo pri dokončanju dela evangelija. Želi nas zmagoslavno voditi skozi hude čase.

Bog naj vam da osebno prebujenje in prenavo z vsakodneвно izročitvijo in z vsakodnevnim krstom s Svetim Duhom.

Končati želim s svetopisemskim besedilom in molitvijo za oživitev:

Če se bo moje ljudstvo »ponižalo, molilo in iskalo moje obličje ter se odvrnilo od svojih hudobnih poti, bom prisluhnil iz nebes, jim odpustil greh in ozdravil njihovo deželo.« (2 Kroniška 7,14)

¹³⁹ Ellen G. White, *Prejeli boste moč*, Samozaložba Pavel Repnik, Ljubljana 2015, str. 14

¹⁴⁰ Ellen G. White, *Signs of the Time*, 21. november 1895

*Molitev: Oče v nebesih, prosimo te, daj nam ponižnost. (Miha 6,8)
Vstavi v naše srce veliko željo po molitvi in iskanju tvojega obraza.
Naredi nas voljne in nam pomagaj, da se izognemo brezbožnim
potem. Prosimo, izpolni v nas potrebne pogoje in naj kot sad tvoje
obljube slišimo tvoj odgovor. Oprosti nam zaradi grehov in nas
ozdravi mlačnosti in nezvestobe. Prosimo te, pomagaj nam, da se
vsak dan izročamo Jezusu in z vero prejmemo Svetega Duha. Amen.*

»Oživitev lahko pričujemo samo kot odgovor na molitev.«¹⁴¹ »Krst s Svetim Duhom kakor na dan petdesetnice nas bo vodil k oživitvi prave vere in do izvršitve številnih čudovitih del.«¹⁴²

777 Globalna molitvena veriga

Kaj je »777«? To je svetovna časovna molitvena veriga. Božje ljudstvo moli sedem dni na teden ob 7:00 in 19:00 za navzočnost Svetega Duha v naših družinah, voditeljih, cerkvah in skupnostih. Ko kdo moli katero koli polno uro, se združi s tisoči drugih v drugih časovnih pasovih po vsem svetu, kar prinaša edinstvo. »Veriga iskrenih vernikov v molitvi bi morala obkrožati svet ... v molitvi za Svetega Duha.« (Review and Herald, 3. januar 1907) www.revivalandreformation.org

¹⁴¹ Ellen G. White, *Selected Messages 1* (1958), str. 121

¹⁴² Ellen G. White, *Selected Messages 2* (1958), str. 57

Priporočilo za nadaljnje proučevanje

Pomemben predlog: Berite to knjižico, če je mogoče, vsak dan šest dni zapored. Pedagoške raziskave so pokazale, da je treba tako pomembno življenjsko temo v našem življenju brati ali slišati šest- do desetkrat, preden jo lahko popolnoma razumemo. Poskusite. Rezultat vas bo prepričal.

Neka učiteljica je to naredila: »Te spodbudne besede so me očarale: ‚Poskusite vsaj enkrat. Rezultat vas bo prepričal.‘ Hotela sem doživeti to in že do tretjega branja me je prevzelo, in čutila sem veliko ljubezen do našega Odrešenika, po katerem sem hrepenela že vse življenje. V dveh mesecih sem knjižico prebrala šestkrat in izid je bil vreden truda. Bilo je, kot da bi lahko razumela, kako je, ko se nam Jezus približa in lahko gledamo njegove čiste, prijazne in ljubeče oči. Od takrat naprej nikoli nisem želela biti brez te radosti za svojega Odrešenika.« C. P.

Prejel sem veliko zahvalnih in navdušujočih pričevanj vernikov o njihovem novem življenju s Svetim Duhom. Skoraj vsa so bila od bralcev, ki so brošuro prebrali večkrat.

Literatura o tej temi

- ▶ *Če bo moje ljudstvo molilo* – klic k molitvi in duhovni oživitvi, Randy Maxwell, Društvo prijateljev Svetega pisma, Ljubljana 2011

Angleško:

- ▶ *40 Days Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming* [Book 1], Dennis Smith, Review and Herald 2009
- ▶ *40 Days Prayers and Devotions to Revive your Experience with God* [Book 2], Dennis Smith, Review and Herald, 2011
- ▶ *40 Days God's Health Principles for His Last-Day People* [Book 3], Dennis Smith, Review and Herald, 2011
- ▶ *40 Days Prayers and Devotions on Earth's Final Events* [Book 4], Dennis Smith, Review and Herald 2013
- ▶ *Revive Us Again*, Mark A. Finley, Pacific Press 2010

- ▶ *How to Be Filled With the Holy Spirit and Know it*, Garrie F. Williams, Review and Herald 1991
- ▶ *The Radical Prayer*, Derek J. Morris, Review and Herald 2008

NAVODILA ZA UPORABO 40 DNI

Koristne materiale za organizacijo štirideset dni molitve za uporabo nadaljevalnih evangeljskih serij ob uporabi štiridesetdnevne knjige Dennisa Smitha lahko najdete na spletni strani: www.SpiritBaptism.org pod *40 Days Instruction Manual*.

Novo izkušnje življenja s Svetim Duhom

Sam Gospod Jezus je rekel: »*Toda prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče.*« (Apostolska dela 1,8)

Posebna prošnja: Ko imate izkušnje z življenjem s Svetim Duhom v osebnem življenju ali ste temu priča, potem bi res cenili, če bi lahko Helmutu Haubeilu poslali kratko poročilo, tako da ga lahko objavi v *Missions-brief* (bilten v nemščini o misijonskem delu). Prosim, da nam hkrati sporočite, ali želite, da objavimo le vaše začetnice, ali pa lahko objavimo vaše polno ime in iz katere krajevne cerkve ste. Prosim, ne pozabite, da bodo vaše izkušnje okrepile druge, da rastejo v hoji s Svetim Duhom ali začnejo potovanje z njim.

Kontakt:

Helmut Haubeil

Rosenheimerstr. 49

D-83043 Bad Aibling / Oberbayern, Deutschland

E-naslov: helmut@haubeil.net

Jezik: nemščina ali angleščina

OPOMBE

A series of 20 horizontal dotted lines for writing notes.

ŠTIRIDESETDNEVNE IZKUŠNJE

»Vse se je začelo s seminarjem *Koraki do osebne prebujenja*. Takrat se je v meni razvila želja, da bi v vsakdanjem življenju doživela Boga. Potem sem slišala za štirideset dni molitve in češčenja. Takoj mi je bilo jasno – želela sem doživeti to. Pravzaprav nisem vedela, v kaj se spuščam. Najti primerno molitveno družabnico (kar je del programa) ni bilo težko. Zame je bil izziv najti skupni čas vsak dan štirideset dni. Kot medicinska sestra imam zelo nepredvidljiv delovni čas. O tem nisem niti razmišljala. Vendar je Bog že od samega začetka blagoslovil mojo odločitev.

Željno sem čakala tiste dragocene minute dneva, v katerih sva se lahko pogovorili o snovi in prosili za Svetega Duha. Ugotovili sva, da so molitve spremenile nekaj v najinem življenju. In tega nisva mogli zadržati zase. Z vsako priložnostjo, ki je prišla, sva čutili navdih, da kaj poveva. Pomembno mi je bilo spodbuditi druge ljudi k enakim izkušnjam. Učinek ni izostal. Nekateri verniki so se nalezli najinega navdušenja. Hitro so se našli novi pari za češčenje. Veselimo se vsakotedenske izmenjave doživetij. Ta 'virus' je zajel tudi lepo število naših mladih.

Štirideset dni se je končalo prehitro. Nismo se želeli in se tudi nismo mogli preprosto ustaviti. Tako smo proučevanje nadaljevali s knjigo Ellen White *Maranatha – Gospod prihaja*. In Bog nas ni pustil čakati dolgo. Še v teh nadaljnjih štiridesetih dneh nam je dal veliko čudovitih odgovorov na molitev. Nekdo, za kogar smo molili v tem času, je po dolgi odsotnosti spet prišel v stik s cerkvijo. Bili smo tako veseli.

Ljudje okoli mene so mi postali pomembnejši. Moja želja po delitvi Božje ljubezni z drugimi ljudmi je postala močnejša. Moje življenje se je spremenilo. Mnogi od nas so se medsebojno bolje spoznali in razumeli, sodelujejo v življenju in si pomagajo. Občestvo ima popolnoma nov pomen.

Njige *Štirideset dni molitve in bogoslužja* Dennisa Smitha so mi bile v veliko pomoč. Najti molitvenega družabnika in doživeti Boga je lažje, kakor se zdi. Ljudje, ki so nam dragi, nam bodo hvaležni.«

Hildegard Welker iz adventistične cerkve Crailsheim je medicinska sestra na kirurškem oddelku

Koraki DO OSEBNEGA prebujenja

Helmut Haubeil je poslovnež in pastor. Pri sedemintridesetih letih je po uspešnem obdobju, ko je delal kot pooblaščen predstavnik prevoznega podjetja, sprejel Božji poziv za delo pridigarja. Šestnajst let je delal v korist skupnosti. Bil je član upravnega odbora in direktor adventističnega doma za ostarele v Bad Aiblingu v Nemčiji. Je ustanovitelj in urednik *Missionsbrief* (misijonskih novic v nemščini), po upokojitvi pa je imel pomembno vlogo pri izgradnji misijona v Srednji Aziji in Indiji.

*Zakaj nismo žejni in lačni dara Duha,
ko pa samo po njem lahko dobimo moč?
Zakaj se ne pogovarjamo o njem, molimo zanj
in oznanjamo o njem?*

ELLEN G. WHITE, DEJANJA APOSTOLOV, STR. 35